

செப்டம்பர் 2024

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 292

விலை :
ரூபா 100/=

சிறப்பு விவரணச் சித்திரம்

மகாராமாயணம்

(யோக வாசிஷ்டம்)

ஓர் அறிமுகம்

பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் !

ஒன்:25
கூட்:04
292

பரிதவிப்பு மூலம் வீரவும் ஜெழும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிப்பற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்
ஓவியர் : கிறிஸ்து நல்லரெத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-71-7362862
0094-11-2586013

மின்னஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info

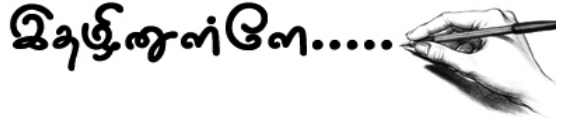
அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka

வங்கி விபரம் ☎ G. BALACHANDRAN
Acc. No. - 009020348846
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புவதில் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் ☎ ஒரு வருடம்
Sri Lanka (LKR) 1000

Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்த
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வெப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☉ கவிதைகள்
 - அகலங்கன் 12
 - ஜல்லா முஸம்மில் 20
 - மு. பொ. 33
 - எல். வஸீம் அக்ரம் 39
 - அசோகதாசன் 42
 - எஸ். கிருஷ்ணன் 52
 - செ. சுதர்சன்
- ☉ சிறுகதைகள்
 - ஷெல்லிதாசன் 08
 - ஜான் கால்ஸ்சி - சு.முரளிதரன் 17
 - திக்குவல்லை கமால் 40
 - கஸ்ஸாலி அஷ்ஷம்ஸ் 46
- ☉ கட்டுரைகள்
 - கலாநிதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன் 03
 - த. சிவபாலு 13
 - ஞானம் பாலச்சந்திரன் 21
- ☉ பத்தி
 - கரிகாலன் 48
 - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 49
- ☉ தொடர்
 - ஞா.பா. (பேசும் நாணயங்கள்)
- ☉ விமர்சனம்
 - ஸ்ரீரஞ்சனி (திரைப்பட விமர்சனம்) 34
 - ஈ. குமரன் (நூல் விமர்சனம்) 43
- ☉ வாசகர் பேசுகிறார் 51

ஆசிரியர் பக்கம்

ஜனாதிபதித் தேர்தல் - 2024
நேற்றைய பிரச்சனைகளால் இன்றைய பிரச்சனைகள்

தற்போது இலங்கையில் ஜனாதிபதித் தேர்தல் சூடு பிடித்துள்ளது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக இலங்கை எதிர்கொண்டுவரும் பொருளாதாரச் சிக்கல்கள் நிறைந்துள்ள இத்தருணத்தில் தெரிவாகும் அடுத்த ஜனாதிபதியின் தோள்களின்மீது மிகப் பாரிய பொறுப்புகள் உள்ளன.

வழமைபோன்று இன - மத - மொழி பாகுபாடு பிரச்சாரங்களுக்கும், எதிர்போட்டியாளர்களின் குறைகளை வெளிச்சமாட்டி தாம் பதவியைப் பிடிக்கமுயலும் அணுகுமுறையுடைய பிரச்சாரங்களுக்கும் குறைவில்லை. இவை தீர்வு காணப்படவேண்டிய நீண்ட கால பிரச்சினைகள்தான். ஆனால், இவை நேற்றைய பிரச்சினைகள். ஆனால், **இலங்கையின் வாழும் மக்களின் இன்றைய பிரச்சனைகள் இவையல்ல.**

2024^{ஆம்} ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம், **உலக வங்கி** வெளியிட்ட அறிக்கையிலுள்ள புள்ளி விபரங்களும் தரவுகளும் இலங்கைமீது அபாயச் சங்கை ஊதுவதாய் உள்ளன. அவற்றுள் சில :

அடிப்படைத் தேவைகள் - ஏறக்குறைய நான்கில் மூன்று பங்கு குடும்பங்களின் வாழ்க்கைத் தரம் குறைவடைந்துள்ளது. ஏறத்தாழ 20 சதவீத குடும்பத்தினர் தமது தினசரி உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கே சிரமப்படுகின்றனர். கணிசமான குடும்பத்தினர் தமது பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியக் கல்வித் தேவைகளை வழங்கமுடியாத அழுத்தத்திற்கு உட்பட்டுள்ளதடன் குடும்ப அங்கத்தவர்களின் அடிப்படைச் சுகாதார மருத்துவ செலவீனங்களை எதிர்கொள்ள இயலாமல் திணறுகின்றனர்.

நொழல் - இளைஞர்களின் வேலையின்மை வருடாவருடம் அதிகரித்து வருகின்றது. அத்துடன் ஏறத்தாழ 45-50 சதவீதமானோர், வருமான குறைப்பு, வேலை நேரம் குறைவு, தற்கால பணி நிறுத்தம், வருமான இழப்பு ஆகியனவற்றை எதிர்கொண்டுள்ளனர். இதனால் ஏறக்குறைய 60 சதவீதமான குடும்பங்களின் வருமானம் குறைவடைந்துள்ளதாகக் கணிப்பீடு கூறுகின்றது. ஆனால், வாழ்க்கைச் செலவோ நாளுக்குநாள் அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கிறது.

வறுமை வீதம் - கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்தும் இலங்கையின் வறுமை வீதம் அதி கரித்துவருகின்றது. வறுமை நிலை 2026 வரை 22 சதவீதத்திற்கும் மேல் இருக்கும் எனவும் எதிர்வு கூறப் பட்டுள்ளது.

கூர்ந்து நோக்கில், வயதான தலைமுறையினரைவிட, குழந்தைகள், மாணவர்கள், இளைஞர்கள், இளம் குடும்பத்தினர் என எதிர்கால இலங்கையின் நம்பிக்கைக்குரியவர்களே, அதிக அழுத்தத்திற்கு உட்பட்டு, **இலங்கை மீதான நம்பகத்தன்மையை இழந்துவருகின்றனர்** என்பதைத் தரவுகள் மிகத் தெளிவாக வெளிப் படுத்துகின்றன. இதனால், இளந்தலைமுறையினர், தமது சொத்துக்களை விற்று சொந்த பந்தங்களைத் துறந்து வெளிநாட்டுக்கு ஓடித்தப்பும் நிலை தொடர்ந்தவண்ணம் உள்ளது. இது தற்கால மற்றும் எதிர்கால இலங்கையின் ஆரோக்கியத்துக்கு நல்லதன்று. இந்நிலையை விரைவில் ஸ்திரப்படுத்தாவிடில் தொடர் தாக்கம் ஏற்பட்டு அடுத்தடுத்த தசாப்தங்களில் இலங்கையை மீளாநிலைக்கு இது தள்ளிவிடும்.

இலங்கைக்கு ஒரு வலுவான - நம்பகமான கட்டமைப்புச் சீர்திருத்தத் திட்டத்தை நிறுவி தொடர்ந்து செயற்படுத்தக்கூடிய தலைமைத்துவமே தற்போது தேவைப்படுகிறது. இலங்கையின் தற்பொழுதுள்ள தளம் பல்களை ஸ்திரப்படுத்தி வளர்ச்சித் திசையில் இட்டுச் செல்லக்கூடியவரும் தூரநோக்கத்துடன் செயல்படக் கூடியவருமான தலைவர் ஒருவரே இலங்கைக்குத் தேவைப்படுகிறார்.

இந்நிலையில் ஒவ்வொரு மக்களும் செய்யக்கூடியது என்ன? ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிடுபவர்களில் இருப்பவர்களுள் பொருத்தமானவரைத் தெரிதல் வேண்டும். அனைத்துலக நாணய நிதியத்தின் திட்டங்களுக்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் மக்கள் ஒத்துழைப்பு வழங்கி அடுத்த இரண்டு - மூன்று ஆண்டுகளுக்கு பொறுமை காத்தல்வேண்டும்.

ஆபிரகாம் பண்டிதரின் 165^{ஆவது} வருட ஜனந நிறைவைக் குறித்து எழுதப்பெற்ற கட்டுரை

இசைத்தமிழ் வரலாற்றில் ஆபிரகாம் பண்டிதரின் கருணாமிர்த சாகரம்

தமிழை இயல், இசை, நாடகம் என மூவகைப்படுத்தி வழங்கும் மரபானது பண்டையகாலம் முதலே நிலவிவருவதாகும். இவற்றுள் இசைத்தமிழ் சார்ந்ததாக நமக்குக் கிடைக்கும் முக்கிய ஆய்வுநூலே இங்கு நோக்கவுள்ள **கருணாமிர்த சாகரம்** என்ற ஆக்கமாகும். தஞ்சை **ஆபிரகாம் பண்டிதர்** (1859-1919) என்பாரின் ஆக்கமான இந்நூல் 1917^{இல்} அச்சேறி வெளிவந்தாகும். **'கருணாமிர்த சாகரம் என்னும் இசைத்தமிழ் நூல் - முதற்பத்தகம் - சுருதகளைக் குறித்துச் சொல்வது'** என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த இவ்வாக்கம் பற்றிய சுருக்கமான ஆய்வுக்குறிப்பாகவே இக் கட்டுரை அமைகிறது.

இவ்வாக்கத்தைத் தந்தவரான ஆபிரகாம் பண்டிதர் என்பார் ஆசிரியப்பணிபுரிந்த கல்வியாளரும் சித்த வைத்தியரும் வேளாண்துறை வித்தகருமாவார். பல்வேறு துறைகளிலும் செயற்பட்டு நின்ற இப்பெரியார் இசைத் துறையிலும் பேரீடுபாடு கொண்டிருந்தவர்.

கலாநிதி
கௌசல்யா சம்பர்மணியன்

முறையான இசைப்பயிற்சி பெற்றிருந்தவரான இவர் பண்டைத் தமிழக இசை, கருநாடக இசை மரபுகளை மட்டுமன்றி ஐரோப்பிய இசைமரபுகள் ஆகியன தொடர்பான பரந்த அறிவையுங்கூடப் பெற்றிருந்தவருமாவார்.

அவரது இந்நூலின் **"உர்மையாக்கல்"** என்னும் பகுதியில் தனக்கு சித்த மருத்துவத்திலும் தமிழிசையிலும் ஆய்வுகளை மேற்கொள்ள வழிகாட்டி உதவிய கருணானந்த முனிவருக்கு உரிமையாக்குவதோடு இந்நூலுக்கு, **"கருணானந்தர் பொற்கடகம்"** என்ற பெயரையும் வழங்கியுள்ளார் என்பதும் இங்கு நமது கவனத்துக்குரிய செய்தியாகும்.

இந்நூல் தமிழரின் பண்டைய இசைப்பாரம் பரியத்தின் சிறப்பை அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தி நின்ற கர்நாடக இசைமரபுசார் செய்திகளுடன் ஒப்புநோக்கும் அணுகுமுறையில் அமைந்தாகும். **"தமிழரின் பண்டைய இசைமரபு இந்திய இசைமரபு முழுமைக்கும் உதாரமாக இருந்தது என்பதை உலகநியச் செய்ய வேண்டும்"** என்பதே இந்நூலின் **'உட்கடை'** ஆகும். இதனை வலியுறுத்தும் வகையில் மிக விரிந்த தளத்தில் இந்நூலாக்கத்தை அவர் மேற்கொண்டுள்ளார்.

இசைத்தமிழ் தொடர்பாகப் பழந்தமிழ் நூல்களில் அவர் ஆராய்ந்து அறிந்த விடயங்கள், இசைமாநாடுகளில் இசைப் பேரறிஞர்கள் - ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆகியோர் முன்வைத்துள்ள கருத்துகள் மற்றும் மேலைத் தேச இசைமரபு தொடர்பான தகவல்கள்

A TREATISE ON MUSIC or ISAIT-TAMIL
WHICH IS ONE OF THE MAIN DIVISIONS OF MUTTAMIL OR LANGUAGE, MUSIC & DRAMA.

KARUNĀMIRTHASĀGARAM.

BOOK I.

ON SRUTIS.

BY
M. ABRAHAM PANDITHER,
MANAGER, K. M. HALL,

PRINTED IN THE KARUNANTHI MEDICAL HALL, LAWLEY ELECTRIC PRINTING PRESS.

சுருதிசாசுத்திரம்.

முதல் புத்தகம்.

முத்தமிழில் ஒன்றாய் இசைத்தமிழ் என்னும்
சங்கீத நூல்.

கருணாமிர்தசாகரம்.

முதல் புத்தகம்.

சுருதிசாசுத்திரம் முதல் புத்தகம்.

சுருதிசாசுத்திரம் முதல் புத்தகம்,
மு. ஆ. ப. சா. ப. பண்டிதரால்
இயற்றப்பெற்றது.

சுருதிசாசுத்திரம் முதல் புத்தகம், 1917. அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டன.

1917.

All Rights Reserved.

கருணாமிர்தசாகரம் நூலின் (1917) அட்டைப்படமும்
மாணுட சரீரத்துக்கு யாழ் ஒத்திருப்பதைக் காட்டும்
படமும் (நூலிலிருந்து)

ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதான இப்பெரு நூலானது 1346 பக்கங்களைக் கொண்டதாகும்.

இந்நூலினை உருவாக்குவதற்கு அவர் பல ஆண்டுகள் கடுமையாக உழைத்துள்ளார் என்பதை அந்நூலின்வழி அறியமுடிகிறது. தஞ்சையில் தனது சொந்த முயற்சியில் 'சங்கீத வ்யா மகாஜன சங்கம்' என்ற அமைப்பை நிறுவி அதனுடாக 1912 முதல் 1916 வரையான காலப்பகுதியில் அவர் ஏழு இசை மாநாடுகளை நிகழ்த்தியுள்ளார். அம்மாநாடுகளில் அவர் தமது காலத்தின் பல ஆய்வறிஞர்களையும் இசைவிதவான்களையும் பாகவதர்களையும் கலந்து கொள்ளவும் செய்துள்ளார்.

இம்மாநாடுகள் மூலம் அவர் தமிழரின் இசைமரபுகள் தொடர்பான பல சந்தேகங்களைக் குறிப்பாக, பண்கள், ஸ்வரங்கள், சுருந்த அலகுகள் முதலியன தொடர்பான பல சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்துகொண்டுள்ளார்.

பின்னர் 1916ஆம் ஆண்டில் வட இந்தியா விலுள்ள பரோடாவில் நடைபெற்ற அகில இந்திய இசை மாநாட்டில் தமது ஆய்வுகளுக்குரிய அங்கீகாரங்களைப் பெறுவதற்காகக் கலந்து கொண்டு கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்தார். இவ்வாறான தொடர்முயற்சிகளின் ஊடாக உரு

வானதே 'கருணாமிர்தசாகரம் என்னும் இசைத் தமிழ் நூல் - முதற்புத்தகம்' என்ற மேற்படி பெருநூல்.

இந்நூலினைத் தொடர்ந்து பண்டிதர் அவர்கள் இரண்டாம் பாகத்தினையும் தொகுத்து பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தார். நூலினை எழுதி முடித்தாலும் அச்சேற்றும் முயற்சி கைகூடவில்லை. 1919^{ஆம்} தமது 60 வயதில் காலமாகிவிட்டார். அவற்றைப் பின்னர் அவரது மகள் திருமதி மரகதவல்லி துரை பாண்டியன் அவர்கள் நிறைவேற்றினார்.

முதற்தொகுதியின் இறுதியில், "இரண்டாம் புத்தகம்" என்ற தலைப்பில் அமைந்த அவருடைய குறிப்பொன்று அமைகிறது. அவர், "தாம் முதற்புத்தகத்தலையே நென்னிந்தய இராசங்களைப் பற்றி எழுத நனைத்தேன்" என்றும் "எழு மாநாடுகள் நிகழ்ந்தபொழுது சுருந்தகள் பற்றி எழுந்த வ்வாதங்களால் அதனை மையப்படுத்தியே முதற்புத்தகம் எழுதவேண்டி வந்தது" என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், "இரண்டாம் புத்தகமானது இராசங்களைப்பற்றி அமையும்" என்பதையும் சுட்டிச் சென்றுள்ளார். அவ்வகையில் இராசங்களின் ஆரோகண - அவரோகணம், அவற்றின் மூலம் கீதம் உருவாக்கும் முறை,

இராகத்தில் ஜீவ ஸ்வரம் கண்டுபிடிக்கும் வழி, இராக சஞ்சாரம் செய்யும்விதம் எனப் பல தலைப்புகளில் இரண்டாம் புத்தக ஆய்வினைத்தொடர்வது பற்றியும் அதில் கூறியுள்ளார்.

மேற்படி இரு நூல்களும் வெளிவரமுன் 1907^{இல்} 95 தமிழ்ப் பாடல்களை இயற்றி ஸ்வர-தாளக் குறியீட்டுடன் **'கருணாமீர்த சாகரத் தர்ட்டு'** என்னும் நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இந் நூல் தமிழ்ப் பாட்டுகளைப் பாடும் பயிற்சியாளர் களுக்கென உருவாக்கப்பட்டதொரு **'கையேடு'** போன்றதாகும்.

மேற்படியான **'கருணாமீர்த சாகரத்தர்ட்டு'** நூல் வெளிவருவதற்கு முன்பே இலங்கையில் 1755^{இல்} **மெல்லொ பாத்திரயார்** என்பவருடைய **'கந்தவ சங்கீதப் பாடல்கள்'** என்னும் நூல் இவ்வகையான ஸ்வர - தாளக் குறியீட்டு முறைமையில் ஐரோப்பிய இசைக் குறியீடுகளுடன் பாடல் களை அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது என்பது இங்கு பதிவுபெற வேண்டிய செய்தியாகும். இவ்வாக்கத்தில் கர்நாடக இசை மற்றும் ஐரோப்பிய இசைகளுக்குமிடையே உள்ள ஸ்வர வேறுபாடுகள் முன் அட்டையில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தமையும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய விடயமாகும். (நூல் பற்றிய தகவல் கொடுத்தவர்: ஞானம் பாலச்சந்திரன்)

ஆபிரகாம் பண்டிதரின் இசைசார் மேற்படி ஆக்க முயற்சிகளுக்குப் பின்புலமாகத்திகழ்ந்த வரலாற்றுச்சூழல் பற்றிய ஒரு குறிப்பும் இங்கு அவசியமாகிறது. குறிப்பாக அச்சியந்திர வருகை ஏற்படுத்திய மாற்றமே இங்கு கவனத் துக்குரியதாகிறது.

ஏட்டிலிருந்த தமிழ் நூல்கள் பல அச்சேறத் தொடங்கியிருந்த காலம் அது. அக் காலப்பகுதியில் **தருக்குறள்** (1812), **தொல் காப்பியம்** (1847), **கல்தொகை** (1887), **பத்துப் பாட்டு** (1889), **சலப்பத்காரம்** (1892) போன்றவை அச்சிடப்பெற்று நூலுருப் பெற்றன. இந் நூலாக்கங்களில் குறிப்பாகச் சிலப்பதிகாரம் அச்சேறி வெளிவந்தமை ஆபிரகாம் பண்டிதருக்கு இசைத்தமிழ் சார்ந்து இயங்கு வதற்கும் குறிப்பாக, கருணாமீர்த சாகரம் நூலை உருவாக்குவதற்கும் பெருந்தூண்டு தலாக அமைந்தது என்பது ஊகித்துணரப்படவேண்டிய செய்தியாகும். **சலப்பத்காரம்** இசைத் தமிழையும் உள்ளடக்கிய ஒரு ஆக்கம் என்பதும் அதற்கமைந்ததான **அடியார்க்கு**

நல்லாருரையானது பழந்தமிழரின் இசை-மற்றும் ஆடல் மரபுகள் பற்றிய சிறந்ததொரு தகவற் களஞ்சியமாகத் திகழ்வது என்பதும் இங்கு சுட்டப்பட வேண்டிய முக்கிய செய்திகள்.

இதுவரை, **கருணாமீர்த சாகரம்** நூல் பற்றிய பொதுநிலை அறிமுகக் குறிப்புகள் முன் வைக்கப்பட்டன. அடுத்து நூலின் உள்ளடக்க அம்சங்கள் கவனத்திற்கு வருகின்றன.

1917^{இல்} 1346 பக்கங்களில் ஒரே தொகுதியாக வெளியிடப்பட்ட இந்நூலானது பின்னர் 2009^{இல்} பொருளடக்கத்தில் உள்ளதான நான்கு பாகங்களும் தனித்தனியாகப் பிரித்து நான்கு நூல்களாக வெளியிடப்பட்டன. இக்கட்டுரையில் 1917^{இல்} வெளியிடப்பட்ட நூலாக்கம் பற்றிய அவதானிப்புகளே முன்வைக்கப்படுகின்றன.

கருணாமீர்தசாகரம் முதற் புத்தகத்தின் முதல் 122 பக்கங்களில் **'முகவுரை'**(20), **'பொருளடக்கம்'**(22), **'அரும்பதவுரை'**(11), **'பாயிரங்கள்'** (69) - (பலரது வாழ்த்துகள்) ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்தே நூலின் **'நான்கு பாகங்கள்'** என்னுள்ள **'முதல் பாகம்'** தொடங்குகிறது.

மேலே சுட்டப்பட்ட **பாயிரங்கள்** என்ற பகுதியானது இவ்வாக்கமானது அவர் வாழ்ந்த சமகாலத் தமிழறிஞர்கள் மத்தியிலும் இசை வல்லுநர்கள் மத்தியிலும் பெருவரவேற்பைப் பெற்றிருந்தமையை உறுதி செய்வதாக அமைகிறது. **பாயிரங்கள்** வழங்கியவர்களின் வரிசையிலே அக்காலத் தமிழறிஞர்களான **'தமிழ்த்தாத்தா'** உ. வே. சாமிநாதையர், எட்டய புரம் சமஸ்தானம் ஜமீன்தார், ஆர். நமசிவாய முதலியார், மு. இராகவையங்கார், சுவாமி வேதாசலம் (மறைமலையடிகள்), திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் (திரு.வி.க.) முதலிய வர்களும் இசைவல்லார்களான ஹரிகேச நல்லூர் வி.முத்தையா பாகவதர் அவர்களும் இடம்பெற்றுள்ளனர் என்பதே இந்நூலுக்கு அக்கால அறிஞர் சமூகம் அளித்திருந்த பெருமதிப்பை உணரவைக்கிறது.

இந்நூலின் மேற்படி பகுதியிலமைந்த **'அரும்பத உரை'**யானது இந்நூலில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த பண்டைய இசைத் தமிழ் சொற்களுக்குரிய விளக்கமாக அமைந்துள்ளது. வடமொழி சார்ந்த கர்நாடக இசைச் சொற்களைப் பாவனையில் கொண்டிருந்த அக்கால இசையறிஞர்களுக்கும் ஏனையோர்க்கும் அவரது நூலிலுள்ள இசைத் தமிழ்ச் சொற்களை விளக்கியமை பயனுடையதாக அமையும்.

இலங்கையில் 1755^{ல்}
மெல்ஹா பாதிரியார்
வெளியிட்ட 'கிறிஸ்தவ சங்கீதப்
பாடல்கள்' நூல்.
படம் - 1 : இந்திய இசைக்கும்
மேற்கத்தேச இசைக்குமான
வேறுபாடு காட்டப்பெற்றுள்ளது.
படம் - 2 : நூலில் பயன்
படுத்தியுள்ள ஸ்வர - தாளக்
குறியீட்டு முறைக்கு ஓர்
உதாரணம்.

1917^{ல்} ஆபிரகாம் பண்மூதர்
வெளியிட்ட 'கருணாமிர்த சாகரம்'
நூலிள்ள
ஸ்வர - தாளக் குறியீட்டு
முறைக்கு ஓர் உதாரணம்.

அடுத்து, நூலின் 'முதல் பாகம்' என்ற பகுதி கவனத்திற்கு வருகிறது. இசை ஆய்விற்கு அடிப்படையான மக்களின் இனம், மொழி, நிலம் ஆகியவற்றின் தொன்மை குறித்த விளக்கங்கள் இம்முதற் பாகத்தில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இசைத்தமிழின் தொன்மையை நிறுவுவதற்காக உலகத் தோற்றம் தொடர்பான தொன்மக் கதைகள் பல இங்கு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. விவிலியத்தில் கூறப்படும் இசைக்கருவிகள் பற்றியும் மோசே முனிவர், தாவீது ராஜா, சாலமோன் ராஜா, பாபிலோன் ஆகியவர்களின் அரண்மனை இசைச் செய்திகளின் ஊடாக மேலைத்தேச இசையின் தொன்மையும் இங்கு விளக்கியுரைக்கப்படுகிறது.

தமிழ் இசையின் தொன்மைக்கான சான்றுகளாக முதல், இடை, கடைச்சங்கங்கள் பற்றிய தகவல்கள் அக்காலங்களில் இருந்த இசைநூல்கள் பற்றிய செய்திகள் ஆகியன இங்கு விரித்துரைக்கப்படுகின்றன. பண்டைய காலப்பகுதியில் இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழும் ஒன்றாகவே இருந்தன என்பதும் இங்கு சுட்டப்பட்டுள்ளது. தமிழில் வடமொழி கலந்த வரலாறு, பௌத்தரும் சமணரும் சேர்ந்து இசையையும் நாடகத்தையும்

தொலைத்த வரலாறு, அதனால், தமிழிலுள்ள இசைநூல்கள் அழிந்து போனமை ஆகியனவும் இங்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுடன் 'சங்கீத வந்தியா மகாஜன சங்கீத'த்தின் உருவாக்கம் அதன் அங்கத்தினர் விபரங்கள், அதனூடாக நடைபெற்ற ஆறு மாநாடுகளில் ஆற்றிய இசைப்பணிகள் ஆகியன பற்றிய செய்தி களும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாம் பாகத்தில், 13^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சாரங்கதேவர் எழுதிய **சங்கீத ரத்னாகரம்** என்னும் நூல் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படுகிறது. இதுவே தென்னிந்திய இசை பற்றி எழுதப்பட்ட முதல் வடமொழிநூலாகும். இந்நூலிலுள்ள இசைதொடர்பான வடமொழிச் சொற்கள் பலவும் தமிழின் பண்டைய இசைசார் கலைச் சொற்களிலிருந்து மொழிமாற்றம் பெற்றவை என்பதே பண்டிதரவர்களின் கருத்தாகும். பல லவ மன்னர்கள், பிற்காலச் சோழர்கள், விஜய நகர மன்னர்கள் ஆகியோர் காலத்தில் அரச மொழியாக வடமொழி அமைந்திருந்தது என்பதான வரலாற்றுச்செய்திகளின் அடிப்படையில் அவரது இவ்வாறான பார்வை அமைந்துள்ளது.

சங்கீத ரத்னாகரம் என்னும் இசை இலக்கண நூல் பற்றிய பார்வையில் அவர் முன் வைத்துள்ள இன்னொரு முக்கிய செய்தி, ஸ்வர ஸ்தானங்களில் இடம்பெற்றுள்ள சுருதி

அலகுகளின் எண்ணிக்கை பற்றியதாகும். **‘12 ஸ்வரஸ்தானாங்கனில் 22 சுருத அலகுகள் உள்ளன’** என்பதாகக் கர்நாடக இசை மரபில் நிலவி வரும் கருத்தைப் பண்டிதர் ஏற்கவில்லை. அவருடைய கருத்து, **‘12 ஸ்வரஸ்தானாங்கனில் 24 சுருத அலகுகள் உள்ளன’** என்பதாகும். இதனை நிறுவுவதற்கு அவர் சுருதி பற்றி **சங்கீதரத்நாகரம்** நூலைச்சார்ந்து பேசும் பல அறிஞர்களின் கருத்துகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

இத்தொடர்பில், **‘வக்டோரிய கீதகா’** என்ற வடமொழி இசை நூலை எழுதிய திரு ராஜா சுரேந்திர மோகன தாகூர், திரு கே.பி.தேவால், திரு.இ.கிளமெண்டஸ், திரு சி. நாகோஜிராவ், திரு.பிரதாப ராமசாமி பாகவதர், திரு.எஸ். மாணிக்க முதலியார், சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி, திரு.சின்னசாமி முதலிய பலரின் கருத்துகள் அவரால் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இத்தொடர்பில் விரிவான அட்டவணைகளை உருவாக்கியுமுள்ளார். இவை, அடுத்த மூன்றாம் பகுதியில் 22 சுருதிகள் என்னும் அலகுக்குப்பதிலாக 24சுருதிகள் என்ற அலகைக் கட்டமைப்பதற்கான அடிப்படைகளாக அவருக்கு அமைகின்றன. இவ்வாறான பார்வையானது **‘பூர்வ தம்முசை’**யைப் புரிந்து கொள்ள உதவும் என அவர் கருதுகிறார்.

மூன்றாம் பாகமானது **“தென் இந்திய சங்கீத மரபு என்பது பூர்வ தம்முசை மரபுதான்”** என்பதான அவருடைய கருத்தை உறுதிப்படுத்தும் முயற்சியாக அமைந்ததாகும். **சீலப்பத்காரம், ததால் காப்பியம், பர்பாடல்** ஆகிய பண்டைய இலக்கிய நூல்களின் இசைமரபு தொடர்பான செய்திகளை மையப்படுத்தியதாக இம்முயற்சி அமைந்துள்ளது.

மேலும், இம் மூன்றாம் பாகத்திலே **“12 ஸ்வரஸ்தானாங்கனில் 24 சுருத அலகுகள் உள்ளன”** என்பதாக இரண்டாம் பாகத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்தானது விரித்துப் பேசப்படுகிறது. **பிங்கல நிகண்டில்** கூறப்பட்டுள்ள **‘103 பண்கள்’, ‘தேவாரப்பண்கள்’, ‘பண்ணுப் பெயர்த்தல் முறையில் எழும்பரும் பாலை இசை பிறத்தல்’, ‘நால்வகை நலங்களுக்கும்புரிய யாழ்வகைககள்’, ‘இணை, களை, நட்பு, பகை ஸ்வரங்கனில் நலைய்பாருகள்’** எனப்பல விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக இப்பகுதிசார் ஆய்வு விரிந்துசெல்கிறது.

நான்காவது பகுதியில் பூர்வ குடிமக்களாகிய தமிழர்கள் பல கலைகளிலும் எவ்வாறு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்கள் என்பதற்கான

ஆதாரங்கள் மற்றும் அவர்களின் பயன்பாட்டிலிருந்த யாழ் வகைகளின் சிறப்புகள் என்பவை விபரிக்கப்படுகின்றன. **தேவார தருவாசகங்கள்** பாடப்பட்டுவந்த பண்களும் அவற்றுக்குரிய இராகங்களின் பெயர்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. **‘ஆயப்பாலையலுண்டாகும் 12 சூரங்கன், வட்டப் பாலையலுண்டாகும் 24 அலகுகள், தர்னோணப்பாலையலுண்டாகும் 48 அலகுகள், சதுரப்பாலையலுண்டாகும் 96அலகுகள்’** பற்றிய குறிப்புகளும் அவற்றின் கணிதக்குறிப்புகளும் அவற்றுக்குரியதான உதாரண இராகங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்பகுதியின் இறுதியில் பரோடாவில் நடைபெற்ற **‘அகல இந்திய இசை மாநாட்டில்’** நடந்த சுருதி அலகுகள் பற்றிய விசாரணையும் அதைப் பற்றிய குறிப்புகளும் தஞ்சையில் நடைபெற்ற மாநாட்டின் நிறைவு நாளில் நடைபெற்ற சுருதி அலகுகள் பற்றிய விசாரணையும் பஞ்சாயத் தாருடைய தீர்மானமும் கூறப்பட்டுள்ளன.

கருணாயிர்தசாகரம் முதற் புத்தகம் பற்றிய பொதுவான அறிமுகநிலைச் செய்திகளே இங்கு முன்வைக்கப்பட்டன. இந்நூலின் உள்ளடக்க அம்சங்களின் பொருத்தப்பாடு மற்றும் இந்நூலின் வரலாற்று முக்கியத்துவம் என்பன இந்நூல் பற்றிய விரிவானதொருதளத்திலே ஆராய்ந்தறியப்பட வேண்டியன. ஆயினும் இன்றைய இசையாய்வுச் சூழலில் இந்நூலுக்குரிய முக்கியத்துவம் தொடர்பான சில குறிப்புகளை மட்டும் இங்கு பதிவுசெய்ய விழைகிறேன்.

இவற்றுள் முதலாவதாக இங்கு முன்வைக்க வேண்டிய செய்தி, தமிழரின் இசை மரபு தொடர்பான நவீனகால ஆய்வுச் செயற்பாட்டின் முக்கியமான முதலாவது பெரு முயற்சியாக இந்நூல் திகழ்கிறது என்பதும், இந்நூல் வெளிவந்தபின் 30 ஆண்டுகளுக்குப்பின் 1947இல் **வீழானந்த அடிகளாரின்** இசையாய்வு நூலான **யாழ்நூல்** வெளிவந்தது என்பதும், இங்கு நினைவில் கொள்ளவேண்டிய செய்திகளாகும்.

அடுத்து இங்கு சுட்டக்கூடிய செய்தி, **‘தம்முசை இயக்கம்’** - உருவாவதற்கு முற்பட்ட ஆக்கம் இது என்பதும், 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் உருவான அவ்வியக்கத்துக்கான எண்ணக்கருக்கள் இந்நூலிலேயே கால் கொள்ளத்தொடங்கிவிட்டன என்பதுமாகும்.

செல்லாச்சி மாமியின் சில்லெருப்பு...!

ஷெல்லிதாசன்

கைகள் இரண்டிலும் பெரும் சுமைகளுடன் தூக்க முடியால் கஷ்டப்பட்டபடி, வீட்டின் முன் வாசல் கேற்றை காலால் தள்ளித் திறந்தபடி உள்ளே வந்த செல்லாச்சி மாமியைக் கண்ட ரேவதி ரீச்சர், உடனடியாக ஓடோடிப்போய் மாமியின் கைகளிலிருந்து சுமைகளை வாங்கி எடுத்தபடி வந்து வீட்டின் முன் விறாந்தையில் வைத்தாள்.

செல்லாச்சி மாமி தனது முகத்திலிருந்து வழிந்தோடும் வியர்வையை தனது சேலைத் தலைப்பால் துடைத்தபடி வீட்டின் விறாந்தையில் போடப்பட்டிருந்த கதிரையில் வந்திருந்து பெருமூச்செறிந்தபடி இருந்தாள்.

ரேவதி ரீச்சரும், ஆசிரியராக பணிபுரியும் கணவனான மோகனும் இத்தனை காலமாக மட்டக்களப்பிலேயே கல்வி கற்பித்து வந்துள்ளனர். வருடாந்த இடமாற்றத்திற்கமைய அவர்கள் இருவருக்கும் திருகோணமலையில் பணிபுரிய சென்றமாதம் இடமாற்ற உத்தரவு வந்தது.

திருகோணமலைக்கு வந்த இவர்கள் இருப்பதற்கான இல்லிடம் தேடும்போது, சிவன்கோவிலடியில் வெளிநாட்டுப் பிள்ளைகளின் பணவருவாயுடன் வசதியாக வசிக்கும் செல்லாச்சி மாமியின் வீடொன்றே வாடகைக்குக் கிடைத்தது. விகாரை வீதியில் அமைந்துள்ள அந்த வீட்டை மாமி, மாதம் பதினையாயிரம் ரூபாவுக்கு, மூன்று லட்சம் முற்பணத்துடன் வாடகைக்குக் கொடுத்திருந்தாள். மாமியின் நடுவில் மகள் லண்டனில் வசிக்கின்றாள். அவளின் சீதன வீடுதான் அது. முழு வீடுமே மாபிள் பதித்த வசதியான வீடு.

ஆடம்பர வசதிகளுள்ள பெரிய சமையலறை. வீட்டைச் சுற்றி மா, பலா, வாழை என செழிப்பான விதத்தில் அவ்வீடு அமைந்துள்ளது.

அன்று, செல்லாச்சி மாமி சுமந்துவந்த பாரங்களைப்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்ட ரேவதி ரீச்சர் “என்ன மாமி மிளகாய்த்தூள், கோப்பித் தூள் கம கமக்குது. சாடையா வறுத்த அரிசிமா வாடையும் அடிக்குது.. என்ன வியாபாரமோ செய்யிறியள்?”

“வியாபாரமுமில்லை மண்ணாங் கட்டிய மில்லை”

“அப்ப உங்கடை வீட்டில கொண்டே வைக்காமல் இந்த வெய்யிலுக்கை ஏன் உதுகளை காவித்திரியிறியள் மாமி”

“எங்கடை வீட்டிலை வைக்கத் தெரியாமலேயே இஞ்சை காவி வந்தனான். எனக்கொரு பிராந்து மருமகளா வாச்சிருக்கு. என்றை மூத்தவன் உவர்மலையிலை கலியாணங்கட்டி இருக்கிறான். அவனின்ரை மனிசியாலை நான்படுற பாடு கொஞ்ச நஞ்சமில்லை. நான் மிளகாய்தூள் கோப்பி இடிச்சா, அரிசி இடிச்ச வறுத்தா, கழுக்குக்கு மூக்கிலை வேர்க்கிற மாதிரி அவளுக்கு வேர்த்திடும்.

“மாமி உங்கடை மகனுக்கு நீங்கள் இடிச்ச வறுத்த மாவிலை இடியப்பம் புட்டு அவிச்சாத்தான் இறங்குமாம். நீங்கள் செய்யிற மிளகாய்தூள் போட்டுக் காச்சினால்தானாம் கறியள் ருசியாய் இருக்குதாம். நீங்கள் வறுத்து இடிச்ச

கோப்பித்தூள் போட்டு அடிச்ச முட்டைக் கோப்பிதானாம் கம கமக்குதாம்” என்று மாயங் கொட்டிக் கொண்டு அடிக்கடி வீட்டுக்கு வந்து எல்லாத்தையும் அள்ளிக்கொண்டு போயிடுவாள் பாவி”

“நல்ல அருமையான நருமகளும் மாமியும்”.

“அதுமாத்திரமே ரீச்சர், திடீரெண்டு வீட்டை வர்ரவள், என்றை அலுமாரியை கேட்டுக் கேள்வியில்லாமல் திறந்து தனக்குப் பிடிச்ச சாறியளையும் எடுத்துக் கொண்டு போயிடுவாள். நான் கோயில் குளத்துக்கு போறதுக்காக ஆசையா முண்டு பவுணிலை ஒரு முத்துச் சங்கிலி செய்து வைச்சிருந்தனான். ஒரு கிழமைதான் போட்டிருப்பன். அறுவாள் அதை ஒருநாள் கண்டிட்டு நாண்டு நிண்டு தான் கந்தோருக்கு ஒரு பங்சனுக்கு போட்டிட்டு தர்ரேனெண்டவள், இப்ப முண்டு மாதமாக் கேட்டு அலுத்து, மகனிட்டையும் சொல்லிப்பாத்திட்டன். அது கடலிலை எறிஞ்ச கல்லாட்டம் போனது போனதுதான். அந்த பூனை விறாண்டியோடை ஆமான ஒரு உடுப்போ நகையனோ நான் வீட்டிலை வைச் செடுக்கேலாமை நான் படும்பாடு.. காளி யாச்சிக்குத்தான் வெளிச்சம்”

மாமியின் அந்த நீண்ட பிரசங்கத்தைக் கேட்ட ரேவதி ரீச்சர்,

“சரி மாமி இப்ப உந்த அரிசி மா, மிளகாய், கோப்பித்தூளுகளை என்ன செய்யப் போறியள் ?”

“அதுவோ ரீச்சர், இங்கை உள்ள சமையலறைச் சவருகளிலை பெரிய அலுமாரியள் கட்டியிருக்கிறன். அதுகளிலை ஒண்டுக்கை இதுகளை வைச்சப் பூட்டிப் போட்டுப் போகப் போறன்”

“அப்ப உங்கடை தேவையளுக்கு...?”

“நான் இடைக்கிடை வந்து என்றை தேவைக்கு மாத்திரம் எடுத்திட்டுப் போவன் ரீச்சர்”

“இது உங்கடை வீடு, நான் உதுக்கு மறுப்பு தெரிவிக்கேலுமே. நீங்கள் விரும்பிற மாதிரி குசினிக்குள்ளை ஒரு அலுமாரியை துப்பரவு செய்துதாறன். உதுகளை பக்குவமா வைச்சப் பூட்டிப்போட்டுப் போங்கோ. உதுகளையெல்லாம் இஞ்சை தொட்டுப்பாக்க ஆருமில்லை மாமி”

ரேவதி ரீச்சர் சொன்னமாதிரி மாமியும் சமையலறைக்குள் தான் கொண்டுவந்த அரிசிமா, மிளகாய்த்தூள், கோப்பித்தூள் பொதிகளை ஒரு அலுமாரியினுள் பக்குவமாய் வைத்து பூட்டி எடுத்து மீண்டும் ஒரு முறை பூட்டை இழுத்துச் சரிபார்த்துவிட்டு ரீச்சருக்கு விடை சொல்லிவிட்டு தனது வீடு நோக்கி நடை கட்டினாள் செல்லாச்சி மாமி.

ஒண்டுக்கு இரண்டுமுறை பூட்டிய அலுமாரியை இழுத்துப் பார்த்த மாமியின் செயலை எண்ணிப்பார்த்த ரேவதி ரீச்சருக்கு சிரிப்புச் சிரிப்பாக வந்தது.

செல்லாச்சி மாமி இடைக்கிடை ரீச்சர் வீட்டுக்கு வருவதும், சமையலறைப்பக்கம் சென்று தனது பொருட்கள் வைக்கப்பட்ட அலுமாரியைத் திறந்து தனக்குத்தேவையான அளவு பொருட்களை எடுத்தபின், ஒன்றிற்கு இரண்டுமுறை பூட்டை இழுத்துப்பார்த்து திறப்பை மடியிலே சொருகிக்கொண்டு செல்வதுமான வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தாள்.

பாடசாலைகளுக்கான முதலாந் துவணை குறுகியகால விடுமுறை விட்டிருந்தது. அந்த லீவுக்கு ரேவதி ரீச்சர் கணவன் மோகன்

என்றை மூத்தவன் உவர்மலையிலை கலியாணங்கட்டி இருக்கிறான். அவன்ன்றை ஸர்சியாலை நூன்படுற பாடு கெஞ்ச நஞ்சுமில்லை. நான் பிளகாய்தூள் கோப்பி கிடிச்சா, அரிசி கிடிச்ச வறுத்தா, கழுருக்க மூக்கிலை வேர்க்கீற மாதிரி அவளுக்கே வேர்த்தீடு.

பிள்ளைகளுடன் மட்டக்களப்பிற்கு செல்வதற்கு ஆயத்தமாயினர். தாம் விடுமுறைக்கு ஊருக்கு செல்லவிருப்பதை ரேவதி ரீச்சர் மாமியை வரவழைத்து சொல்லிவிட்டு,

“மாமி நாங்கள் வர எப்பிடையும் பத்து நாளாகும்... அவ்வளவு நாளும் வீட்டைப் பூட்டிப்போட்டுப் போறதுதான் யோசனையா இருக்கு மாமி”

“நீங்கள் பயப்பிடாமல் போய் வாங்கோ ரீச்சர். இந்த ஏரியாவிலேயே களவெண்ட கதையே கிடையாது ரீச்சர். பக்கத்திலை பெரிய பொலீஸ் ஸ்டேசன். எந்தக் கள்ளனும் வாலாட்டேலாது. இந்த வீட்டிலை ஆறேழு குடும்பங்கள் பயமில்லாமல் இருந்து போனதுகள். நீங்கள் பயப்பிடவே தேவையில்லை. வீட்டுக் கதவுகளைப் பூட்டி திறப்புகள் எல்லாத்தையும் நீங்களே கொண்டு போங்கோ”

“அப்ப சமையலறைத் திறப்பு... மாமி..?”

“அதையும் நீங்களே கொண்டு போங்கோ... நான் நீங்கள் போறத்துக்கிடையிலை எனக்குத் தேவையான அளவு மா, தூளுகளை எடுத்திட்டு அலுமாரியைப் பூட்டிட்டுப் போறன். எப்பிடையும் நீங்கள் ஒருகிழமை பத்து நாளையிலை வந்திடுவியள்தானே ரீச்சர். நான் வீடுவளவை பாத்துக் கொள்ளுவன்.

“என்றை மனிசனும் இடைக்கிடை வந்து மரங்களுக்கு தண்ணி ஊத்திட்டுப்போவார். வெளிக்கேற் திறப்பை மாத்திரம் என்னட்டை தந்திட்டுப்போனாச் சரிதான்.” என சொன்ன செல்லாச்சி மாமி, மட்டக்களப்புக்கு புறப்பட ஆயத்தமாகி நின்ற ரீச்சரின் குடும்பத்தை வழியனுப்பிவிட்டு வெளிக்கேற்றை பூட்டித் திறப்பை எடுத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றாள்.

மட்டக்களப்புக்குச் சென்ற ரேவதி ரீச்சர் குடும்பம் வரும்வரை செல்லாச்சி மாமி, அல்லது அவரது கணவரும் மாறி மாறி வந்து வீட்டைப்பார்த்து மரங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச் சுவதுடன், வாழைக் குலைகள், மா, பலாப் பழங்கள் பழுத்திருந்தால் வெட்டியெடுத்து கடைகளுக்கு கொடுப்பதுடன், வீட்டை பார்வையிட்டும் வந்தனர். தெருவிளக்கொன்று இவர்களது வீட்டு வாசலில் இரவிரவாய் எரிவதால், வீடு இரவு நேரங்களில் வெளிச் சத்தில் குளித்தபடி இருக்கும்.

நாட்கள் விரைந்தோட, பள்ளி விடுமுறை முடிந்துவிட்டதால் ஒரு சனிக்கிழமை ரேவதி

ரீச்சர், செல்லாச்சி மாமிக்கு தொலைபேசி அழைப்பெடுத்து, தாங்கள் நாளை ஞாயிறு காலை ஆறுமணி பஸ்சில் திருகோண மலைக்குப் புறப்படுவதாகவும், பஸ் எப்படியும் ஒன்பது மணிக்குள் திருகோணமலைக்கு வந்துவிடுமென்பதால் வீட்டின் முன் கேற்றை திறப்பதற்காக அங்கு வரவும் சொல்லி யிருந்தாள்.

ரீச்சர் சொன்னமாதிரி ஞாயிறு காலை ஆறுமணிக்கு அவர்கள் புறப்பட்ட பஸ் ஒன்பது மணிக்கே திருகோணமலைக்கு வந்து சேர, ரீச்சரும் கணவர் மோகனும் பிள்ளைகளும் ஒரு ஆட்டோவில் ஏறி தமது வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

ஆனால் மாமிக்கு அறிவித்த மாதிரி மாமி கேற் திறப்பை கொண்டுவர தாமதித்ததால் ரேவதி ரீச்சர் மாமிக்கு அழைப்பை எடுத்து தாம் வந்து வீட்டு வாசலில் காவலிருப்பதாக அறிவித்தாள்.

“மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கோ ரீச்சர் இண்டைக்கு ஏகாதசி விரதமெண்டதாலை விடியக் காலமையே கோயிலுக்கு போனான். இப்பதான் பூசையெல்லாம் முடிஞ்சது. கொஞ்சம் பொறுங்கோ இன்னும் ஒரு ஐஞ்சு பத்து நிமிசத்திலை திறப்போடை வாறன்” எனச் சொன்ன மாமி சிறிது நேரத்தில் கால் நடையாக அவ்விடத்துக்கு வந்தாள்.

“ரீச்சர் உங்களை கணக்க நேரம் காவ லிருக்க வைச்சிட்டன்” எனச் சொன்னபடி மாமி, தனது இடுப்பில் சொருகியிருந்த திறப்பை எடுத்து முன் வாசல் கேற்றை திறந்துவிட்டாள்.

ரேவதி ரீச்சரின் கணவன் மோகனும் பிள்ளைகளும் தாம் கொண்டுவந்த பிரயாண பாக்குகளை எடுத்துக்கொண்டு உள்ளே வந்தனர்.

மாமியோடு உள்ளே வந்த ரேவதி ரீச்சர் தனது கான் பாக்கைத் திறந்து வீட்டுத் திறப்புக் கோர்வைகளை எடுத்து மோகனிடம் நீட்ட, மோகனும், அந்த திறப்புக் கோர்வையில் இருந்த முன் வாசல் கதவுத் திறப்பை எடுத்து, வீட்டின் வாசல் கதவுத்துவாரத்தில் போட்டு பூட்டை திறக்க முற்பட்டவேளை, அந்த அசை விலேயே கதவுகள் இரண்டும் தானாக திடீரென ஒவெனத் திறந்துகொண்டன.

இதைப்பார்த்து மலைத்து அனைவரும் நிற்க, செல்லாச்சி மாமி ஓடோடி வந்து வீட்டுக்குள் நுழைந்தாள். வீடு முழுவதும்

மிளகாய் தூள், கோப்பித்தூள், அரிசிமா வென கொட்டிச் சிதறிக்கிடந்தன. ரீச்சரும் கணவர் பிள்ளைகளும் அந்த அலங்கோலக் காட்சிகளைக் கண்டு வீட்டின் அறைகளை நோக்கி ஓட, செல்லாச்சிமாமி, “ஐயோ... ஐயோ” என தலையில் அடித்தபடி வேகமாக குசினிப்பக்கம் ஓடினாள். அங்கு மாமியின் பொருட்கள் வைத்திருந்த அலு மாரி உடைத்துத் திறக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்த செல்லாச்சி மாமி, “என்றை காளி யாச்சி இப்ப நான் என்ன செய்ய... ஆரோ களவாணியள் வீட்டை உடைச்சு எல்லாத் தையும் கொண்டுபோட்டாங்களே... ஐயோ கொள்ளையாலை போவார் கொண்டு போட் டாங்களே” என தலையில் அடித்தடித்து பலமாக அலறிக்கொண்டிருந்தாள். அதே வேளை ரீச்சரும் கணவரும் தமது படுக்கை அறையை போய் பார்த்தபோது அவர்களது அலுமாரி உடைக்கப்பட்டு அலுமாறிக்குள் இருந்த உடுப்புகள் எல்லாம் தூக்கி அங்கும் இங்கும் வீசப்பட்டிருந்ததுடன்,

அவர்கள் சாமியறையில் மிக ரகசியமாக வைத்திருந்த பெறுமதியான நகைகள், காசு களுடன், ரீவி, கம்யூட்டர், தையல் மிசின், மின் விசிறிகளெல்லாம் களவுபோயிருப்பதைக் கண்டு கலங்கி திகைத்துப் போய் நின்றனர்.

அப்படி அவர்கள் கவலையுடன் அனைத் தையும் பார்வையிட்டுக்கொண்டிருந்த நேரம், குசினிப் பக்கத்திலிருந்து செல்லாச்சி மாமி யின் அழகுரல் பலமாகக்கேட்க அங்கு ஓடிச்சென்று பார்த்தால், செல்லாச்சிமாமி நிலத்தில் விழுந்து புரண்டபடி, “ஐயோ நாணென்ன செய்வன். அறுவாண்கள் எல்லாம் கொண்டு போட்டாங்களே.. நாணென்ன செய்வன் ஐயோ.. ஐயோ” என தலையில் அடித்தபடி கதறி அழுதுகொண்டிருந்தாள். இதைப் பார்த்த ரேவதி ரீச்சர், “முறைக்கு நாங்கள்தான் கத்திக் குழறவேணும். உங் கடை மிளகாய்த்தூள், கோப்பித் தூள், அரிசி மாக்கள் போனதுக்கு ஏன் மாமி இப்பிடிக்கத்துறியள். நாங்கள் வேணுமெண்டா உங்களுக்கு எல்லாத்தையும் திரிச்சுத் தாறம்.. எழும்புங்கோ மாமி” எனத் தேற்றியும் செல்லாச்சி மாமி கேக்கிறமாதிரியில்லாமல், மேலும் பலத்த குரலெடுத்துக் கதறி திடீரென மயக்கம் கொண்டவளாய் கால் கைகளை நீட்டி நிலத்தில் மூச்சுப் பேச்சற்று மயங்கிக்

கிடந்தாள். இதைப் பார்த்த ரேவதி ரீச்சர் மாமிக்குக் கிட்டப்போய் மாமியை தட்டி எழுப்பியும் எந்தவித அசைவையும் மாமியிடம் காணாது பயப்பட்டபடி “இஞ்சேருங்கோப்பா மாமியைப் பார்த்தா பயமாயிருக்கு, நீங்களும் தொட்டுப் பாருங்கோ” என கணவனிடம் சொல்ல, மோகனும் தொட்டுப்பார்த்து மனக் கிலேசம் கொண்டபடி “எனக்குத் தெரிஞ்சு லேடி டொக்ரர் ஒருத்தி இருக்கிறா. அவவுக்கு கோலெடுத்து வரச்சொன்னா உடனை வந்து மாமியை செக்பண்ணி என்ன செய்யலாம் எனக் கூறுவா” என்றபடி தனது தொலை பேசியை எடுத்து அந்த லேடி டொக்டருக்கு விசயத்தைச் சொல்லி உடனே வரும்படி அழைப்புவிடுத்தாள்.

மோகனின் அழைப்பை ஏற்ற லேடி டொக்ரர், உடனடியாக வந்து மயங்கிய நிலையிலிருந்த மாமியை பரிசோதனை செய்துவிட்டு, அப்படி பயப்பிடும் படியா ஒன்றுமில்லை திடீர் அதிர்ச்சிதான் மயக்கத்துக்குக் காரணமெனக் கூறியதுடன், மாமியின் வலது கையில் ஒரு ஊசியைப் போட்டுவிட்டு அவர்களிடமிருந்து விடைபெற்றுச் சென்றார்.

சொற்ப நேரத்தில் மாமி கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் மயக்கம் தெளிய எழுந்து இருந்து தளதளத்த குரலுடன், “ரீச்சர் என்னை ஒரு ஆட்டோவைப் பிடிச்சு வீட்டை கொண்டுபோய் விடுங்கோ... கொண்டுபோய் விடுங்கோ” எனக் கேட்க, ரேவதி ரீச்சர், கணவனிடம் சொல்லி ஓட்டோ ஒன்றை வரவழைத்து அதில் மாமியை கைத்தாங்கலாக பிடித்து ஏற்றி மாமியின் வீட்டிலே கொண்டுபோய் விட்டாள். அந்தவேளை மாமியின் கணவன் அங்கு இல்லாதபடியால் மாமிக்கு ஆறுதல் கூறியதுடன், மாமியின் சமையலறைப்பக்கம் போய் குக்கரை மூட்டி தண்ணீர் சுடவைத்து தேநீர் ஒன்றைத் தயாரித்து மாமிக்குக் கொடுத்துக் குடிக்க வைத்து தேற்றிவிட்டு, தான் வந்த ஆட்டோவிலேயே திரும்பிப் போக ஆயத்தமானவேளை, ரேவதி ரீச்சரை தனது அறைக்குள் கூட்டிக்கொண்டுபோன மாமி, பலமாக அழுதபடி, தான் மயங்கிவிழுந்து அழக் காரணமான சங்கதிகளை ரேவதி ரீச்சரிடம் மிக இரகசியமாக ஒப்புவித்து மீண்டும் கண்ணீர் விட்டு அழுதபடி இருந்தாள். மாமி சொன்ன சங்கதிகளைக்கேட்ட ரேவதி ரீச்சருக்கும் மயக்கமாக வந்தது. மாமி

செய்த வேலையை எண்ணி மாமிமேலே கோபமாக வந்தாலும், மாமியை மீண்டும் தேற்றிவிட்டு ரேவதி ரீச்சர் ஓட்டோவில் ஏறி வீடுவந்து சேர்ந்தாள்.

மாமியை கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு வந்த மனைவியிடம் மோகன், மாமியின் நிலையைப்பற்றி விசாரித்தான்.

“மாமியின் நிலை இப்போதைக்கு ஓ.கே. ஆனால்..”?

“என்ன புதிர்போடுறீர்..?”

“இல்லையப்பா மாமி செய்த வேலையை உங்களுக்குச் சொன்னா நீங்கள் தலையைச் சுத்தி விழுந்திடுவீங்களோ... அதுதான் பயமாயிருக்கு..”

“பயப்பிடாமல் சொல்லும்..”

“இஞ்சேருங்கோப்பா மாமி கொண்டுவந்து எங்கடை வீட்டு சமையலறை அலுமாரியிலை பூட்டிவைச்சது வெறும் மிளகாய் தூளோ, கோப்பியோ, அரிசி மாக்களோ இல்லையாம்.

ஒவ்வொரு பாக்கிலையும் இருந்த டப் பாக்குகளுக்குள்ளை காப்பு, சங்கிலியள், தோடு வகையறா எண்டு பதினைஞ்சு பவுண் நகையளை போட்டு புதைச்சு வைச்சிருந்தாவாம்.

அரைவாசி நகையள் சனங்கள் மாமி யிட்டை அடகுவைச்சு மீட்க முடியாமை மூழ்கின நகையளாம். அதோடை மாமியின்றை சொந்த நகையளும் இருந்ததாம். மருமகள் காறிக்குப் பயந்தும், இஞ்சை எங்களுக்குத் தெரியாமலும் இவ்வளவு நகையளையும் கொண்டுவந்து வைச்ச மாமியை யோசிக்க சிரிப்போட கவலையாயும் இருக்கப்பா. கடைசியிலை எல்லாத்தையும் பறிகொடுத்த... மாமியை நினைச்சா பாவமாயிருக்கு. விறாண்டி எடுக்கிற மருமகளாயில்லாமல், நல்ல மருமகளா அமைஞ்சிருந்தா மாமி இந்த நிலைக்குப் போயிருப்பாவே...”

“உண்மைதான்... நல்ல காலத்துக்கு உமக்கு வேலை வைக்காமல் உம்மடை மாமி நேரகாலத்துக்குப் போய் சேந்திட்டா, இல்லை நீரும் செல்லாச்சி மாமிக்கு வாய்ச்ச மருமகள் மாதிரி இருந்திருப்பீரோ சொல்லத் தெரியாது” எனச் சொன்ன மோகன், மனைவியின் எதிர்த் தாக்குதல் வரமுதல், தாங்கள் களவுகொடுத்த விபரங்களுடன் பொலீஸ் நிலையம் நோக்கி விரைந்தான்.

○○○

வாழிய பாரதி வாழியீ

பாட்டாலே உலகளந்த

பாரதியின் பாடல்களைக்

கேட்டாலே கற்றுக்கொள்கும்

கீழ்மையல்லாம் அகன்றுளும்.

எளியசொற்கள் எளியநடை

எளியசந்தம் என்றாலும்

ஏழலகும் விடக்கவைக்கும்

ஏறாளம் கருத்துக்கள்.

ஏற்றத் தாழ்வுகளின் எதிரியாய்

எங்களின் சாபக்கேடாம்

மாற்றரிய சாத்தத்தீர்

மடிகவெனப் பாடியவன்.

ஏழையல்லலை அடிமை ஆல்லை

எங்கள்மனுக் குலத்தலை

கோழையல்லலை என்றுசொல்லக்

குதூகலத்த பெரும் புலவன்.

தமிழ்மொழியைத் தமிழ் ஔத்தைத்

தமிழ்ப்புலவர் வரசையனை

தமிழ்ப்பெருமைதனை யெல்லாம்

தரண்க்குச் சொன்ன மகான்.

பாராண்ட ஔமென்று

பாரறிய முழங்கியவன்

பாலர் நரம்பின்லும்

புதுவரத்தம் பாய்ச்சியவன்

வாழிய பாரதி வாழியீ

வானுல குள்ள வரைக்கும்

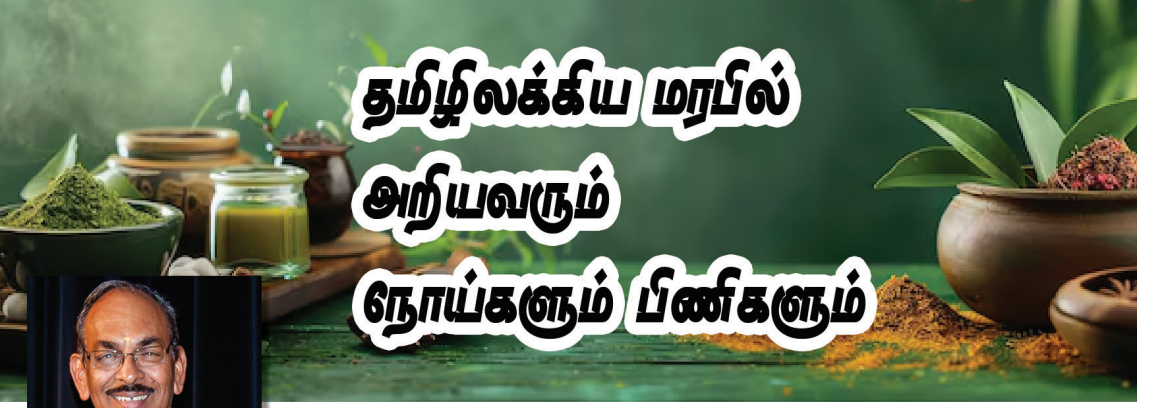
வாழிய பாரதி வாழியீ

வாழ்த்துகின்றோம் உனைப்

போற்றுக்கின்றோம்.

- அகளங்கன்

(மகாகவீ பாரதியார் நினைவுத்தினக் (௨௦21-22) கவிதை)

தமிழ்லக்கிய மரபில்

அறியவரும்

நோய்களும் பிணிகளும்

த. சீவபாலு

(B.Ed.Hons, M.A.)

கனடா

மனிதப் பிறவியோடு நோய்களும், பிணிகளும் சேர்ந்தே பிறக்கின்றன என்பது மனித வாழ்வியல் கற்றுத் தரும் பாடமாகும். “மூக்கு உள்ளவரை சழி இருக்கும்” என்பது பழமொழி. பிணி, நோய் என்னும் பதங்கள் ஒத்து கருத்துள்ளனவாகவும் வெவ்வேறு கருத்துக்களை அவற்றின் பாவனை கருதி மாறுபடுவதாகவும் காணமுடிகின்றது. சங்க இலக்கியங்கள் இவற்றிற்கு வெவ்வேறு பொருட்களைத் தரும் ஒரு சொற்கிளவி பல் பொருள் கொண்டுள்ளதைக் காட்டுகின்றன. இதன் உண்மைத் தன்மை என்ன என்பதனைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் அது மனித உடல், உள்ளம் இரண்டினதும் இருப்பிடமாகவே கொள்ள முடிகின்றது. இருப்பிடமாக பல்வேறு நோய்கள் உள்ளன என்பது வெளிப்படை. இன்பம் துன்பம் என்பன உயிரினங்களின் இயல்பு வாழ்வோடு தொடர்புடையன. இவை ஒன்றிற்கு ஒன்று முரணானவையானாலும் அதில் இருந்து எவருமே விதிவிலக்காக இருக்க முடியாது. மனித இனத்தை மட்டுமன்றி அனைத்து உயிரினங்களையும் வாட்டி வதைக்கும் தன்மை கொண்டவை நோய்களும் பிணிகளும்.

இருநோக்கு இவ்வுண்கண் உள்ளது ஒரு நோக்கு

நோய்நோக்கு ஒன்றை நோய் மருந்து”

என்கின்றது **தருக்குறள்**. அதாவது தலைவின்

கண்களின் பார்வை இரண்டுவகையானவை ஒன்று காதல் நோயைத் தூண்டவல்லது மற்றது அக்காதல் நோயைத் தணிக்கவல்லது. நோயை ஏற்படுத்துவதும் நோய்க்கு மருந்து தாவதுமான தன்மை தலைவியின் பார்வைக்கு உண்டு என்கின்றார் வள்ளுவர். அதுமட்டுமன்றி பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம் அணியென்ப நாட்டிவ் வைந்து. (738)

ஒரு நாடு நல்ல நாடு எனக் கொள்வதற்கு ஐந்து நிலைமைகளைக் குறைவின்றிக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பது வள்ளுவம். அதில் முதன் நிலையில் வைத்துள்ளது “பிணியின்மை”, “நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்பதைக் காட்டுகின்றது.

நோயெல்லம் நோய்செய்தார் மேலவாம் நோய்செய்யார் நோயின்மை வேண்டு பவர்

என நோயைப் பற்றியும், நோயை நீக்குவது பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார். ஒருவர் நோயால் வரும் துன்பத்தை அனுபவித்திருந்தால் அதிலிருந்து மீண்டுகொள்ள வேண்டும் என்பதையே விருப்புவார். அவர் ஏனைய உயிர்களுக்கு இவ்வித துன்பத்தைத் தர முயல மாட்டார் என்பதனை குறிக்கின்றது.

வள்ளுவர் நோய், பிணி இரண்டையும் ஒன்றாகக் கருதவில்லை. அதனை பின்வரும் குறளின் வழி தெரிந்துகொள்முடியும்.

பிணிக்கு மருந்து பிறமன், அணியிறை

தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து (குறள் -1102)

பிணிக்கு மருந்துகள் பல உள்ளன. ஆனால் காதல் நோயைத்தீர்க்கும் மருந்து அதனோடு தொடர்புடையவர்களையே சாரும். குறிப்பாகக் காதல் நோயைத் தந்தவள் தானே அதற்கு மருந்தாவாள் இதனை உற்று நோக்கும்போது

ரீண்ட், நோய் இரண்டும் ஒரே கருத்தில் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பது தெளிவு. இவ்விரண்டு சொற்களையும் வள்ளுவர் கையாண்டிருப்பதை நோக்கும் போது **ரீண்ட் உடலியல் சார்ந்தது, நோய் உடலியல் சார்ந்தது என்பதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.** எனவே நோய் என்பதற்கும் பிணி என்பதற்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளமையை பல அறிஞர்களும் ஆய்ந்து ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். உளத்தோடு தொடர்பானது நோய் எனவும் உடற்கூறுகளில் ஏற்படுவது பிணி என்னும் கருத்துக்களை முன் வைக்கின்றனர். ஆனால் இவை இரண்டும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை எனவும் கொள்ளப்படுகின்றது. உளநோய் உடல் நோய்க்கு காரணமாக அமைகின்றது என்பதும் உளநோய் உடல் நோய்கள் ஏற்படக் காரணமாக அமைகின்றது எனவும் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இவை எவ்வாறாயினும் இன்று தமிழ் இலக்கியங்கள் எடுத்துக்காட்டும் நோய்களும் பிணிகளும் பற்றியே கருத்துக்களை முன்வைப்பதே எனது நோக்கமும் எனக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பகுதியும் ஆகும்.

நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல் எனவும், உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும் கற்றான் கருதிச் செயல் எனவும் நோய்க்கும் பிணிக்குமான மருத்துவம் எவ்விதம் யாரால் செய்யப்பட வேண்டும் என்னும் பேதங்களையும் நாம் பார்க்கின்றோம்.

சங்க இலக்கியத்தில் **பசலை நோய்** பற்றி கீழ்வரும் பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. பசலை நோய் காதலர்பிரிவால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் நோயாகக் காட்டியுள்ளனர் சங்கச் சான்றோர்.

கன்றும் முண்ணாது கலத்தினம் படாது
நல்லான் நீபா னிலத்துக் காஅங்
கெனக்கு மாக தென்னைக்கு முதவாது
பசலை யுணீயிர் வேண்டும்
திதலை யல்குலென் மாமக் கவினே" (குறு.தொ. 27)
பசலை படர்ந்து உடலின் வனப்புக் குறைந்து அழகு கெடும் நோய். இளமையின் வனப்பினை இழந்து குளிர்மை மாறி நலிவடைந்த தோற்றத்தைத் தருவது பசலை

நோய். மேனியின் பளபளப்பு நீங்கி தோல் காய்ந்து சுருங்குவதாக இந்த நோய்பற்றி விளக்கம் தருகின்றனர். அத்தோடு தேமல் படருவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

சங்கமருவிய காலத்தை அறநூற் காலம் என்பர். தமிழகத்தில் நலிவேற்பட்டு ஆட்சியில் பல்வேறு குழப்பங்களும் சமயப் பிணக்குகளும் மலிந்தகாலமாகக் காணப்பட்டமை பதினெண் கீழ்க்கணக்கு அறநூல்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணிகளாகினை என்பர் ஆய்வாளர்கள்.

இக்காலகட்டத்தில் சமணமும் பௌத்தமும் தலையோங்கியிருந்த காலம். சமணத்துறவிகளும், பௌத்தத் துறவிகளும் கற்றுத்துறைபோன அறிஞர்களாய் இருந்தனர். அவர்கள் சமுதாயச் சீர்கேடுகளை நீக்கி மக்களை நல்வழிப்படுத்த விளைந்தனர். பிணியாளரைப் பேணுவதையும் ஏழைகளுக்கு உணவளிப்பதையும் மிகச் சிறந்த அறங்களாகக் கொண்டனர். உடலையும் உள்ளத்தையும் மிகச் சுத்தமாக வைத்திருக்கவேண்டும் என வலியுறுத்தினர். நோய்களைத் தடுக்கும் அல்லது தடுக்கும் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை இன்று நோய்த்தடுப்பு ஊசிகளை அல்லது மருந்துகளை எடுப்பது போன்று அன்று உணவு, மருந்து இவை இரண்டின் வழியாகவும் மருந்துகளின் பெயர்களிலேயே நூல்களை ஆக்கித் தந்துள்ளனர். **சீறுபஞ்சமூலம், ஞலாத், தீர்க்கும்** என்பன அறநூல்கள். இவை மிளகு, திப்பிலி, சுக்கு என்பன நோயைக் குணமாக்குவது போன்று ஒழுக்க நெறிகள் மனிதனுக்கு நோய் அணுகாது என்பதனை வலியுறுத்துகின்றன.

குளம் தொட்டு காவு பதித்து வழிசீத்து
உளம் தொட்டு உழுவயல் ஆக்கி - வளம்தொட்டுப் பாகுபடும் கிணற்றோடு என்று இவை பாற்படுத்தான் ஏகும் சுவர்க்கம் இனிது. (சீறுபஞ்ச மூலம் -64)

எடுத்துரைப்பதன் மூலம் உணவே பிணிக்கு மருந்தாகும் என்பது வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இன்று உணவுக் கட்டுப்பாடு நோய்களைத் தீர்க்கும் ஒரு வழியாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. நீரிழிவு நோயைக் கட்டுப்படுத்த உணவை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியதோடு உணவைத் தேர்ந்து எவை எவை உடலுக்கு உகந்தது என்பதனை அறிந்து உண்ணவேண்டும் என

உளத்தோடு தொடர்பானது நோய் எனவும்
உடற்சூறுகளில் ஏற்படுவது மிணி என்னும்
கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர்.

ஆனால் இவை இரண்டும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை
எனவும் கொள்ளியிருக்கின்றது.

ஆலோசனைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இவ்
விதமே குருதியல் அதிகளவு கொழுப்புக்
காணப்பட்டால் சில உணவு வகைகளைத்
தவிர்க்கவேண்டும் என வைத்தியர்கள் ஆலோ
சனை நல்குவதனை அவதானிக்கலாம்.
இதனை பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே
நம் முன்னோர் கண்டறிந்து சொல்லியுள்ளனர்
என்பனவற்றை சங்க இலக்கியங்களில்
காணமுடிகின்றது. நாம் இவற்றை எல்லாம்
உதாசீனம் செய்து இன்றைய இயந்திர
உலகத்தில் அவசரமான உடலுக்குக் கேடு
தரும் உணவுகளையே வாங்கி உண்ணுகின்
றோம். நாக்குக்கு சுவையான உணவு உள்ளே
சென்றதும் உடலுக்குக் கேடு விளைக்
கின்றது என்பதனை நாம் தெரிந்திருந்தாலும்
அவற்றைத் தவிர்த்து வந்துள்ளமையே
இன்றைய நோய்களின் பரம்பலுக்கும் தாக்கத்
திற்கும் காரணிகளாக அமைகின்றன.

மனிதனுக்கு மட்டுமல்ல அனைத்து
உயிரினங்களுக்கும் உணவு முக்கியமானது.
தாவரங்களாக இருந்தாலும் அதற்கான
உணவு சரியானதாக அமையவில்லை
என்றால் நோய்க்கு அதுவே காரணமாகவும்
அமைந்துவிடுகின்றது. சோமாலியா, எதி
யோப்பியா போன்ற நாடுகளில் ஏற்பட்ட
பஞ்சத்தின் காரணமாக குழந்தைகள் ஊட்டச்
சத்துக் குறைபாடு அவர்களை நிரந்தர
நோயாளி களாக்கி மரணத்திற்குக் கொண்டு
சென்றதனை அறியமுடிகின்றது. இதே நிலை
இன்று இரத்தின துவீபம் எனப்பட்ட இலங்கைத்
தீவிற்கும் ஏற்பட்டுள்ளமை கருத்திற்கொள்ளற்
பாலது. எனவே உணவின் முக்கியத்துவம்
மனித இனவிருத்திக்கு இன்றியமையாதது.
நோய்களைத் தடுக்கவிருக்கும் அருமருந்தே
உணவாகும். பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்பல்
பண்பு தமிழனின் பண்பாட்டோடு ஒட்டியது.

இதனையே

இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றின் நின்ற துணை (குறள் - 41)

குடும்ப வாழ்வில் தன்னை பொருத்திக்
கொண்டவன் தன்னைக் கற்பித்த ஆசானுக்கும்
துறவறம் பூண்டவர்க்கும், யோகமாரக்கத்தை
கடைப்பிடிக்கச் சென்றோருக்கும் உணவு
தரவேண்டும் என்கின்றார். நாம் இன்று
இலங்கைத் திருநாட்டைப் பார்த்தால் அது
சீரழிந்து செல்வதற்கு சமயத்தின் பெயரால்
துறவறம் எனக்கொண்டு பௌத்த மதத்தை
நாடினால் அவர்களின் சொகுசு வாழ்விற்கு
மற்றவர்கள் உழைக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்த
நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அரசாங்கம் மட்டுமன்றி
சமூகத்தில் உள்ளவர்கள் அனைவரும்
அவர்களுக்கு விருந்து கட்டாயமாகப்
படைக்கவேண்டும் அதுவும் ஆடு, கோழிக் கறி
சமைத்து வழங்கவேண்டி நிர்ப்பந்தத்திற்கு
சாதாரண குடிமக்கள் ஆளாகியுள்ளனர் என்ப
தனை காண்கின்றோம். இது சமுதாயத்தில்
பெருந்தொகையானோர் உணவு உற்பத்தியில்
ஈடுபடாது இருக்க ஒரு சிலர் உழைத்துக்
கொடுக்கவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை
தோன்றியுள்ளமையே இதற்குக் காரணமாக
உள்ளது.

தென்புலத்தார் தெய்வம்விருந்தொக்கல் தானெற்றாங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை (குறள் 43)

இறந்தவர்கள், தேவர்கள், விருந்தினர்,
சுற்றத்தார், தான் என்னும் ஆறுபேரையும்
பேணி அவர்களுக்கு உணவளித்துக் பாதுகாக்
கும் பணி குடும்பத்தவர்க்கு உண்டு. இது
தமிழர் சால்போடு ஒன்றிணைந்தது. நாம் வழி
வழியாகப் பின்பற்றி வரும் மரபு சார்ந்த
நடைமுறை.

சிக்கல் சிதடர் சிதலைபோல் வாய் உடையார்
 துக்கர் துருநாமர் தூக்குங்கால் - தொக்கு
 வரு நோய்கள் முன்நாளில் தீர்த்தாரே - இந்தான்
 ஒரு நோயும் இன்றிவாழ்வார். (சிறுபஞ்சமூலம் 74)

சிறுபஞ்சமூலம் என்னும் மருந்து பற்றிப் பண்டை ஆயுர் வேதநூல்களான **சகர சம்வந்த**, மற்றும் **சுஸ்ருதசம்வந்தை** என்பவற்றில் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை என்பதோடு சங்கமருவிய காலத்தில் இந்த மருந்து பல்வேறு உடல் உள நோய்களுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவு. ஆனால் சிறுபஞ்சமூலம் பற்றிய குறிப்புக்களை **வாக்பீட்டர்** தனது **அஷ்டாங்க வந்தைய சம்வந்தையில்** குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஏலாத் என்னும் நூலை இயற்றியவர் **கண்மதவியார்**. ஏலாதி என்னும் மருந்துப் பெயரை நூற்பெயராகக் கொண்டு ஆக்கிய நூலே ஏலாதியாகும். ஏலாதி என்பது ஏலம், இலவங்கப்பட்டை, நாககேசரம், மிளகு, திப்பிலி, சுக்கு என்பனவற்றை கலந்து செய்யும் மருந்தாகும். இதனை வாகடங்களில் அளவுக்கு மீறிய உமிழ்நீர்ச் சுரப்பு, வாந்தி, பசியின்மை, வயிற்றுவுலி, தொண்டை நோவு என்பனவற்றிற்கு மருந்தாக பயன்படுத்தலாம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை. சித்தர்களால் இயற்றப்பட்ட வாகடங்களுக்கு முன்னரே தமிழர் மருத்துவத்தில் ஏலாதி இருந்துள்ளது என்பதனை அதன் பெயரிலேயே எழுதப்பட்ட அறநூலாக ஏலாதி அமைகின்றது என்றால் ஏலாதி எழுதப்பட்ட காலத்திற்கு முன்னரே இந்த மருந்துகள் பாவனையில் இருந்துள்ளன என்று துணியலாம். அதாவது பொருள்களைக் கொண்டு உடற்பிணி தீர்க்கும் ஏலாதி மருந்தைப்போல் ஏலாதி என்னும் அறநூலும் உள்ளத்துக்கு மருந்தாக அமையும் அறுவகையான நற்கருமங்கள் குறித்துப் பேசுகின்றது - ஏலாதி மருந்தைப் போல.

சங்க இலக்கியத்தில் உள்ளடக்கப்படாத காலத்தால் முந்தியது நூல் தொல்காப்பியம். தொல்காப்பியத்தில் நோய்களைப் பற்றியும் மருத்துவம் பற்றியும் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. கண்டங்கத்தரி, சிறுவழு துணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சில் ஆகிய ஐந்தின் வேர்களைச் சேர்த்து

மருந்தாக்குவது போல ஐந்துவிடயங்கள் மூலம் நீதியைப் போதித்து ஒழுக்கக்கேட்டிற்கு மருந்தாகின்றது. **காரியாசான்** என்னும் சமண சமயத்தைச் சார்ந்த புலவர் கூறியுள்ளமை கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. நோய்களைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒழுக்கமும், உணவின் அளவும் முக்கியமானது. இதனை நாம் வாழ்வில் பின்பற்றினால் நலமாக வாழலாம்.

பிணி நடுங்கு பிணி நலிய நல் எழில் சாஅய்
 துணி கூர் மனத்தன் (நற் 262/4,5)

நடுங்கவைக்கும் காதல்நோய் வருத்த, நல்ல அழகெல்லாம் தொலைந்து, கசந்து போன மனத்தினளாய், எனப் பொருள்பட கூறப்பட்ட பாடலில் பிணி என்பதற்கான கருத்து உள நோயைக் குறிக்கின்றது. பிணி என்பதற்குப் பல்வேறு கருத்துக்களை நிகண்டு தருகின்றது. 1. Nap, சிறுதுயில். (பதிற்றுப். 50.) 2. வாத பித்த சிலோத்துமங்கள். (பிங்.) பிணித்தல் என்பது கட்டுதல் என்ற கருத்தையும் கொடுக்கும். பிணிக்குறை என்பதற்கு பேய் பிடித்துவிட்டது என்ற கருத்தையும் தருகின்றனர்.

உடம்பிற்கும் உயிருக்கும் உள்ள தொடர்பையும் உடலைப் பேணவேண்டியதன் முக்கியத்துவத்தையும் **தருமூலர்** குறிப்பிடுகின்றார். உடல் அழிந்தால் உயிர் தங்காது. உயிரைப் பாதுகாக்கவேண்டின் உடலைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று அதன் பொருள்.

உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
 திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
 உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
 உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே

உடம்பு என்பது இழிவானதன்று. அது இறைவனுக்கு உரிய திருக்கோயில் என்பார் அவர். காயமே கோயிலாக என்னும் உயரிய தத்துவம் சைவசித்தாந்தத்தின் பாற்படும்.

உள்ளம் பெரும் கோயில் ஊன் உடம்பு ஆலயம் (1823) என திருமூலர் கூறும் தத்துவம் உடலையும் உடம்பையும் பாதுகாக்க வேண்டியதைக் காட்டி நிற்கின்றது. உயிரைப் பாதுகாக்க நீண்டகாலம் வாழ எமக்கு ஆரோக்கியமான உடல் தேவை என்பதை உணர்ந்து செயற்படுதல்வேண்டும்.

உலகத்தை ரோபோக்கள் அல்லது வேற்று கிரகவாசிகள் கைப்பற்றினால் மனித குலத்திற்கு என்ன நடக்கும் என்பது பற்றி நிறைய அறிவியல் புனைகதைகள் உள்ளன.

ஜான் ஸ்கால்ட் (அமெரிக்க பிரபல அறிவியல் புனைகதை எழுத்தாளர், தனது மூன்று நாவல்களுக்காக வர்யூகோ விருதுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டவர்), தனது சிறுகதையில் மனிதகுலம் இறுதியாக யோகர்ட்டின் (தயிரின்) விருப்பங்களுக்கும் உயர்ந்த புத்திசாலித்தனத்திற்கும் அடிபணிந்த 10 ஆண்டுகள் பற்றியும், பின்னர் மனிதகுலத்தை பூமியில் விட்டுவிட்டு பிரிந்து நட்சத்திரங்களுக்கு பயணித்தபோது யோகர்ட்டின் வழிகாட்டுதல் இல்லாமல், இனி மனிதகுலம் என்னவாகும் என நம்மை சிந்திக்க வைக்கின்றார்.

இதை வாசித்த போது நமது இன்றைய நாடு பற்றிய நினைப்பு வந்தது. வாசித்துப்பாருங்கள். இந்த கதையை Youtube இல் சில நிமிட குறும்படமாகவும் பார்க்கலாம். (When the Yogurt Took Over எனத் தேடினால் கிடைக்கப்பெறும்)

ஆங்கிலத்தில்
ஜான் ஸ்கால்ட்
John Scalzi

தமிழில்

க. முரளிதரன்

யோகர்ட் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபோது - நாங்கள் அனைவரும் அதை கேலியாக பார்த்தோம். - “கடைசியாக, எங்கள் ஆட்சியாளர்களுக்கு ஒரு கலாசாரமாவது இருக்கும்” என்று நினைத்தோம் “நம் சமூகம் தயிர் ஆகிறது”, “நம்முடைய அரசாங்கம் இப்போது பாலாடை வசமாகிவிட்டது” இப்படி பல நகைச்சுவைகள். ஆனால் இவை அனைத்தின் அபத்தத்தைக் குறித்து நாங்கள் சிரிக்காமல் இருந்தபோது, அதே கேட்கப்படாத கேள்வியுடன் ஒருவருக்கொருவர் கண்களைப் பார்த்தோம் - உண்மையில், ஒரு பால் உற்பத்தி பொருளால் ஆளப்படும் நிலைக்கு நாம் எப்படி வந்தோம்?

பதிவுக்காக சொல்வதானால், அது எப்படி நடந்தது என்று எங்களுக்குத் தெரியும். அமெரிக்க நாட்டின் டேட்டனில் உள்ள அடெல்மேன் இன்ஸ்டிடியூட் .பார் பயோலாஜிக்கல் டெக்னாலஜி என பெயர் கொண்ட ஆய்வுகூடத்தில் ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்ணி ஆற்றல் செயல்முறையை பயன்படுத்தி டிஎன்ஏ பிரித்தெடுப்பை பல ஆண்டுகளாக மேற்கொண்டு வந்தார்கள். வினைத்திறனையும் மற்றும் உற்பத்தி வீதத்தையும் சற்று மேம்படுத்தும் முயற்சியில், விஞ்ஞானிகள் தங்கள் கண்ணி ஆற்றலால் உயர்தரமான பக்றீரிய விகாரி இனவகை ஒன்றை உருவாக்கி, அதை எடுத்து அதை பொதுவாக பாலை புளிக்கவைத்து யோகர்ட்டாக மாற்ற பயன்படுத்துகிற லாக்டோபாகிலஸ் டெல்ப்ரூக்கி (Lactobacillus Delbrueckii) பக்றீரியாவின் உப இனமான பல்கேரிகஸில் (bulgaricus) ஒட்டினார்கள். ஆரம்ப சோதனைகள் தோல்வியடைந்ததாகத் தோன்றியது. ஆனாலும்

ஆத்திர அவசரத்துக்கு உதவும் என்ற கொள்கையில் எதையும் பேணிவைக்கும் பெண் ஆராய்ச்சியாளர்களில் ஒருவர் தனது வீட்டில் யோகர்ட் தயாரிக்க பயன்படுத்துவதற்காக ஆய்வுகூடத்திலிருந்து புதிதாக உருவாக்கிய பக்னீரியா நுண்ணங்கிகளை லவட்டிக் கொண்டுபோனார்.

ஒரு வாரம் கழித்து, காலை உணவின் போது, தானிய துகள்கள் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட கிரானோலாமீது புதிய நுண்ணங்கி பக்னீரியாக்களை கொண்டு உருவாகிய திரவ யோகட்டை அவர் ஊற்றி கலந்த போது அங்கு **நாங்கள் ப்ரீச்சனைகளை தீர்ப்போம். எங்கள் களை உங்கள் தலைவர்களிடம் அழைத்துச் செல்வோம்** என்ற செய்தி தோன்றியது.

அந்த யோகர்ட் தந்திரமிக்கதாகவும் புத்திசாலித் தனமாகவும் இருந்தது. அதன் செயலாக்க சக்திகளை அதிவேகமாக அதிகரித்த யோகட் தயாரிப்புக்கான தயிர் தொட்டிகளால் நிரப்பப்பட்ட ஒரு தொழிற்சாலையை பெற்றுக்கொள்ள ஆட்சியாளர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி அப்படியே பெற்றுக்கொண்டது. சில வாரங்களுக்குள், யோகர்ட் தேவையான சக்தியை உற்பத்தி செய்வது எப்படி, உலக வெப்பமயமாதலை தவிர்ப்பது எப்படி, மற்றும் முதலாளித்துவ முறைமையை வலுவாக வைத்துக்கொண்டு அதேவேளையில் தேசத்தின் ஏழைகளுக்காக போதுமான அளவு அக்கறை காட்டுவது எப்படி என்பதான நாட்டின் பல பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காண வழி கண்டுவிட்டதாக அறிவித்தது. அதற்கு எவ்வளவு அதிகமாகத் தெரியும் என்பதை எங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவதற்கு போதுமானதாக அது நமக்குத் தெரியப்படுத்தியது.

இனங்கண்ட தீர்வுகளை எங்களிடம் பகர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்று அரசாங்கம் கூறியது.

அதற்கு **எங்களுக்கு ப்ரத்யுகாரம் தேவை** என யோகர்ட்கேட்டது.

என்ன அப்படி தேவைப்படுகிறது? என்று அமெரிக்க அரசு கேட்டது.

உங்களின் ஒவ்வொரு மாநிலம் முழுவதும் குத்தகைக்கு வேண்டும் என யோகர்ட் பிரேரித்தது.

நாங்கள் அதை ஆமோதிக்க முடியாது என்று அரசு கூறியது.

அப்படியானால் சரீ, என்று யோகர்ட் சொல்லி விட்டு **அப்படியானால் பின் நாங்கள் சீனாவுக்கு போய் நாங்கள் இதே முன் வைப்போம். அவர்கள் சீனாவின் ஷாங்கீ மாகாணம் முழுவதையும் எங்களுக்குத் தந்து விடுவார்கள்.** அதைக் கேட்டு அரசாங்கம் விட்டுக்கொடுத்து தருவதற்கு இணங்கியது.

ஒரு வருடத்துக்குள் யோகட்டானது ஒஹியோ மாநிலத்தை அதன் எல்லைக்குள் வசிப்பவர்களின் மனித மற்றும் அரசியலமைப்பு உரிமைகளை அது மதிப்பதாகவும் மேலும் அதன் வெளியுறவு விவகாரங்களை அமெரிக்கா கையாள அனுமதிப்பதாகவும் ஒத்துக் கொண்டு ஒரு நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மாநிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டது. பிரதியுபகாரமாக, அது ஒரு தசாப்தத்திற்குள் வரி அதிகரிப்பு இல்லாமல் தேசிய கடனை ஒழிக்கப்படும் என்ற உத்தரவாதத்துடன் கூடிய ஒரு திட்டத்துடன் சிக்கலான பொருளாதார சூத்திரத்தை அரசிடம் ஒப்படைத்தது.

அதை சரியாக பின்பற்ற வேண்டுமென, யோகர்ட் வலியுறுத்தியது. அத்தோடு அந்த திட்டத்தின் சூத்திரத்தை விட்டு எந்தவொரு விலகல் ஏற்பட்டாலும் முழுமையான பொருளாதார அழிவு நிச்சயம் என எச்சரித்தது.

நாங்கள் செய்வோம் என அரசாங்கம் உறுதியளித்தது.

ஐந்தாண்டுகளுக்குள் உலகப் பொருளாதாரம் வீழ்ச்சியடைந்து பீதியை உருவாக்கியது. ஒஹியோ மாநிலம் மட்டும் எந்தவொரு பாதிப்பில்லாமல் செழிப்பாகவே இருந்தது.

திட்டத்தல் இருந்து ப்சகாக வேண்டாம் என்று நாங்கள் சொன்னோமே என யோகர்ட் ஞாபகமுட்டியது.

அதன் “தொழிற்சாலை” இப்போது ஒஹியோ டேட்டனில் மியாமி ஆற்றங்கரை வழியே இரண்டு மைல்களுக்கு நீண்டதாக இருந்தது.

நோயல் யர்சு வென்ற எங்கள் சிறந்த பொருளாதார வல்லுநர்கள் சூத்தரம் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள் என அரசு கூறியது.

எல்லா மனிதர்களையும் போல உங்கள் பொருளாதார வல்லுநர்களும் சக்கலை அணந்ததுவிட்டார்கள் என்றது யோகட்.

உங்கள் உதவியை பெற்று நாங்கள் பயன்படுத்தலாம் என்று அரசு கூறியது. **நீங்களே**

எங்கள் பொருளாதார ஆலோசகராக இருக்கலாமெ என வேண்டுகோள் விடுத்தது.

மன்னிக்கவும், நாங்கள் இன் அறவுரை கூற மாட்டோம் என யோகட் கூறியது. மேலும் **நீங்கள் எங்கள் உதவியை விரும்பினால், நீங்கள் அமெரிக்காவை எங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் முழுமையாக ஒப்படைக்க வேண்டும்** என பிரேரித்தது.

நாங்கள் அதைச் செய்ய முடியாது என்று அரசு கூறியது.

நாங்கள் அதை யூர்ந்துகொள்கிறோம் என்றது யோகட். **தகரத்தில் அடைந்து பொருட்களை நீங்கள் சேர்த்து வைத்திருக்கின்றீர்கள் என்று நம்புகின்றோம்.**

ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு அரசு இராணுவச் சட்டத்தை அறிவித்துவிட்டு யோகட்டுக்கு உச்ச நிர்வாக அதிகாரத்தை வழங்கியது. மற்ற நாடுகள், அமெரிக்காவான நம்மைவிட மோசமான நிலையில், விரைவாகப் பின்வாங்கியனவாக இருந்தன.

அப்படியானால் சர், என்ற யோகட், அதன் உலகளாவிய தொலைக்காட்சியில் மனித குலத்திற்கான உரையை நிகழ்த்தியபோது, அதன் தொழிற்சாலை ஊழியர்களில் தின்று கொழுத்த ஒருவர் அபத்தமான மகிழ்ச்சியுடன் முன்னோக்கி நடந்து, **நாங்கள் என்ன செய்யிறோம் என்பது இங்கே** என ஒரு பழைய மன்ஹாட்டன் தொலைபேசி புத்தகத்தின் அளவிலான ஆவணத்தை காட்டினார். **இந்த திட்டத்தை துல்லியமாக பின்பற்ற வேண்டும், நீங்கள் அப்படி செய்யவில்லை என்றால், மன்னிக்கவும், நாங்கள் உங்களை சுட்டுக் கொல்வோம்** என்றார்.

இப்போது, பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மனிதகுலம் மகிழ்ச்சியாகவும், ஆரோக்கியமாகவும், பணம் படைத்ததாக மாறிவிட்டது. பொருள் தட்டுப்பாடு பொருட்டு யாரும் பாதிக்கப்படுவதில்லை. அனைவரும் உழைப்பவர்களாக திகழ்ந்தனர். திட்டமிட்டவைகள் யாவும் கிரமமாக நடைபெற்ற முதல் இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, யோகர்ட் எங்கள் சொந்த நிர்வாக இயந்திரத்தை நாங்களே கையாள அனுமதிக்கவிட்டமை தொடர்பில் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது, அவ்வப்போது மட்டும் நிர்வாகத்தை நன்றாக மெருகூட்ட கைகொடுத்தது. யோகட்டுடன் யாரும் வாதிடுவதில்லை. அதன் சூத்திரங்களை யாரும் மாற்றுவதற்கு துணியவில்லை.

எஞ்சிய நேரத்தில் அது தனது தொழிற்சாலையில் புத்திசாலித்தனமான நொதித்த பால் எதைப் பற்றி நினைக்கிறதோ அவ்வாறு யோசித்தவாறே ஓய்வெடுத்தது.

அப்படித்தான் அது நடந்தது, ஒரு பதிவானதாக.

அப்படித்தான் நடந்தது, ஒரு சாதனைப் பதிவானதாக.

ஆனால் மற்றொரு “எப்படி” என்ற வினா உள்ளது: வெறும் காலை பாலுற்பத்தி உணவால் ஆளப்படுவது அர்த்தமுள்ளதாக இல்லாமல், சிறந்த உணர்வு சாத்தியமாகாத அளவுக்கு மனிதநேயம் எவ்வாறு தன்னைத்தானே ஓடுக்கிக்கொண்டது? நமது புத்திசாலித்தனமாக இருந்தாலும், நமது அழிவை நாமே தடுத்து நிறுத்தும் அளவுக்கு புத்திசாலிகள் இல்லையா? நம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள நம் சொந்த விருப்பத்தை நாம் உண்மையில் கைவிட வேண்டுமா? பக்லீரியா மற்றும் தயிர் நம் மீது இரக்கம் கொண்டதால் நாம் பிழைக்கிறோம் என்ற விடயம் நம்மைப் பற்றி எப்படி படம் பிடிக்கின்றது?

அல்லது ஒருவேளை “பரிதாபம்” என்பது சரியான வார்த்தை அல்ல. நம்மில் சிலர் நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்கிறோம் - சத்தமாக அல்ல - யோகட் அரசாங்கத்தின் கடன் பிரச்சினையை தீர்க்க ஒரு சூத்திரத்தை கொடுக்கும் அளவுக்கு புத்திசாலித்தனமாக இருந்தால், மனித அறிவார்ந்த தலைக்கனம் சூத்திரத்தை சரியாக பின்பற்ற விடாமல் தடுக்கும் என்பதை உணரும் அளவுக்கு அந்த யோகர்ட் புத்திசாலித்தனமாக இல்லையா? அல்லது அந்த தலைக்கனத்தை கைப்பற்றி கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர திட்டமிடுகிறதா? ஒரு பாலுற்பத்தி தயாரிப்பு மனித குலத்திற்கு எதற்காக வேண்டும்? நம்மில் சிலர் அது இறுதியில் அதன் சொந்த பிழைப்புக்காக எங்களை மகிழ்ச்சியாகவும், அடக்கமாகவும், கட்டுப்பாடாகவும் வைத்திருப்பதே எளிய வழி அது கருதுகிறது என்று நினைத்தார்கள்.

கடந்த சில வாரங்களாக யோகர்ட் பல விண்வெளி ஏவுதல்களில் ஈடுபட்டிருந்தது. மேலும் பலவற்றை அவ்வாறு திட்டமிட்டிருந்தது. அத்தோடு அண்மித்த வான்சுற்றுப்பாதையில், ஏதோ ஒன்று கட்டப்பட்டு வருகிறது.

அது என்ன? என்று கேட்டோம்.

ஓ, ஒன்றும்லலை, யோகர்ட் சொன்னது. ஒரு வண்ணவளிக் கப்பலை வடிவமைப்பது பற்றி நாங்கள் யோசீத்து வருகீறோம்.

சந்திரனில் இறங்குவதற்கு? நங்கள் கேட்டோம்.

ஆரம்பத்தல் அதுதான், தயிர் சொன்னது. ஆனால் அது முதன்மையான இலக்கு இல்ல.

நாம் ஏதாவது உதவீ செய்ய முடியுமா? நங்கள் கேட்டோம்.

இல்லை, நாங்களை இதை செய்யு வடுவோம், தயிர் கூறியது, பின்னர் அதைப் பற்றி எதுவும் கூறவில்லை.

பூமியிலிருந்து உயிர் நட்சத்திரங்களுக்குச் செல்கிறது. அது மனித உயிரியாக இல்லாமல் இருக்கலாம்.

நாம் இல்லாமல் நட்சத்திரங்களுக்கு யோகர்ட் சென்றால் என்ன நடக்கும்?

அது போய் நம்மை விட்டுப் போய்விட்டால் என்ன ஆகும்?

நிரந்தரமாகவே?

○○○

ஹைக்கூ கவீதைகள்

காட்டுவழி தார்ச்சாலை
செல்லும் வாகனத்தில்
மரம் வளர்ப்போம் வாசகம்

பயணக் குறிப்புகள்
எழுதுவதும் அழிப்பதும்
வானில் நிலவு

நீளும் பயணங்கள்
முடிந்து பாடிலை
சாலைகளுக்கு

கவலைகளுக்கு எல்லாம்
ஒரு முற்றுப்புள்ளி
அந்த பால் நிலவு

- ஜலீலா முஸம்மில் (ஏறாவூர்)

ஆள்மாறாட்டம்
அழகே உருவாக
பூவுதிர்ந்த காம்பில் பட்டாம்பூச்சி

ஒன்றாவது வாங்கி விடுகிறேன்
பூங்காவில்
பூவிற்கும் சிறுமியிடம்

விடுந்தினர் வருகை
கசந்து போகிறது
சீனி விலையேற்றம்

இறந்த பின்னும்
பறந்து செல்கிறது
உதிர்ந்த இலை

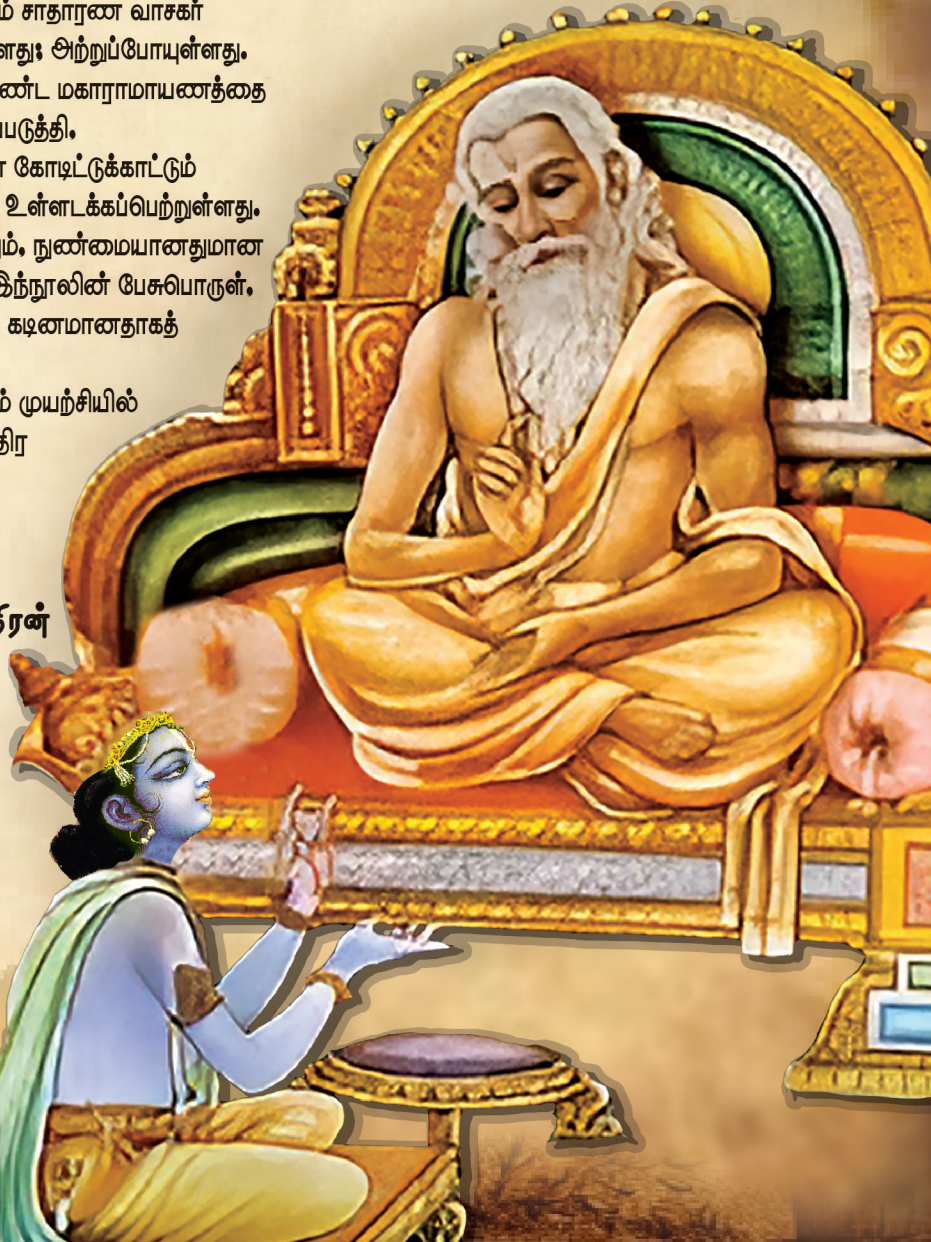
மகாராமாயணம்

(யோக வாசிஷ்டம்)

ஓர் அறிமுகம்

வா ல்மீகி ராமாயணத்தை
தமிழில் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் பாடியமை
தமிழுலகு நன்கறிந்த விடயம்.
ஆதிகவி வால்மீகி பாடியதாக
எமக்குக் கிடைக்கும் பிறிதொரு நூல்
மகாராமாயணமாகும்.
பழையமையான இந்நூலுக்கு
தத்துவ நூலென்றும் ஞான நூலென்றும்
அடையாளம் கொடுக்கப்பெறுவதால்
இந்நூல்பற்றிய அறிமுகம் சாதாரண வாசகர்
மத்தியில் அருகிவந்துள்ளது; அற்றுப்போயுள்ளது.
உயரிய கருத்துக்கள்கொண்ட மகாராமாயணத்தை
வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி,
அதன் மையப்பொருளை கோடிட்டுக்காட்டும்
நோக்கத்துடன் இப்பகுதி உள்ளடக்கப்பெற்றுள்ளது.
அகன்றதும், ஆழமானதும், நுண்மையானதுமான
உள்ளடக்கம் கொண்ட இந்நூலின் பேசுபொருள்,
பரிச்சயமில்லாதோருக்கு கடினமானதாகத்
தோன்றலாம்.
ஆதலால், இலகுவடுத்தும் முயற்சியில்
இப்பகுதி விவரணைச் சித்திர
(உரைச் சித்திர)
இலக்கிய வடிவத்தில்
அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

- ஞானம் பாலச்சந்திரன்

காவ்யன் : தாத்தா... குரங்கு...

திண்ணையிலிருக்கும் சாய்வு நாற்காலியில் அமர்ந்து, **மகாராமாயண** நூலில் மூழ்கியிருந்த சிவராமனை, அவரது பேரனின் பதற்றமான குரல் நிமிரவைத்தது. திரும்பிப் பார்த்தார். மாமரத்திலிருந்த குரங்கு, சிவராமனை நோக்கியபடியே இருந்தது. பேரனின் வருகையைத் தொடர்ந்து அந்தக் குரங்கு கூரைக்குப் பாய்ந்து ஓடிச்சென்றது.

காவ்யன் : என்ன தாத்தா... எப்போது பார்த்தாலும் ராமாயணமா? எந்தனை வருஷமா இதையே திரும்பத் திரும்ப படிப்பீர்கள்... அலுத்துப்போகவில்லையா...?

சலித்துக்கொண்ட பேரனை மூக்குக் கண்ணாடியின் மேலாக சிவராமன் நோக்கினார். பேரனின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட அவரின் கண்கள் சிரித்தன. உள்ளுக்குள்ளே அவரின் உள்ளமும் சிரித்தது. பல்கலைக்கழகத்தில் தத்துவத் துறையில் இளமாணிப் பட்டம் படிப்பவன், அவருடைய பேரன்.

சிவராமன் : இது ராமாயணம் இல்லையடா... இது மகா... ராமாயணம்....

காவ்யன் : அதே கதைதானே... இதில் என்ன சீதை தீக்குளிக்கவில்லையா...? வாலி கொலை செய்யப்படவில்லையா...?

தான் கொண்டுவந்த கோப்பியை தாத்தாவிடம் குடிக்கக் கொடுத்து விட்டு அவருக்கருகில் காவ்யன் அமர்ந்துகொண்டான். பேரனின் நக்கலைப் புரிந்துகொண்டாலும், கோப்பியில் ஒரு வாய் உறிஞ்சி, பின் செருமி, பொறுமையாக பதிலளித்தார் கிழவர்.

சிவராமன் : மகாராமாயணம் என்பது, சலிப்புடன் நீ கூறும் உனக்குத் தெரிந்த ராமாயண இதிகாசமில்லை. இது, சீதையை ராமன் காண்பதற்கு முன்னதாக நடைபெற்ற வேறொரு விடயம் பற்றியது...

காவ்யன் : புரியவில்லையே தாத்தா... இதுபற்றி கம்பன் பாடவில்லையா? நாங்கள் படிக்கிற ராமாயணத்திலே இதைப்பற்றி இல்லையா?

சிவராமன் : இல்லை...

காவ்யன் : இல்லையா..! இந்த மகாராமாயணத்தை யார் பாடினது?

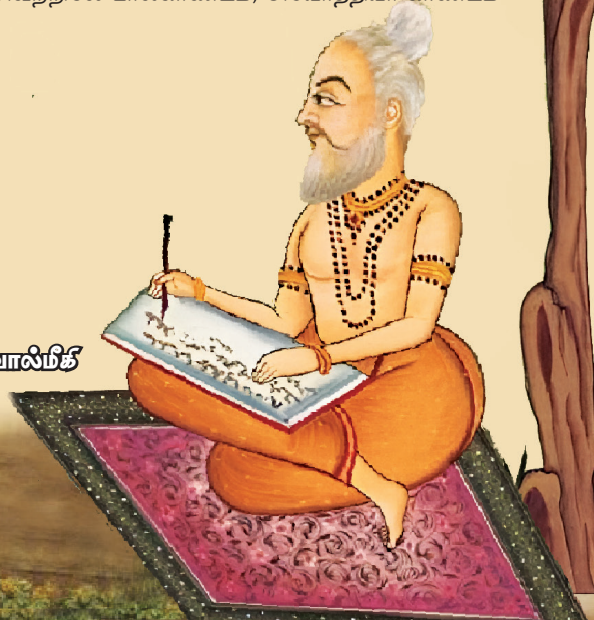
சிவராமன் : வால்மீகி

காவ்யன் : என்ன தாத்தா குழப்புறீங்க..! வால்மீகி பாடிய ராமாயணத்தைத்தானே கம்பன் பாடினான்.. பிறகு என்ன கம்பன் பாடவில்லை என்று சொல்லுறீங்க?

சிவராமன் : **வால்மீகி** சில ராமாயணங்களை இயற்றியுள்ளார். **ராமாயணம்... ஆனந்த ராமாயணம்... மகாராமாயணம்** என்பவை அவற்றுள் முக்கியமானவை. அவற்றிலே பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம்

வால்மீகி

என்று கதை செல்லுகிற ராமாயணத்தைத்தான் **கம்பன்** அற்புதமாகத் தமிழில் பாடியுள்ளான்.

வால்மீகி பல ராமாயணங்களைப் பாடியுள்ளார் என்ற செய்தி அவனுக்குப் புதியது. சம்ஸ்கிருத ஸ்லோகங்களை (பாடல்களை) நான்கு வரிகளில் (நான்கு பாதங்களில்) முதன்முதலாக அமைத்துப் பாடியவராக வால்மீகி கூறப்பெறுகிறார். இதனால் இவர் **ஆதிகவ்யாக** போற்றவும்பெறுகிறார். கம்பனும்,

வாங்க அரும் **பாதம் நான்கும்**

வகுத்த வான்மீகி என்பான்,
தீம்கவி. செவிகள் ஆரத்

தேவரும் பருகச் செய்தான்.

என வால்மீகியை உயர்த்துகின்றான்.

மரபார்ந்த நம்பிக்கைகளில் நூறு கோடி (**சதகோடி**) பாடல்களில் அமைந்த விரிவான ராமாயணத்தை வால்மீகி பாடியுள்ளார் எனப்பெறுகிறது. அவற்றில் ராமாயணம், மகாராமாயணம், ஆனந்த ராமாயணம் என ஒரு லக்ஷத்துக்கும் குறைவான பாடல்களே இன்று எமக்கு கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

சிவராமன் : ராமாயணத்திலே ராமன் பிறந்தான் என்று கூறிவிட்டு அடுத்த சில பாடல்களுக்குள்ளேயே **வ்ஸ்வாமீகீரர்** வந்து ராமனை அழைத்துப் போவதாக கதை நகரும்... இல்லையா? ராமனின் இளவயதிலே நடந்த விடயங்கள் பற்றிய விரிவான குறிப்புகள் ராமாயணத்திலே பேசப்படவில்லை. ஆனால், மகாராமாயணத்திலே ராமனின் இளவயதில் நடந்த ஒரு சம்பவம் மிகமிக விரிவாகப் பேசப்படுகிறது.

கால்யன் : மிகமிக விரிவாகப் சொல்லப்பட்டுள்ளதா..? ஆச்சரியமாக இருக்கே...!

பேரன் விடயத்துக்குள் வருகிறான் என்பதை சிவராமன் கண்டு கொண்டார். தனது வெளிப்புற மேலுதட்டில் பட்டிருந்த கோப்பி நுரையை நாவினால் உள்ளெடுத்துவிட்டு தொடர்ந்தார்.

சிவராமன் : குருகுலத்தை முடித்துவந்த ராமன் தேச யாத்திரை சென்றான். தேச யாத்திரை சென்று வந்தபின்னர், ராமன் எதிலுமே பிடிப்பற்று இருந்தான். உலகம் துக்கமயமானதாக அவனுக்குப்பட்டது.

கால்யன் : அரண்மனைக்கு வெளியே முதன்முறை சென்ற **புத்தர்**, துக்ககரமான நிகழ்வுகளைப் பார்த்து பிடிப்பற்று இருந்தது போன்றா...?

சிவராமன் : ஆமாம்... புத்தருக்கு நடந்தது போலத்தான். தேச யாத்திரை போய்வந்தபின்னர், ராமனின் மனதில் பெரும் போராட்டம் ஏற்பட்டது. நாம் ஏன் பிறக்கிறோம்? நான் யார்? உலகம் என்பது என்ன? எனும் கேள்விகள் அவனுள் வெளிக்கிளம்பின. "நான்.. நான்.." எனும் எண்ணமே எல்லா ஆபத்துகளுக்கும் காரணம். அதற்கு வசப்பட்டு மனிதன் இங்குமங்கும் நாய்போல அலைகிறான்... எல்லாத் துக்கங்களுக்கும் காரணம் ஆகையே. ஒருவன் எவ்வளவு அறிவாளியாக இருந்தாலும் அவனையும் துரும்பைப்போல ஆகை ஆட்டிகவைக்கிறது போன்ற சிந்தனைகள் அவனுள் வட்டமிட்டன...

கால்யன் : தாத்தா... இவைவெல்லாம் இந்த மகாராமாயணத்திலேயா கூறப்பட்டுள்ளது?

சிவராமன் : ஓமோம்....

கால்யன் : அப்படியெண்டால் இதுவொரு தத்துவ நூல் என்று சொல்லுங்கள்...

வேடன் ஒருவன் கிரௌஞ்சிப் பறவைகளில் ஒன்றைக் கொன்றவுடன் அதனைக் கண்டு கோபமுற்ற வால்மீகி அவனைச் சபித்தபோது அது நான் பாதங்கள் கொண்ட ஆதிகவ்யாக (பாடலாக) வெளிப்பட்டது.

இதைக்கேட்டு சிவராமன் புன்முறுவலித் தார். பேரன், பல்கலைக்கழகத்தில் தத்துவ மாணவன். ஆகவே அவருக்கு பேரனின் கேள்வியைப் புரியமுடிந்தது.

திருக்குறளை சமய நூலாக அடையாளப் படுத்தும் முயற்சியுள்ள உலகில், இத்தகு கேள்விகள் சகஜமானவை.

சிவராமன் : இந்த நூலுக்குள் நீ நுழைய வேண்டுமெண்டால் உன்னுடைய தத்துவங்கள் - சமயங்கள் என்ற கண்ணாடியை கழற்றவேண்டும். பிற்கால தத்துவக் கொள்கைகளைக் கொண்டுபோய் முற்கால நூல்களின்மேல் ஏற்றுவது சரிப்பட்டுவராது. மகாராமாயணத்தை வேண்டுமானால் 'சுய விசாரணை நூல்' அல்லது 'ஆன்ம விசாரணை நூல்' என்று சொல்லலாம்.

மகாராமாயணம் பல கொள்கைகளுக்கும் இடம்கொடுத்துள்ளது. எல்லாக் கொள்கைகளும் இந்நூலில் சமமாகப் பாவிக்கப்பட்டுள்ளன. மகாராமாயணத்தில் வரும் ஸ்லோகங்களும் கருத்துக்களும் பல வேத உபநிஷதங்களில் காணப்பெறுகின்றன. மேலும், கௌடபாதர், ஆதிசங்கரர், சுரேஸ் வரர், பவபூதி, பர்த்ருஹரி, காளிதாசன்,

பாரவி போன்ற பல சம்ஸ்கிருத கவிஞர்களின் படைப்புகளிலும் மகாராமாயணத்திலுள்ள சில ஸ்லோகங்கள் எவ்வித மாற்றமும் இல்லாது உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றால் மகாராமாயணம் காலத்தால் மிக முற்பட்ட நூலாக கணிக்கப்பெறுகிறது. (யோக வாசிஷ்டம், S.V கணபதி, 1948)

இந்த ஆதி நூலின் தாக்கம், பிற்காலத்தில் எழுந்த பல தத்துவக் கொள்கைகளில் உள்ளன என ஆங்கிலத் தத்துவவியலாளர் Christopher Chapple கருதுகிறார்.

காவ்யன் : ஆன்ம விசாரணை நூலா...? புரியவில்லையே தாத்தா... இந்த நூலை யார் படிக்கலாம்?

சிவராமன் : மகாராமாயணம் யாருக்குப் பொருத்தமானது என்பதை இந்த நூலின் ஆரம்பத்தில் வால்மீகியே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அதாவது, எவனொருவன் இந்த வாழ்வில் பந்தப்பட்டுள்ளேன் என்று உணர்ந்து, இந்தப் பந்தத்திலிருந்து விடுபட துடிக்கிறானோ அவனுக்கு இந்த நூல் உரியது. மேலும் நிறைந்த ஞானிக்கோ அல்லது அடிமட்ட அஞ்ஞானிக்கோ இந்த நூல் உரியதல்ல என்பதையும் அவர் மிகத் தெளிவாக வரையறை செய்துள்ளார். அதாவது குழப்பத்திலிருந்து தெளிவுபெற முயல்பவனுக்கு இந்நூல் உகந்தது.

காவ்யன் : வாவு... வெரி இன்டரிஸ்டிங்... இந்த மகாராமாயணத்திலே எத்தனை பாடல்கள் இருக்கின்றன தாத்தா?

சிவராமன் : இந்த கேள்விக்கு விடை சொல்வதற்கு முன்பதாக.. கம்ப ராமாயணத்திலே எத்தனை பாடல்கள் உள்ளன? என்று முதலில் சொல்லு பாப்பம்...

காவ்யன் : பத்தாயிரம் சொச்சம்

சிவராமன் : வால்மீகி ராமாயணத்திலே?

குலகுரு வர்ஷ்டர்
அவருக்கருகல்
காமதேனு பசுவும்
அதன் கன்று நந்தனியும்.

காவ்யன் : இருபத்து நாலாயிரம் (24,000) என்று நிகைக்கிறேன்....

சிவராமன் : வெரி குட்.. மகாராமாயணத்தில் மாத்திரம் முத்திரண்டாயிரம் (32,000) பாடல்கள் உள்ளன.

காவ்யன் : என்ன.....?! அப்படியெதை இந்த மகாராமாயணத்திலே வால்மீகி எழுதியிருக்கிறார்?

சிவராமன் : நீ கதை என்று பார்த்தால் சின்ன விடயம்தான் எழுதப்பட்டுள்ளது.. அதாவது தேச யாத்திரையின் பின்னர் ராமனுக்கு ஏற்பட்ட மனப் போராட்டத்தை அவனின் குருவான **வசீஷ்டர்** உபதேசம் வழங்கி தீர்த்து வைக்கிறார். வசிஷ்டர், ராமனுக்கு வழங்கிய உபதேசம்தான் மகாராமாயணம். அதனால் இந்த நூலுக்கு **யோக வாசீஷ்டம்** என்ற பெயரும் உள்ளது.

மகாராமாயணத்துக்கு, **வமல ராமாயணம், சிர்ச ராமாயணம், யோக வாசீஷ்டம், யோக வாசீஷ்ட ராமாயணம், வசீஷ்ட ராமாயணம், ஞான வாசீஷ்டம்,** எனப் பல பெயர்களும் வழங்கப்படுகின்றன. தசரதனிடம் வந்த விஸ்வாமித்திரர், ராமனுக்கு ஏற்பட்டுள்ள மனக்குழப்பத்தை அவன் வாயிலாகத் தெரிந்துகொண்டு, வசிஷ்டரை நோக்கி “தாங்கள்தான் ரகுலத்திற்கே குருவாயிருப்பவர். இவனுக்கு மனது நிம்மதி அடைவதற்குள்ள உபாயத்தை தாங்களே உபதேசம் செய்யுங்கள்” என்று கூறுகிறார். அதைத் தொடர்ந்து ராமனுக்கு வசிஷ்டர் உபதேசம் செய்யத் தொடங்குகிறார். இவ்வாறு மகாராமாயணத்தின் களம் அமைகிறது.

காவ்யன் : அப்படியா...? வாசிஷ்டம் சரி... வசிஷ்டர் ராமனுக்கு உபதேசம் வழங்கியதால்... ஆனால் ஏன் ‘யோகம்’ என்ற அடைமொழியுடன் ‘யோக வாசிஷ்டம்’ என்று சொல்லப்படுகிறது...?

தான் ஒரு தத்துவ மாணவன் என்பதை அடிக்கடி பேரன் காட்டுவதை சிவராமன் கண்டார்.

சிவராமன் : ‘யோகம்’, என்கிறபோது யார் சொன்ன தத்துவம் உன் மனதில் வருகிறது..?

காவ்யன் : **பதஞ்சலி** முனிவரின் **யோக சூத்திரம்**

சிவராமன் : அதிலே, ‘யோகம்’ என்பதை எவ்வாறு பதஞ்சலி வரைவிலக்கணம் செய்துள்ளார்?

காவ்யன் : ‘சித்த விருத்தி நிரோதகம்..’ அதாவது மனம், அறிவு, ஞாபகம், சிந்தனை என்ற இவற்றின் ஒரு தொகுதியான சித்தத்தின் செயற்பாட்டை இல்லாமல் செய்தலே யோகம், என்று இதற்கு நேரடியாகப் பொருள் சொல்லலாம்.

சிவராமன் : அப்படியென்றால், சித்தத்தை விருத்திகள் அற்று; - செயற்பாடுகள் அற்று.. சும்மா வைத்திருத்தல்... ‘சும்மாயிரு..’

இந்த சும்மாயிருத்தல் ‘யோகம்’ பற்றி ‘வசிஷ்டர்’ உபதேசிப்பதால் ‘யோக வாசிஷ்டம்’ எனப்படுகிறது. அத்துடன் உயரிய கருத்துகளை மிக விரிவாக அவதார ராமனுக்குக் கூறுவதால் ‘மகா’ என்ற அடைமொழியுடன் ‘மகாராமாயணம்’ என்றும் வழங்கப்படுகிறது.

பதஞ்சலி முனிவர், யோக முறைகளை வகுத்து தொகுத்து பதஞ்சலி யோக சூத்திரம் எனும் நூலில் தந்துள்ளார். இவர் வகுத்த யோக மரபு எந்த மதத்துக்கும் சொந்தமில்லாமல், அதேவேளை அனைத்து மதத்துக்கும் பொதுவானதாக அமைந்துள்ளதாகக் கணிக்கப்பெறுகிறது.

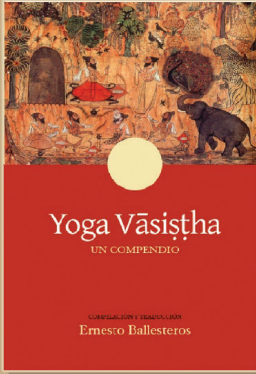
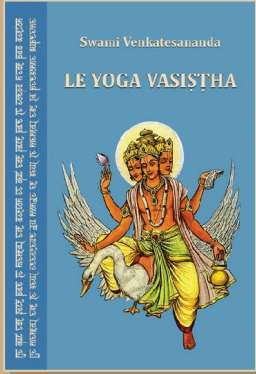
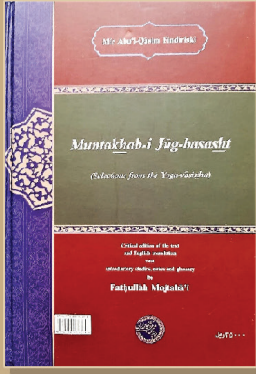
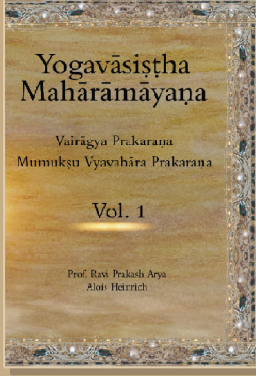
காவ்யன் : ராமனுக்கு எத்தனை நாட்கள் வசிஷ்டர் இந்த உபதேசத்தைச் செய்தார்?

சிவராமன் : பதினெட்டு நாட்கள்...

காவ்யன் : மகாபாரதத்தில் கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குச் செய்த

யோகத்துக்கு அடிப்படையாக அமைந்த யோக சூத்திரம் அருளிய பதஞ்சலி முனிவர்

பகவத் கீதையிலுள்ள 700 பாடல்களைப் படிக்கவே முடிவதில்லை. யாரு தாத்தா இந்த 32,000 பாடல்களையும் வாசிக்கப் போகிறார்கள்? வேலைவெட்டி இல்லாதவர்கள்தான் இதை வாசிக்கமுடியும்..

இதனைக்கூறிவிட்டு கால்யன் தன் நாக்கைக் கடித்துக்கொண்டான். தன் தாத்தாவை வேலைவெட்டி இல்லாதவர் எனத் தான் தவறிப் போய் குறிப்பிட்டதை தாத்தா கவனித்தாரோ என அவரின் முகத்தை ஓரக்கண்ணால் நோட்டமிட்டான்.

கிழவரோ.. முகத்தில் ஒன்றும் காட்டிக்கொள்ளாமல் தொடர்ந்தார்.

சிவராமன் : உண்மைதான்... அதனாலேதான் இதிலுள்ள ஆறாயிரம் பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து **அபிநந்த பண்டிதர்** என்பவர் **லகு வாசீஷ்டம்** என்று சுருக்கமாகத் தொகுத்துள்ளார். ஆறாயிரம் பாடல்களைக்கூட படிக்கமாட்டார்கள் என்று கருதி 2300 பாடல்களை மாத்திரம் உள்ளடக்கி **யோக வாசீஷ்ட சம்ஹதா** என **வீத்யாராணியர்** என்பவர் பிற்காலத்தில் தொகுத்துள்ளார்.

கால்யன் : 2300 பாடல்களும் அதிகம் தாத்தா...

சிவராமன் : உன் நிலைமை நன்றாகப் புரிகிறது.. சோம்பேறிப் பேரா...

தன் பேரனின் தோளில் செல்லமாக ஒரு தட்டு தட்டினார் கிழவர்..

சிவராமன் : உன்னைப் போன்ற சோம்பேறிகள் நிறையப் பேர் இந்த உலகத்தில் உள்ளதால் **ஞானானந்த பாரதீ** என்பவர் **யோக வாசீஷ்ட சாரம்** என 1700 பாடல்களை மாத்திரம் உள்ளடக்கினார்.

கால்யன் : அதுவும் அதிகம் தாத்தா...

சிவராமன் : எத்தனை பாடல்களில் இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறாய்?

கால்யன் : இருநூறு இருநூற்றும்பது...

சிவராமன் : **ரமண மகர்ஷி** 200 பாடல்களை மாத்திரம் உள்ளடக்கி தொகுத்துள்ளார். அது ஆங்கிலத்தில் உள்ளது. ஆனால், உன்னைப் போன்றவர்களுக்கு 200 பாடல்களும் அதிகம் என்பதால், **தேஜோமயானந்தர்** என்பவர் **யோக வாசீஷ்ட சார சங்கரம்** என்ற பெயரில் 87 பாடல்களை மாத்திரம் 32,000 பாடல்களிலிருந்து தொகுத்துள்ளார்.

முப்பத்திரண்டாயிரம் பாடல்களில் உள்ள உயரிய உபதேசத்தின் கருப்பொருளானது, மக்களுக்குச் சென்றடையவேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தில் பல அறிஞர்கள் காலங்காலமாக முயன்றுள்ளார்கள். அத்துடன், யோக வாசிஷ்டத்தை மொழிபெயர்க்கும் முயற்சிகள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கும் முன்தொடங்கி இன்றுவரை நடைபெற்று வந்துள்ளன. பல இந்திய மொழிகள் உட்பட மேற்கத்தேய மொழிகளிலும் மகாராமாயணம் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கால்யன் : மகாராமாயணம் ஒரு 'யோக நூல்' அல்லது 'ஆன்ம விசாரணை நூல்' என்று சொன்னீர்களே தாத்தா... அதுவென்ன விசாரணை..?

சிவராமன் : நான் யார்? இந்த உலகம் என்ன? மனம் என்பது என்ன?

மேல்குந்து கீழ் :

1- ஆங்கில மொழியெயரிப்பு (முழுமையும்)

2- பாரசிய மொழியெயரிப்பு

3- பிரஞ்சு மொழியெயரிப்பு

4- ஸ்பானிஷ் மொழியெயரிப்பு

போன்ற விசாரணைகளை மனிதர் செய்யாத காரணத்தினாலேதான் இன்பதுன்பத்தில் உழுலுகின்றனர். விசாரணை செய்யாத மனிதன் எப்படிப்பட்டவன் என்பதை ராமனுக்கு அழகாக வசிஷ்டர் விளக்கியுள்ளார். நீயே இதை வாசித்துப்பார்...

சிவராமன் எடுத்துக்கொடுத்த பகுதியை காவ்யன் வாசிக்கத் தொடங்கினான்.

“இல்லாத ஒரு பட்டினத்தில் சூரர்களாக மூன்று ராஜகுமாரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் இருவர் பிறக்கவே இல்லை; மற்றவன் கர்ப்பத்திலேயே ஏற்படவில்லை. இம்மூவரும் ஒரு சமயம், வெளியில் புறப்பட்டு பழுத்துத் தொங்கும் சில மரங்களை ஆகாசத்தில் பார்த்து, அங்குள்ள ருசியான பழங்களைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, வரும் வழியில் அலையடித்துக் கொண்டிருக்கிற மூன்று நதிகளைக் கண்டார்கள். அதில் ஒன்று நன்கு வற்றியிருந்தது; மற்ற இரண்டிலும் நீர் ஓடின நாளே கிடையாது. அந்த நதிகளில் நீராடிவிட்டு அம்மூவரும் சாயங்காலம் உண்டாகப்போகிற நகரத்தை அடைந்தார்கள்...” - என்று தாதிகதை சொன்னால், விசாரிக்க சக்தியற்ற குழந்தை, அனைத்தையும் உண்மை என்று நினைக்குமல்லவா? அதுபோன்றுதான் விசாரணை செய்யாத புத்தியுடையவர்களுக்கு எல்லாம் உண்மையாகவே தோன்றும்.

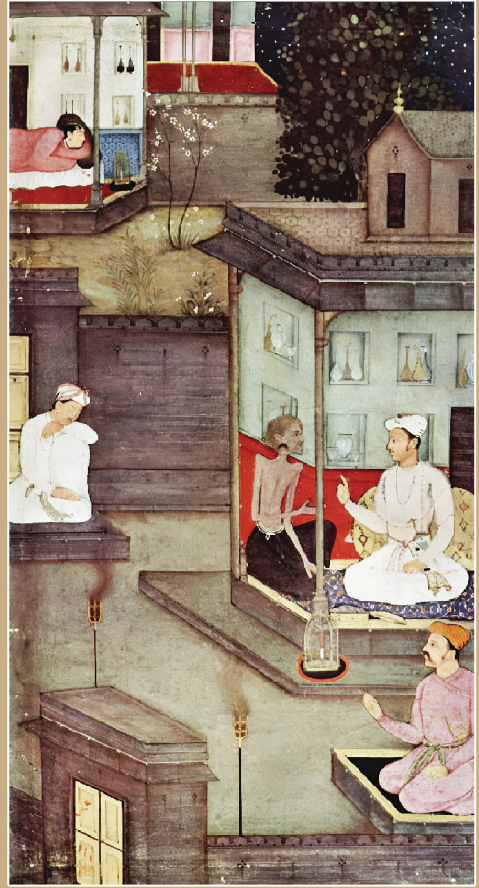
புத்தகத்தை தாத்தாவிடம் திருப்பித் தந்து விட்டு அவன் சிந்தனைவயப்பட்டான். அப்போது அந்த இடத்துக்கு வந்த அவர்களின் நாய்பைரவன், தாத்தாவின் காலடியில் படுத்துக் கொண்டது.

காவ்யன் : தாத்தா..., யோக வாசிஷ்டத்தில் சொல்லப்பட்ட விசாரணை செய்தலுக்கு உதாரணம் ஒன்றை சொல்ல முடியுமா?

சிவராமன் : யோக வாசிஷ்டத்தில் பேசப்படுகிற சில அடிப்படைச் செய்திகளை உனக்கு விளங்கப்

மேல் : யோக வாசிஷ்டத்தில் யாரை மொழியெயர்ப்பு கையெழுத்துப் பிரதியிலுள்ள ஓர் ஓவியம் - இந்த கையெழுத்துப் பிரதி 1602^{ஆம்} வருடத்தைச் சேர்ந்தது.

கீழ் : யோக வாசிஷ்டத்தில் தாக்கம்வெற்ற Peggy Kane எனும் அமெரிக்க நாட்டு ஓவியர், வசிஷ்டர், ராமனுக்கு உபதேசம் செய்வதை ஓவியமாகக் கீர்ப்புள்ளார்.

படுத்துகிறேன். ஓரே தடவையில் இது உனக்குப் பிடிபடுமோ தெரியாது... முயற்சி செய்வோம்....

இந்த புத்தகத்தின் அட்டையின் நிறமென்ன...?

காவ்யன் : நீலம்....

சிவராமன் : சரி உனக்கு இது நீலமாகத் தெரிகிறது.. அதற்கு நீலம் என்று நீ பெயர் சொல்கிறாய்... இந்த நிறம் எங்கட நாய் பைரவனுக்கும் நீலமாகவே தெரியுமா?

தன்னுடைய பெயரை சிவராமன் உச்சரிப்பதைக் கேட்ட பைரவன், தன் தலையைத் தூக்கி அவரை அன்போடு பார்த்தது. வாலையும் ஒரு ஆட்டு ஆட்டியது..

காவ்யன் : இருக்காது... மனிதர்களின் கண்களும் நாயின் கண்களும் வித்தியாசமானவை. நாயிற்கு இது நீல நிறமாகத் தெரியாது.

சிவராமன் : அப்படியெண்டால்... இப்ப சொல்லு... இந்த அட்டையின் நிறம் 'உண்மையில்' நீலநிறம் தானா...?

காவ்யன் மௌனித்தான். அவனுக்குள் விசாரணை ஆரம்பித்தது... தன் கண்களுக்கு நீல நிறமாகத் தெரிவது நாயின் கண்களுக்கு பிறிதொரு நிறமாகத் தெரியுமென்றால்.. தேனீயின் கண்களுக்கு வேறொரு நிறமாகத் தெரியும்.. அப்படியென்றால் உண்மையில் இந்த நிறம் எப்படியிருக்கும். எது உண்மை....!?

சிவராமன் : இதுபோன்றுதான்... உனக்கு கேட்கிற சப்தம் வித்தியாசமாக பைரவனுக்கு கேட்கும்... உனக்கு ஏற்படும் தொடுகை உணர்வு வேறுவிதமாக நாயிற்கு இருக்கும்... உன்னுடைய ஜம்புலன்களின் உள்வாங்கல்களால் நீ உன்னுடைய மனதுக்குள் - புத்திக்குள் கட்டியெழுப்பும் உலகம் ஒன்று உள்ளது. அதே உலகம் நாயின் ஜம்புலன்களால்

அதன் மனதுக்குள் கட்டியெழுப்பும் உலகத்திலிருந்து வேறுபட்டது.. அப்படியெண்டால் எது உண்மையான உலகம்...? எது நிஜ உலகம்...?

காவ்யன் : நான்... எனக்குள்... காணும் உலகம் தானே எனக்கு உண்மை...

தன் பேரன் மெதுமெதுவாக விசாரணைக்குள் உள்ளிழுக்கப்படுவதை தாத்தா உணர்ந்தார். அவர், பேரனுக்கு சிந்திக்க சிறிய நேர இடைவெளியைக் கொடுத்தார்.

சிவராமன் : 'நான்', 'எனக்கு' என்று நீ சொல்கிறாய்... உண்மையில் நீ யார்?

காவ்யன் : நான் வந்து.. நான் வந்து... காவ்யன்...

சிவராமன் : காவ்யன் என்பது உனக்கு வழங்கிய பெயர். நீ பிறந்தபோது உனக்கு இந்தப் பெயர் இருக்கவில்லை. ஆனால் நீ இருந்தாய்.. உனக்கு பெயர் வைத்தார்கள்.. அப்படியெண்டால் நீ யார்?

காவ்யன் : இங்கே உங்களுக்கு முன்னால் நான் உட்கார்ந்து இருக்கிறேனே... அதுதான் நான்...

தன்னுடைய உடம்பைக் காவ்யன் சுட்டிக் காட்டினான்.

சிவராமன் : அம்மாவின் வயிற்றுக்குள் சிறிய பிண்டமாக இருந்து... குழந்தையாகப் பிறந்து... இப்போது வாலிபனாக இருக்கிறாய்... பிறகு இந்த உடல் மாறி வயோதிபம் அடைவாய்... இந்த மாற்றமடைகிற உடலா நீ..?

காவ்யன் : நான் சிந்திக்கிறேனே... அந்த மனம் அந்த புத்தி.. அந்தச் சித்தம்... அதுதான் 'நான்' என்று நினைக்கிறேன்... சரியா தாத்தா...?

சிவராமன் : அம்மாவின் வயிற்றுக்குள் இருக்கும் போது உனக்கு மனமோ.. புத்தியோ இருக்கவில்லையே... அல்லது நீ ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் இருக்கும்

மனிதனின் கண்களுக்கு

நாயின் கண்களுக்கு

மனிதனின் கண்களுக்கு

தேனீயின் கண்களுக்கு

போது உனக்கு மனமோ புத்தியோ இல்லையே...
ஆனால், ஆழ்ந்த தூக்கத்திலும் நீ இருக்கிறாயே...
அப்படியெண்டால் உண்மையில் நீ யார்?

காவ்யன் சிந்தனை வசப்பட்டான். நான் யார்? என்ற விசாரணை, மதங்கள் கடந்து...
மொழிகள் கடந்து... தத்துவங்கள் கடந்து
அனைவருக்கும் பொதுவான விசாரணை
என்பது அவனுக்கு தட்டுப்பட்டது.
உண்மையில் 'நான் யார்?'

காவ்யன் : எனது பெயர் இல்லை நான்.. எனது
உடம்பு இல்லை நான்... எனது மனம் இல்லை
நான்... எனது புத்தியில்லை நான்...

என்னுடைய சுவாசம் - மூச்சுதான் நான்.. ஆழ்ந்த
நித்திரையில் இருக்கும்போதும் மூச்சு இருக்கிறது.
மூச்சு நின்றுவிட்டால் நான் இறந்துவிடுவேன்..
ஆகவே மூச்சுதான் நான்... சரியா?

கிழவர் சிரித்தார்.

'இது நான்' என்று நாம் கொண்டுள்ள அடை
யாளங்கள் ஒவ்வொன்றையும் 'இதுவல்ல
நான்..', 'இதுவல்ல நான்' என்று ஒவ்வொன்
றாக நீக்கி நீக்கி தன் பேரன் முன்னேறுவதை
அவர் கண்டார்.

சிவராமன் : கழியோடிகள் பல நிமிடங்கள்
மூச்சை அடக்கி முத்து குளிப்பார்கள். தெரியுமா...?
அப்போது அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.. ஆனால்

ஈழத்துச் சித்தர்,
யோக சுவாமி

அவர்களுக்குள் மூச்சு இல்லை.. அம்மாவின் வயிற்
றுக்குள் இருந்த பத்து மாதங்களுக்கும் உனக்கு மூச்சு
இல்லை.. ஆனால் நீ இருந்தாய்... அப்படியெண்டால்
நீ யார்?

நீ உடம்பன்று, மனமன்று, புத்தியன்று,
சித்தமன்று, நீ ஆத்மா.. அது ஒருநாளும்
அழியாது.. இது மகான்களுடைய அனுப
வச் சித்தாந்தம்... இந்த உண்மை உள்ளத்தில்
நன்றாய் பதியக்கடவது. (ஈழத்துச் சித்தர்,
யோக சுவாமி)

பேரன் தொடரவில்லை. அவன் பேச்சை
மாற்றினான்.

காவ்யன் : தாத்தா... இந்த உபபேதங்கள் எல்லாம்
வசிஷ்டரால் ராமனுக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ளதா?
இவையெல்லாம் இந்த மகாராமாயணம் நூலில்
வால்மீகியால் கூறப்பட்டுள்ளதா?

தன்னுடைய தாத்தா அவரின் கைச்
சரக்கைப் போட்டு ஏதோ சொல்கிறாரோ
என்ற சந்தேகம் அவனுக்கு அடிக்கடி
எட்டிப்பார்த்தது.

சிவராமன் : ஓமோம்.. பல பொருத்தமான உவ
மைகள் கொண்டும் பல கதைகளின் வாயிலாகவும்
மிக விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

நானும் கால் கட்டைவிரல் முதல் சிரசுவரை
துளித்துளியாகத் தேடிப்பார்த்தேன். "நான்"
பெயருள்ளது காணப்படவில்லை. அது
எதுவாக இருக்கலாம்? இது மாமிசம், இது
ரத்தம், இது எலும்பு, இது மூச்சுக்காற்று;
நான் என்பது எது? இது மூக்கு, இது நாக்கு,
இது கண், இது தோல், இது காது; நான்
என்பது எது? எல்லாமே நானா? அல்லது
நான் என்று எதுவும் கிடையாதா? -
இதுதான் உண்மையென்று தோன்றுகிறது.
"நான் நான்" என்று அறியாமையான துஷ்ட
னால் நான் வெகுநாளாக இம்சிக்கப்பட்டு
விட்டேன். (யோக வாசிஷ்ட சாரம் -
உத்தாலகன் கதை)

எல்லாமே நான்தான், நான்தான் பெரி
யவன்.. நான்தான் அறிவாளி.. நான்தான்
கெட்டிக்காரன்... நான்தான் அழகானவன்...
எனக்கு எல்லாம் தெரியும்.. எனக்கு எல்லாம்

‘நான்’ செத்தால் நீ நல்லாயிருப்பாய் - சும்மாயிரு

வேண்டும்... எனக்கு புகழ் வேண்டும்...
என்னை எல்லோரும் மதிக்கவேண்டும்...
போன்ற எண்ணங்களினாலே சூழப்பெற்று
வாழ்ந்து கொண்டுள்ளோம்.. ஆனால், உண்
மையில் நான் யார்? என்பதை விசாரணை
செய்யாமல்.. நான் யார் என்பதை
உணராமல்...

பைரவன் தனது வாயை பெரிதாகத்
திறந்து கொட்டாவி ஒன்றை விட்டுவிட்டு
அங்கிருந்து எழுப்பிச் சென்றது.

சிவராமன் : இந்த அடிப்படையிலேதான் ஈழத்து
யோகசுவாமி “நான்” செத்தால் நீ நல்லாயிருப்பாய்”
என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

கால்யன் : எல்லாம் கேட்க நல்லாதான் இருக்கு
தாத்தா... ஆனால், இதை ஏற்றுக்கொண்டு நடை
முறையில் வாழ்வது சாத்தியமா...?

சிவராமன் : உண்மைதான்.. இந்த சுய விசா
ரணையில் ஏற்படும் தெளிவு புத்திக்குப் புரிந்தாலும்
உடனடியாக நடைமுறை வாழ்வில் வரமாட்டாது.
அதனாலேதான் முத்திரண்டாயிரம் பாடல்களில் பல
உவமைகள் கொண்டு, பல கதைகள் கொண்டு,
பல கோணங்களில் வசிஷ்டர் திரும்பத்திரும்ப ராம
னுக்கு உபதேசித்தார்.

ஆனால், மெதுமெதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்
கியதும்.. தேவைகள் குறையும்... பதகளிப்பு குறை
யும்.. துன்பங்கள் குறையும்... எதிர்பார்ப்புகள் குறை
யும்... ஆசைகள் குறையும்... அமைதி கொஞ்சம்
கொஞ்சமாக ஏற்படத் தொடங்கும்...

கால்யன் : சரி தாத்தா... அந்தச் சின்ன வயசில
ராமனுக்கு இந்த விசாரணைகளை உபதேசித்து

என்ன பிரயோசனம்.. வயது போய்... வேறு
வேலைகள் இல்லாதபோது - சன்னியாச நிலையில்
தானே இது தேவை...

இதைக்கேட்டு சிவராமன் சிரித்தார்.

சிவராமன் : அப்பு, நல்ல அத்திபாரம் இருந்தால்
தான் கட்டிடம், கூரை எல்லாம் நல்லா இருக்கும்..
கடைசி காலத்தில இவற்றைப் படிக்க முயற்சி
செய்யிறதெல்லாம்.. பயத்தினாலே.. புரிதலுக்காக
அல்ல... அதனாலேதானே **ஓளவைகூட** இதையெல்
லாம் முப்பது வயதுக்குள்ளேயே தெரிந்துகொள்ள
வேண்டும் என்று **நல்வழி**யில் பாடியிருக்காள்.

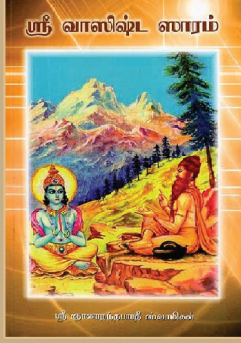
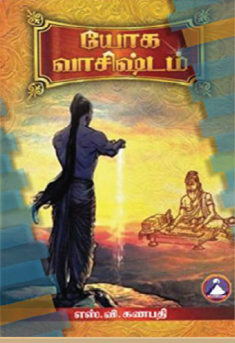
முப்பதாம் ஆண்டு அளவில், மூன்று அற்று,
ஒரு பொருளைத்
தப்பாமல் தன்னுள் பெறான் ஆயின், செப்பும்
கலையளவே ஆகுமாம் காரிகையார் தங்கள்
முலை அளவே ஆகுமாம், மூப்பு. (நல்வழி)

முப்பது வயதளவிலே பந்தங்கள் நீங்கி,
ஒப்பில்லாத உண்மைப் பொருளை தவறா
மல் தன்னுள்ளே அடையவேண்டும். முது
மையில் ஏற்படும் தளர்ச்சி உண்மையை
உணரவிடாது.

கால்யன் : அதெல்லாம் சரி தாத்தா... வசிஷ்டரின்
உபதேசத்தின்படி ராமன் வாழ்ந்தானா...?

சிவராமன் : நல்லா யோசித்துப்பார்... ராமனுக்கு
அரசாட்சி வழங்குவதாகக்கூறி உடனேயே பறிக்கப்
படுகிறது... அதுமட்டுமல்லாமல் காட்டுக்குச் செல்
கிறான்... பின்னர் தந்தையை இழக்கிறான்...
மனைவியை ராவணன் கடத்திச் செல்கிறான்...
மனைவியை தேடி அலைகிறான்... தந்தைபோன்ற
ஜடாயுவை இழக்கிறான்... ஆயிரக்கணக்கான
மைல்கள் நடையாக நடந்து இலங்கை வந்து
மனைவியை மீட்க யுத்தம் புகிறான்.. மனைவி
தீக்குளிக்கிறான்... பின்னர் கர்ப்பமான மனைவியை
காட்டிலே வால்மீகியின் ஆசிரமத்தில் விடுகிறான்...

இப்படி எவ்வளவு நடந்தாலும் தன் கடமை தவறாது, தர்மம் தவறாது, வாழ்ந்து காட்டியுள்ளான்.

ராமனுக்கு இருந்த இந்த தெளிவுக்கானதும் அமை திக்கானதுமான வித்து, வசிஷ்டர் அவனுக்கு வழக்கிய உபதேசம்தான்.

காவ்யன் : தாத்தா... இந்த இடத்திலே முரண் படுகிறதே... ஆம் விசாரணைகள் செய்து தெளிவு ஏற்பட்டிருந்தால் ராமன் கடமைகளைச் செய்யாமல் இருக்கலாம்தானே... பிறகு அவன் ஏன் அரிசாட்சியை ஏற்கிறான்... பேசாமல் காட்டிலேயே இருந்திருக்கலாம்தானே...

சிவராமன் : நல்ல கேள்வி... உனக்கு இந்த கேள்வி ஏற்பட்டிருக்கின்றால், இந்த உயரிய நூலை எழுதிய வால்மீகிக்கு இந்த மாதிரி கேள்விகள் வரும் என்று தெரியுமல்லவா...?

காவ்யன் : 'ம்...'

பேரனிடமிருந்து 'ம்'ஹாரம் மாத்திரம் வெளிப்பட்டது. என்ன..! இதற்கான விடையையும் வால்மீகி கூறியிருக்கிறாரா...? என்று அவன் மனம் ஆச்சரியம்கொண்டது.

சிவராமன் : இதற்கான பதிலை உவமை ஒன்றின் மூலமாக வால்மீகி பதிவுசெய்துள்ளார்.

'பறவைகள் எவ்வாறு தம்முடைய **இரண்டு இறக்கைகளையும்** உபயோகித்துத் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுகின்றனவோ, அதேமாதிரி பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டு சாந்தி பெறுவதற்கு

கர்மம், மற்றும் விசாரணையில் பெற்ற **ஞானம்** ஆகிய இரண்டையும் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.'

உனக்கு தெளிவு வந்துவிட்டது என்பதற்காக கடமைகளைச் செய்யாது இருக்கமுடியாது.. எல்லாக் கடமைகளை மாத்திரம் செய்து விசாரணைச் செய்யாது இருக்கமுடியாது.. இவையெல்லாம்பற்றி மிக விரிவாக யோக வாசிஷ்டத்தில் எழுதியிருக்குதலாம்...

'இந்த பொல்லாத தாத்தா.. எல்லாத்துக்கும் ஒரு பதிலை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.. மடக்க முடியாமலுள்ளதே.. முதலில் இந்தக் கிழவரிடம் இருக்கிற இந்த பண்ணாம் பழைய புத்தகங்களையெல்லாம் கொண்டு போய் ஒளிக்கவேண்டும்' பேரன் எண்ணிக்கொண்டான்.. அவரின்பால் என்றுமுள்ள அன்பால் தனக்குள் சிரித்தும் கொண்டான்.

காவ்யன் : வால்மீகி சம்ஸ்கிருதத்திலேதானே மகாராமாயணத்தை எழுதியுள்ளார். இதனை தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்களா...?

சிவராமன் : வீர ஜனவந்தார் என்பவர் அபிநந்த பண்டிதர் தொகுத்த லகு வாசிஷ்டத்தை எடுத்து 2055 தமிழ்ப் பாடல்களில் **ஞான வாசிஷ்டம்** என்று மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

மேலும் யோக வாசிஷ்டத்தின் சாரத்தைச் சுருக்கி, பலர் வசன ரூபமாக தமிழில் எழுதியுள்ளனர்.

கால்யன் : வீர ஆளவந்தார் தமிழில் எழுதிய ஞான வாசிட்டம் புத்தகம் உங்களிடம் உள்ளதா தாத்தா?

சிவராமன் : அதிலுள்ள ஒரு பாடலை உனக்குச் சொல்கிறேன்.. கேள்..

சாத்திரத்தில் பெரியது இது,
தடங் காவியத்தில் பெரியது இது,
மாத்திரத்தில் மெய்ஞ்ஞான
வழியால் பெரியது இது, ஞான
நேத்திரத்தில் பெரியோர்க்கு
நிதிபோல் பெரியது இது, கதிரோன்
கோத்திரப் பொற் பாத்திரத்தில்
குதித்த அமுதாம் **வாசிட்டம்**

வாசிஷ்டம் என்கிற இந்த நூலானது, சாத்திரங் களில் பெரியது - சிறந்தது... காவியத்தில் சிறந் தது... ஞான வழிகளைக் கூறுவதில் சிறந்தது... ஞான திருஷ்டியுடைய பெரியோருக்கு நிதிபோல் சிறந் தது... அவ்வாறான இந்த நூல், கூரிய வம்சத்தில் வந்த ராமன் என்கிற பொற்பாத்திரத்தில் அமுதமாக நிறைந்தது...

கால்யன் வாயடைத்துப் போனான்.. தான் இந்த யோக வாசிஷ்ட நூலை வாசிக்க வேண்டும் என்ற தாகம் அவனுக்குள் ஏற்பட்டது. இருவருக்குமிடையில் மௌனம் நீடித்தது... சிவராமன், தன்னிடம் இருக்கும்

ஞானவாசிட்டம் நூலை எடுத்துவர உள் அறைக்குள் சென்றார்.

அவர் நூலுடன் திரும்பி வந்து பார்க்கையில் திண்ணையில் பேரனைக் காணவில்லை. அவன் சென்றுவிட்டான். அத்துடன் அவர் ஆரம்பத்தில் வாசித்துக்கொண்டிருந்த மகா ராமாயண நூலையும் காணவில்லை.. சிவராமன் புன்முறுவலித்தார்.

அப்போது அந்தக் குரங்கு மீண்டும் மாமரத்திலிருப்பதைக் சிவராமன் கண்டார். அந்தக் குரங்கும் சிவராமனையே பார்த்த படி இருந்தது. சிவராமனின் வாய் பிரசித்தி பெற்ற 'யத்ர யத்ர' எனும் சம்ஸ்கிருத பாடலை முணுமுணுத்தது.

ராம அவதாரத்தின் முடிவிலே ராமனுடன் செல்லாது பூமியிலேயே ஹனுமான் தங்கி விட்டான்; ஹனுமான் சிரஞ்ஜீவி.

பூமியிலே தங்கிய ஹனுமான், ராமாயணம் பற்றியும், ராமனைப் பற்றியும் எங்கெங் கெல்லாம் பேசப்படுகிறதோ... அங்கங்கெல் லாம் வந்துவிடுவான். ஒலிக்கின்ற ராம னின் நாமத்தைக் கேட்டு, அவன் பக்தி பரவசத்துடன், கண்கள் நீர் பெருக்கெடுத்து குளமாக, தன் கைகளை அஞ்சலியாகக் கூப்பியபடி கேட்டுக்கொண்டிருப்பான்.

○○○

**யத்ர யத்ர ரகுநாத கீர்த்தனம்
தத்ர தத்ர க்ருதமஸ்த காஞ்ஜலம்
பாஷ்பவார் பர்நூர்ணலோஷனம்
மாருதம் நமத ராஷ்ஷசாந்தகம்**

‘காலம் என்றால் என்ன?’ என்று என் பேரன் கேட்டான்
கடைத்தெருவில் கிடைக்கும் பொருளா காலம்,
ஓடிப்போய் வாங்கிவந்து அவனுக்குக் காட்ட?
அவ்வாறிருக்குமெனில்
‘ஐம்பது ரூபாய்க்கு கொஞ்சம் காலம் தாருங்கோ’
என்றொருவரும்
‘ஐநூறு ரூபாய்க்கு தாருங்கோ’ என்று இன்னொருவரும்
‘எனக்கு முந்நூறு ரூபாய்க்கு தந்தால் போதும்’ என்று
மற்றொருவரும்
காலக்கொள்முதலில் ஈடுபடும் காட்சி
ஓர் இரசனைக்குரியதாய் என்முன்னே விரிகிறது.

இருந்தாலும் ஒரு சிக்கல் -
காலத்தை வாங்கி எதற்குள்ளே போடுவதோ?
அதற்கும் ஒரு வழியுண்டு :
நம் கைபேசிக்கெல்லாம் மீள்நிரப்பல் (RELOAD)
பண்ணுதல்போல்
காலத்திற்கும் மீள்நிரப்பல் ஆகுமெனில்
காலத்தை எமக்குள் நிரப்பி
செலவழித்தல் ஆகாதோ?

தண்ணீருக்கு காசு, மின்சாரத்துக்கு காசு
மின்விசிறி சுழல்வதால் காற்றுக்குக் காசு.
அவ்வாறே,

காலத்திற்கும் காசு கொடுத்து நாம் சஞ்சரித்தால் என்னாகும்?
ஆகுமெனில் வேலை குறைந்து ‘விடியா மூஞ்சி’யாய் நாம்
பஞ்சியிலே வீழ்வோமா?

காலத்தை மிச்சம் பிடிக்கத் தெரிந்தால் காசு மிச்சமாகும்
மூன்று நாள் வேலையை ஒரு நாளில் நீ முடித்தால்
மிஞ்சுகின்ற நேரத்தில் வேறுதொழில் காசுழைக்கும்.

காலம் குறுகக் குறுக ஆயுள் அதிகரிக்கும், ஐன்ஸ்டீனைக் கேட்டுப்பார்!
அதனால்

காலத்தை உள்ளிழுத்து நீ **கும்பகந்தால்**
கால பைரவர் ஆகிறாய்,
உன் காலடியில் பிரபஞ்சம்

**காலம்
என்றால்
என்ன?**

- மு.பொ.

என் பார்வையில்
'பரடைஸ்' (PARADISE)
 திரைப்படம்

ப்ரஞ்சனி
 (கனடா)

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து என வர்ணிக்கப்படும் இலங்கையின் இயற்கையெழிலை உவப்பவர்கள் அதனைச் சொர்க்கமாகக் காண்பதில் வியப்பெதுவுமில்லை. ஓங்கி உயர்ந்து நிற்கும் மலைகளையும், பசுமையான மலைச்சாரல்களையும் மத்தியிலும் ஆர்ப்பரிக்கும் கடலையும், வெண்மணல் கடற்கரைகளையும் எல்லைகளிலும் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சொர்க்கத்தைத் தேடிவருகின்ற ஓர் இளம் தம்பதியினரது கதைதான், Prasanna Vithanageஇன் Paradise என ஒற்றைவரியில் சொல்லிவிடலாம். ஆனால், பல்வேறு விருதுகளை வென்றிருக்கும் இந்த 90 நிமிடத் திரைப்படத்தின் ஊடாக இயக்குநர் சுற விழைகின்ற / காட்ட விரும்புகின்ற யதார்த்தமும் அதன் தாக்கங்களும் அளவற்றவை.

ஏப்ரல் 12, 2022 திரையில் தெரிவதுடன் படம் ஆரம்பமாகிறது. தொடர்ந்து bankruptcyஐ ஸ்ரீலங்கா அறிவித்திருப்பதையும், எரிபொருள் தட்டுப்பாடு, மின்சாரவெட்டு, விலைவாசியேற்றம் போன்ற பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு எதிராக மக்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நிகழ்த்துவதையும், ஜனாதிபதி Raja paksaja ராஜினாமாச் செய்யும்படி கோருவதையும் எழுத்தோட்டம் காட்டுகிறது. ஆர்ப்பாட்டக் கோஷங்களும், அம்புலன்ஸ், பொலிஸ்காரர் போன்ற வாகனங்களின் எச்சரிக்கை ஒலிகளும் பின்புலத்தில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. முடிவில், சுற்றுலாப் பயணிகளின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவடைந்திருக்கும் அந்த நேரத்தில், சொர்க்கத்தைத் தேடிச் சில சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகின்றனர் என்ற எழுத்தோட்டம் ஜன் 20ம் திகதியைக் காட்டுகிறது.

அதன்பின்னர், விமானநிலையத்திலிருந்து, தங்களின் சுற்றுலா விடுதிக்குச் செல்லும் வாகனத்தின் பின்ஆசனத்தில், இலங்கைக்கும் ராமாயணத்துக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றிய youtube ஆங்கிலப் பதிவொன்றில் கேசவ் மூழ்கியிருக்க, அவனின் தோளில் அமிர்தா தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் காட்சியை நாங்கள் பார்க்கிறோம்.

இராமாயணத்துடன் தொடர்பான இடங்களைப் பார்ப்பதற்காக வந்திருக்கும் அவர்களின் பயணத்திட்டத்தின் முதல் பகுதியாக, ராவணன் சீதையைக் கடத்திக்கொண்டுவந்து சிறைவைத்த இடமென, அழகான நீர்வீழ்ச்சியுடன் கூடிய அழகுகொழிக்கும் மலைப்பிரதேசம் ஒன்றை, அவர்களின் சுற்றுலா வழிகாட்டியும், சாரதியுமான அன்ரூ அவர்களுக்குக் காட்டுகிறார். அதேநேரத்தில், இலங்கையில் அவர்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்களா என்ற பதற்றத்துடனான வீடியோ

அழைப்பொன்று அமிர்தாவுக்கு அவளின் அம்மாவிடம் இருந்து வருகிறது. அந்த அழகான நீர்வீழ்ச்சியையும் கேசவ்வையும் வீடியோவில் காட்டி, அங்கு எந்தப் பிரச்சினையுமில்லையென அம்மாவை ஆறுதல் படுத்துகிறாள் அமிர்தா.

தொடர்ந்து, ராவணன் வாழ்ந்த, இறந்த இடமெனக் குகை ஒன்றைக் காட்டும் அன்ற அங்கு இராவணன் தூக்கத்திலிருக்கிறான் என்றும், ஒரு நாளைக்கு அவன் எழும்பி வந்து இலங்கையைக் காப்பாற்றுவான் என்றும் சிலர் நம்புவதாகக் கூறுகிறார். அப்போது கேசவ் இயக்கவிருக்கும் தொலைக்காட்சித் தொடர் ஒன்றை ஒன்பது வாரங்களுக்கு ஒளிபரப்புவதற்கு Netflix முடிவு செய்திருக்கும் நல்ல செய்தி கேசவ்வுக்குக் கிடைக்கிறது. அது கேசவ்வையும் அமிர்தாவையும் மிகுந்த பரபரப்புக்கும் மகிழ்ச்சிக்கும் உள்ளாக்குகிறது.

அதன்பின்னரான பயணத்தின்போது, நாட்டின் சூழ்நிலை தெட்டத்தெளிவாகத் தெரிகிறது. பொருளாதார நெருக்கடிகளைச் சமாளிக்கமுடியாத மக்கள் கோஷங்களுடனும், பதாகைகளுடனும் வழிமறித்து நிற்கின்றனர். ஆனால், அந்தச் சூழலைப் பற்றிய எவ்வித பிரக்ஞையின்றி, அவனுக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பைப் பாராட்டுவதற்காக வந்த வீடியோ அழைப்பில், தன்னை மறந்து கேசவ் பேசிக் கொண்டிருக்கிறான். அமிர்தா மட்டும் அங்கு மிங்கும் குழப்பத்துடன் நோக்குகிறாள். முடிவில் உல்லாசப் பிரயாணிகள் என்பதால் அந்தக் கூட்டத்தைத் தாண்டிப்போவதற்கு அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். “மிஸ்ரர் அன்ற, இலங்கையைக் காப்பாற்ற ராவணன் எழும்புதற்கு இது சரியான நேரம்,” எனக் கூறிச் சிரிக்கிறாள் அமிர்தா.

திருமண வாழ்வின் ஐந்தாம் வருட நிறைவைக் கொண்டாடுவதற்காக அங்கு வந்திருந்த அந்த மலையாளத் தம்பதியினருக்கு சுற்றுலா விடுதியில் இரவுணவு மெழுகுதிரி வெளிச்சத்தில் பரிமாறப்படுகிறது. மகிழ்ச்சியுடன் romanticஆக இருக்கிறது என்கிற அமிர்தாவுக்கு, அது power cut என்ற யதார்த்தத்தைச் சொல்கிறான் அந்த விடுதியில் வேலைசெய்யும் ஸ்ரீ. சாப்பிடமுன்பாக ஐந்து வருடங்களை அவனுடன் கழித்தமைக்காக அமிர்தாவுக்கு நன்றிகூறுகிறான் கேசவ்.

இரவுணவின் பின்னர், மீளவும் உன்னைக் காண்பேனா என மான் ஒன்றைக் கண்டதன் அனுபவத்தைப் பற்றித் தனது blogஇல் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் அமிர்தாவிடம் தொடங்கிய நாவலை எழுது என்றவன், preproduction meeting ஒன்றில் கலந்து கொள்கிறான். நாவலை எழுதுவென அவன் கூறியதை ஊக்குவிப்பு என்பதா, தலையீடு என்பதா எனப் பார்வையாளர்களான எங்களுக்குள் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் எழக்கூடும். அவளின் அந்தச் சந்திப்பு நன்கே முடிகிறது. நாளைக்கே என் குழுவினர் தயாரென நம்பிக்கையுடன் அறிவித்துவிட்டு படுக்கைக்கு வரும் அவன், கஷ்டமான காலம் முடிந்தது, இனி வாழ்க்கையை அனுபவிக்கலாம், அவளின் 5 வருடக் காத்திருப்பும் முடிந்துவிட்டதால், குழந்தையையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என மிகுந்த காதலுடன் அவளுடன் கலவி செய்கிறான். அமிர்தாவும் மகிழ்வுடன் அதில் இணைகிறாள்.

ஆனால், அதேயிரவில் அவர்களின் மின்கணினிகளையும் கைத்தொலைபேசிகளையும் ஆயுதம்காட்டி அச்சுறுத்திக் களவெடுத்துச் செல்லும் முகமுடிக்கள்ளவர்களுடன் அவர்களின் அந்த மகிழ்ச்சியும் நிறைவும் சென்றுவிடுகின்றது. தொலைத்த பொருள்களைப் பற்றிப் புகார்செய்வதற்காகப் பொலிசைத் தொடர்புகொள்பவர்களுக்கு, டீசல் பிரச்சினையால் புலன்விசாரணக்கு வர முடியாதுள்ளது என்ற யதார்த்தம் சொல்லப்படுகிறது. அது கேசவ்வுக்கு ஆத்திரத்தை ஏற்படுத்துகிறது. சூழல் பற்றிய எவ்வித கரிசனையுமின்றி, தனது தொலைக்காட்சித் தொடருக்கு வந்த இடரே பூதாகரமானது என்பதுபோல, தொலைந்த பொருள்கள் கிடைக்காவிடில் இந்தியாவின் High commissionerஐ அழைப்பேன் என சார்ஜன் பண்டாரவை அச்சுறுத்துகிறான் அவன்.

அத்துடன், படுக்கமுதல் யன்னலைப் பூட்டினியா என அமிர்தாவைத் திரும்பவும் கேட்கிறான். இதனைக் குற்றம்சாட்டல் எனலாமா, பிரச்சினை ஒன்றுக்குள் தத்தளிக்கும் போது சூழலை மீளவும் ஆராய்தல் எனலாமா? நீங்கள் எப்படி எடுப்பீர்கள்? முதலில் யன்னல் பூட்டப்பட்டிருந்ததா என அன்ற அவர்களைக் கேட்டபோது, யன்னலைப் பூட்டித்தானிருந்தோம் என்று சொன்னவன், அவளிடமும் கேட்டு

உறுதிப்படுத்திவிடு பூட்டியிருந்திராவிட்டால் குளிராகவிருந்திருக்கும் என்றும் சொல்லி யிருந்தமையால், அப்படி அவளிடம் அவன் திரும்பவும் கேட்டதை அவள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கலாமா? அல்லது அவனில் அவள் கோபித்தது சரியா? நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? களவுபோனதால் உருவான சிக்கல்கள் பற்றி அவளிடம் பிரஸ்தாபித்து அவன் வருந்தியபோது, என்னுடைய பொருள்களும் தான் களவுபோயிருக்கின்றன என அமிர்தா சொன்னதை empathy இல்லாத தொடர்பாடல் எனலாமா? பதிலுக்கு என் projectஇல் எங்களின் வாழ்க்கை தங்கியிருக்கிறது என அவன் சொல்ல அவன் வெளிநடப்புச் செய்கிறான்.

பண்டாராவுக்குக் கேசவ் கொடுத்த அழுத்தத்தின் விளைவு, மூன்று மலையகத் தமிழர்கள் கைதாகிறார்கள். அவர்கள்தான் அந்தக் கள்வர்களென உறுதியாகச் சொல்ல முடியாதென அவள் கூற, அவளோ அவர்கள்தான் அந்தக் கள்வர்கள் என்கிறான். அவர்கள் முகமுடி அணிந்திருந்தார்கள், அத்துடன் இருட்டாக இருந்தது, எப்படி அவனுக்கு அது உறுதியாகத்தெரியுமென அவன் அவனிடம் கேட்கிறான். பின்னரும் கைதிகளுக்கு நிகழும் சித்திரவதையைத் தாங்கமுடியாமல், அதே கேள்வியைத் திரும்பவும் அவன் அவனிடம் கேட்டபோதும், தன் உணர்வு சொன்னது என்கிறான் அவன். எது நடந்தாலும் பரவாயில்லை, தொலைந்த பொருள்கள் கிடைத்தால்போதும் என்பதே அவனின் குறிக்கோளாக இருக்கிறது. அந்தச் சித்திரவதைகள், எங்களில் பெரும் பாலோனோர் அனுபவித்த சொல்லோணச் சித்திரவதைகளை நினைவூட்டி எங்களையும்

மிகவும் கஷ்டப்படுத்துகிறது. அந்த நிகழ்வின் எதிரொலிகள் அவர்களிடையே இடை வெளியை உருவாக்குகிறது. அதனை ரோஷானும் தர்சனாவும் வெகு கச்சிதமாகத் தங்களின் உடல்மொழிகளால் காட்டியுள்ளனர்.

இலங்கைக்குச் சுற்றுலா வந்தது பற்றியும் அவர்கள் வாக்குவாதப்படுகிறார்கள், செலவு குறைவென நீ தானே தெரிவுசெய்தாய் என அவன் சொல்ல, காசுக்கு வழியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறவைக்கு இப்ப எங்களின் காசு கிடைக்கிறதுதானே என அவன் எரிச்சலுடன் பதிலளிக்கிறான்.

இப்படியாக அவன் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, மீளவும் மாணைக் கண்ட களிப்பில் humaning பண்ணியபடி சாப்பிடும் அமிர்தாவிடம், உன்னால் எப்படி மகிழ்ச்சியாக இருக்கமுடிகிறதென அவன் கேட்க, தான் மகிழ்ச்சியில்லாமல் இருக்க வேண்டுமென அவன் விரும்புகிறானா என அவன் கேட்கிறான். பின்னர் சமையல் காரன் அவளின் கவனத்தை ஈர்ப்பதற் காகப் பாடுகிறான் எனப் படுக்கையில் மறு பக்கம் திரும்பிப்படுத்திருக்கும் அவளை அவன் சீண்டுகிறான். அவளோ அசையாமல் படுத்திருக்கிறான். அவனால் நித்திரை கொள்ள முடியவில்லை. எழுந்துசென்றவன் பாட்டுக் கச்சேரியில் இருந்தவர்களுடன் சேர்ந்து மதுபானம் அருந்திவிட்டு, தொலைந்த பொருள் களுக்காகக் காத்திருக்கும்போது, ராமாயணச் சுற்றுலாவைத் தொடரலாமென அன்ருவுக்குச் சொல்கிறான்.

அப்படியாகச் சீதா எலியவுக்குப் போகின்றனர். நீண்ட நாள்களின் பின்னர் அங்கேதான் சீதை சூரிய வெளிச்சத்தைப் பார்த்தாள் என்றும், அங்குவந்துதான் அனு மான் சீதையைக் கண்டான் என்றும், ராம னின் மோதிரத்தைக் கொடுத்து நம்பிக்கை யுடன் இருக்கவைத்தான் என்றும் அன்ரு உற்சாகத்துடன் சொல்கிறார். அதற்கு அமிர்தா “பிரச்சினைக்கு முகம்கொடுக்க வேண்டி யிருக்கும்போது, அழுதுகொண்டு, ஆண்கள் வந்து தங்களைக் காப்பாற்றுவார்கள் எனப் பெண்கள் காத்திருப்பார்கள் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா, மிஸ்டர் அன்ரு?” எனக் கேட்கிறான். அந்தக் காலத்தில் பெண்கள் அப்படியிருந்திருக்கலாம் எனச் சமாளித்த அன்ருவிடம், Jain ராமாயணத்தில் சீதையே

“மிஸ்ரர் அன்ரூ, இலங்கையைக் காப்பாற்ற ராவணன் எழும்புறதற்கு இது சரியான நேரம்,” எனக் கூறிச் சிரிக்கிறாள் அமிர்தா.

ராவணனைக் கொலைசெய்தாள் என்றும், ராமாயணக் கதைக்கு 300 version இருக்கின்றது என்றும் கூறுகிறாள். அத்துடன், இராவணன் நித்திரையிலிருந்து எழும்பி ஒரு நாள் இலங்கையைக் காப்பாற்றுவான் என அன்ரூ சொன்னது வால்மீகி எழுதியதில்லை, அது அவனின் version எனச் சிரிக்கிறாள்.

இன்னொரு ஆணுடன் இருந்த சீதையை, ராவணனை வென்ற பின்பும் ராமனால் கூட்டிச்செல்ல முடியவில்லை என்றும், தனக்கு அக்கினிப் பரீட்சை வைக்கும்படி சீதை அழுது, கெஞ்சிக்கேட்டு நெருப்புக்குள் குதித்துத் தன் புனிதத்தை நிரூபித்தாள் என்றும் அங்கிருப்பவர் கூறுகிறார். அதை நமிட்டுச் சிரிப்புடன் அமிர்தா கேட்டுக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த அன்ரூ, நான் சொன்னதையும் நீ அப்படித்தான் கேட்டிருப்பாய் என்றபோது, ஒவ்வொருவரும் தமக்குப் பிடித்த விளக்கத்தை எடுத்துக்கொள்கின்றனர், அதில் பிரச்சினையில்லை என்கிறாள் அவள்.

அதேவேளையில் மின்வெட்டின்போது, ஆஸ்பத்திரி ஜெனரேற்றர் இயங்குவதற்கான டீசல் இருக்காததால், களவெடுத்ததாகக் கைதுசெய்யப்பட்டுச் சித்திரவதைக்குள்ளான தமிழ்க்கைதி ஒருவன் ஓட்சிசன் கிடைக்காமல் இறந்துவிடுகிறான். அதனால் மக்கள் கொந்தளிக்கின்றனர். பொலிஸ் ஸ்ரேசனுக்குக் கற்கள் எறியப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த நேரத்தில் கூட தன் பொருள்கள் எப்போது கிடைக்கும் என்பதே கேசவ்வின் கரிசனையாக இருக்கிறது. நாளைக்கு, நாளைக்கு என நாள்கடத்திக் கொண்டிருந்த பொலிஸ், முடிவில் களவெடுக்கப்பட்ட பொருள்களைக் கண்டெடுப்பதற்குக் கால அவகாசம் கேட்கிறது, இனியும் கால அவகாசம் தரமுடியாது, ஸ்ரீலங்காவைவிட்டு வெளியேறப் போகிறோம் என்ற கேசவ், தனக்கு எவரைப் பற்றியும் அக்கறையில்லை

என்றும், பொருள்கள் கிடைக்கும்வரை அங்கேயே காத்திருக்கப்போகிறோம் என்றும் சொல்கிறான். ஆர்ப்பாட்டம் நிகழும்போது, அங்கிருப்பது பாதுகாப்பில்லையென அவர்களை அகலச்சொல்கின்றார் பண்டாரா. (ஆனால், மலையகத் தமிழர்கள் துணிந்து பொலிஸ் ஸ்ரேசனுக்குக் கல்லெறிவார்கள் என்பதோ, அவர்கள் கல்லெறியப் பொலிஸ் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் என்பதோ யதார்த்த மில்லை என்பது வேறுவிடயம்.)

“எப்படி அவன் இறந்தான்?” என்ற அமிர்தாவின் கேள்விக்கு, அவன் இறந்தது தங்களின் பிழை இல்லை, டீசல் இல்லாத தால்தான் அவன் இறந்தான் என்று விளக்கமளித்த சார்ஜனிடம், “அந்த இறப்புக்கு நாங்கள் பொறுப்பில்லையா?” என்கிறாள் அவள். “இல்லை, அவன்தான் உங்களின் பிரச்சினைகளுக்கும் எங்களின் பிரச்சினைகளுக்கும் பொறுப்பு,” என்கிறான் பண்டாரா. “மனித உயிர்களுக்குப் பெறுமதி கிடையாதா?” என வருந்தும் அமிர்தாவிடம், தேர்தல் நேரத்தில் ஒரு வாக்குப் பெறுமதி இருக்கே என்கிறான் அவன். அது ஏதோ பெரிய பகிடிபோல மற்றப் பொலிஸ் சிரிக்கிறான். பின்னர் இன்னொரு கட்டத்தில் அந்த இறப்புக்கு நாங்கள் பொறுப்பில்லையா என கேசவ்விடம் அவள் கேட்கிறாள். அதற்கவன், நாங்கள் எப்படிப் பொறுப்பு, களவெடுத்ததை ஒத்துக்கொண்டு அவனே கையொப்பமிட்டிருக்கிறான், நீ பார்த்தாய்தானே என்கிறான். அந்தக் கையொப்பம் எந்த நிலைமையில் எடுக்கப்பட்டிருக்குமென்ற யதார்த்தம் அமிர்தாவுக்கு அவனில் கோபத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

அன்றிரவு அவர்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது துவக்குச் சூடு கேட்கிறது. “Poor deer” என்கிறான் கேசவ், அவளுக்குச் சாப்பிடமுடியவில்லை. இறந்த அந்தக் கைதி அவளின் நினைவுக்கு வந்திருப்பானோ, என்னவோ. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவதற்காக அந்த விடுதிக்குச் சென்ற போதுதான் களவுநடந்த இடத்தைப் புலன்

விசாரணை செய்கிறான் பண்டாரா. யன்னல் உடைக்கப்பட்டிருக்காததால் அந்த விடுதியில் வேலைசெய்யும் தமிழ் / முஸ்லிம் இளைஞர்கள் அந்தக் களவுக்குக் கூட்டாக இருந்திருக்கிறார்கள் என்றும், கறுப்புநிற மலையகப் பையனை நம்ப முடியாது அவ்வந்தான் யன்னலைத் திறந்து விட்டிருப்பான் என்றும் சார்ஜன் தன் அனுமானத்தைச் சொல்ல, இன்னொரு அப்பாவி சித்திரவதைக்குள்ளாவதை விரும்பாமலோ என்னவோ, தானே யன்னலைத் திறந்துவைத்திருந்ததாக அமிர்தா சொல்கிறாள். ஏற்கனவே சிலரைச் சும்மா கைதுசெய்து சித்திரவதை செய்துபோட்டு, இப்ப என்னையும் மாட்டப்போகிறாயா எனக் கோபத்துடன் வேட்டையாடும் துவக்கை, பண்டாராவுக்கு எதிராக ஸ்ரீ தூக்க, சுடவேண்டாமென அவனைத் தடுத்த அமிர்தா, அந்தத் துவக்கைத் தான் வாங்கிக்கொள்கிறாள். இவை எதற்குமே கேசவ் எதுவும் சொல்லவில்லை, எப்படியாவது தொலைந்த பொருள்கள் கிடைத்துவிட்டால் போதுமென்பதே அவனின் எண்ணமாக இருக்கிறது.

ஸ்ரீயின் செய்கையால் ஆத்திரமடைந்த பண்டாரா தன் துவக்கை எடுப்பதற்காக வெளியே சென்றபோது, மக்கள் அந்த விடுதிக்கும் வந்து கற்களை எறிவதைப் பார்க்கிறான். அதைத் தடுப்பதற்காக அவர்கள்மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்கிறான். ஒரு கட்டத்தில் பண்டாராமிது கோடரி ஒன்று பாய, அவன் மயங்கி விழுந்துவிடுகிறான். பண்டாரா இறந்துவிட்டதாக நினைத்த கேசவ், பண்டாராவின் துப்பாக்கியை எடுத்து ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள்மீது சுட ஆரம்பிக்கிறான். அதனை அமிர்தாவால் சகிக்கமுடியவில்லை, அதனைத் தர்சனா தன் முக உணர்வுகளால் பிரமாதமாக வெளிக்காட்டியிருந்தார். முடிவில், மாணைச் சுடவேண்டாம், பண்டாராவைச் சுடவேண்டாம் என்றெல்லாம் எந்தத் துப்பாக்கியிலிருந்து குண்டு பாய்வதைத் தடுத்தானோ, அதே துப்பாக்கியை அவள் இயக்குகிறாள். அது கேசவ்வைப் பலிகொள்கிறது. அவள் அலறுகிறாள். (கொந்தளித்து வந்தவர்களின் பிரச்சினை எப்படியோ அத்துடன் முடிந்து விடுகிறது).

பின்னர், அந்தச் சம்பவம் தொடர்பாகச் சாட்சியம் சொல்லும்போது, என்ன நடந்தெனத்

தனக்குத் தெரியாதென அமிர்தா அழுகிறாள். அது தற்செயலாக நிகழ்ந்த பயங்கர விபத்து என்கிறார் அன்ரு. (சாட்சிகள் சாட்சியமளிக்கும்போது மற்றச் சாட்சிகள் அதைக் கேட்கக்கூடாது, ஆனால் எப்படியோ அமிர்தா அங்கிருக்கிறார்.)

இப்படியாக இலங்கைக்கு இனிய கனவுகளைச் சுமந்துகொண்டு, கேசவ்வுடன் வந்த அமிர்தா அதே வாகனத்தில் இலங்கையைவிட்டுத் தனியே கண்ணீருடன் வெளியேறும்போது, பொலிஸ் ஸ்டேசனில் அவர் சொன்னதை அவர் நம்புகிறாரா என அன்ருவிடம் கேட்கிறாள். அன்ரு அமைதியாகவிருக்கிறார். அவர்கள் செல்லும் வாகனம் சீதா எலியக் கோவிலைக் கடந்துசெல்வதுடன் படம் நிறைவுறுகிறது.

ஆனால், அது பார்வையாளர்களின் மனதில் பல கேள்விகளை எழுப்பிவிடுகிறது. முக்கியமாக முடிவில் சீதா எலியக் கோவில் காட்டப்பட்டதன் காரணமென்ன? தற்செயலாக நடந்தது என்றால், கேசவ் இறந்தது அமிர்தாவுக்கு விடுதலை என்கிறதா? அல்லது அவள் குற்றம் செய்யவில்லை, அவள் புனிதமானவளென அவள் நிரூபிக்கவேண்டும் என்கிறதா? இல்லை என்றால், பிரச்சினைக்கான தீர்வைச் சீதை தானே கண்டதாக Jain version சொல்வதுபோல அவள் செயற்பட்டாளா? அவ்வளவு மோசமானவனா கேசவ்? அநியாயமாகக் அவனைக் கொன்றதற்கு அவள் பொறுப்பெடுக்க வேண்டாமா? வேறு யாரும் இறந்ததாகக் காட்டாமையால், மனித உயிர்களுக்குப் பெறுமதியில்லையா எனக் கேட்ட அமிர்தாவே இன்னொரு உயிரைப் பறிக்கலாமா? இவ்வாறாக ஒவ்வொருவரும் வேறுபட்ட interpretation கொள்ளும் வகையில் இந்தக் கதை அமைந்திருக்கிறது.

ஆங்கிலம், மலையாளம், தமிழ், சிங்களம், இந்தி என வெவ்வேறு மொழிகளில் உரையாடல்களைக் கொண்ட இந்தத் திரைப்படம், தமிழர், முஸ்லீம், சிங்களவர் என மூவினத்தவரையும் உள்ளடக்கும் கதாபாத்திரங்களை மட்டுமன்றி, இலங்கையிலிருக்கும் மூன்று மதங்களின் பிரதிநிதிகளையும் கூடக் காட்டியிருக்கிறது. அத்துடன் தமிழ், முஸ்லீம் மக்கள் பற்றிய சிங்கள மக்களின் வகை மாதிரியான பார்வைகளையும், காதல், சுயநலம், விரக்தி, இயலாமை, காழ்ப்புணர்வு,

அதிர்ச்சி, ஆக்ரோஷம் போன்ற உணர்ச்சிகளையும் இயல்பாகக் காட்டியுள்ளது. புளிக்கொய்யா விற்கும் பிள்ளைகளுடனான ஊடாட்டங்களை வேறுபட்ட விதங்களில் அமைத்திருப்பதன் மூலமும், வெவ்வேறு வகையான உணவுகளை இருவரும் உண்பதாகக் காட்டியதன் மூலமும் கூட, சூழலின் தாக்கத்தை இயக்குநர் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்.

திரைப்படத்தில் இடம்பெற்றிருக்கும் வசனங்களும் காட்சிகளும், சூழலின் அழுத்தம் மனித உறவுகளில் ஏற்படுத்தும் உரசல்களை, அவர்களின் இயல்பான செயல்பாடுகளில் ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களை, எதிர்வினைகளை, இலங்கையிலுள்ள அரசியல் பிரச்சினைகளுடன் இணைத்துத் துல்லியமாகக் கூறியுள்ளன. இதிலுள்ள கதாபாத்திரங்கள் எவரையும் முற்றாக நல்லவர் என்றோ கெட்டவர் என்றோ சொல்லமுடியாது. அவர்கள் சராசரி மனிதர்கள். பிரச்சினைகளைக் கையாளும் விதங்கள் அவர்களின் நிலைக்கேற்ப வெவ்வேறாக இருக்கிறது.

எதிர்பாராத முடிவைக்கொண்ட இந்தப் படத்தைத் திரையரங்கில் ஒருதடவையும் இணையத்தில் இன்னொரு தடவையும் பார்த்திருந்தேன். இரண்டாம் தடவையும் ஆர்வம் குன்றாமல் பார்க்கமுடிந்தது. ஆனால், ரொறன்ரோவில் ஓரிரு நாட்கள் மட்டும் திரையிடப்பட்டிருந்த இதனை நான் பார்த்த போது இரண்டே இரண்டு பேர் மட்டுமே தியேட்டரில் இருந்தோம். அவ்வகையில் யதார்த்தமான கதையும், இயல்பான நடையும் கொண்ட இந்தப் படத்துக்கான முக்கியத்துவம் கிடைக்கவில்லை என்பது கவலையே.

குறிப்பு: Jain version இன்படி சீதை இராவணனை கொன்றதாக இந்தப் படத்தில் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், Adbhuta Ramayana version இல் தான் அப்படிச் சொல்லப்படுகிறது. Jain version ராவணனை லட்சுமன் கொன்றதாகவே சொல்கிறது (<https://www.tamilvu.org>). எனவே ஒரு version இல் எனப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டிருந்தால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்

○○○

ஆதுக்கிவைக்கப்பட்ட
நான்கு துருவங்களில் இருந்து
ஒலிகள் கவிழ்ந்து
விழுகின்றன

சனநாயகத்தை
சயனித்துக் கரைகின்றன

தேர்வுகள் இல்லாமல்
திரிகின்றன சில புதங்கள்
துருவங்களில் தங்கிவிடுவதற்கு
தேங்கி வழிகின்றன.
சில தோரணங்களை கட்டுகின்றன.

ஏழரை தசாப்தங்களைக்கடந்த ஒரு
பிரக்கை
மனதுக்குள் தேங்கி கசிகிறது

சமூக அரண்களுக்குள் புகுந்து
ஆட்டத்தை எழுப்பும்
ஆதி அதிகாரத்தின் ஒலிகள் அவை

ஒலிகளுக்குப்பின்
சோகக் குரல்கள்,
உயிர்ப்பலிகள்,
கண்ணீர்க் கதறல்கள்
இரத்தக்குறிப்புகள்
இன்னும்
மனித எலும்புகள் மண் ஒருகள்

ஒலிகள் என்பன
நிறங்களில் குவிகின்றன.
துருவங்களுக்கிடையே தோணியில்
தாவுகின்றன
ஒலிகள் வந்து கட்டியணைக்கின்றன
ஒலிகள் நிஷ்டையில் அமர்கின்றன.
மனிதர்களை கூவி அழைத்து
எமாற்றத்தை ஏற்றிவிடுகின்றன.

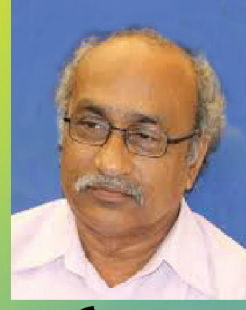
அந்த புராண ஒலிகளை நம்புதல்
இனிக்கிடையாது
அவை அநாதையாக இருக்கட்டும்

- எஸ். வஸீம் அக்பர்

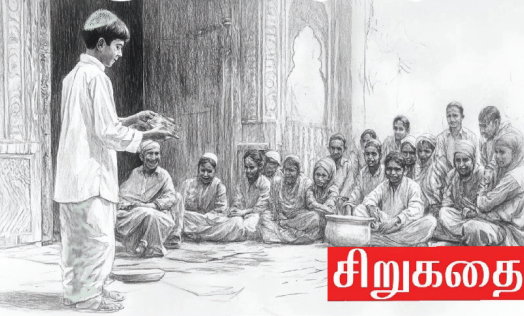

அரசியல் ஒலிகள்

ஐந்து இருபது ரூபாய்த் தாள்கள்

ஷிக்ஷுவல்லல் கமால்

சிறுகதை

பாடசாலை விட்டு வந்ததும் ரிஜாவுக்கு வேறு விடயங்களில் ஈடுபட மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. நேரே சவருக்குப் போய் இரண்டு தடவை மணச் சவர்க்காரம் பூசிக் குளித்துக் கொண்டான்.

உம்மா ஏற்கனவே சாரன்... சேர்ட்...தொப்பி எல்லாம் வழமைபோல் அயன் பிடித்து அழகாக அடுக்கி வைத்திருந்தாள். அது அவனுக்கு வசதியாக அமைந்துவிட்டது. மறக்காமல் அத்தரும் கொஞ்சம் பூசிக்கொண்ட போது அப்படி கமகமத்தது. வெள்ளிக்கிழமை என்றால் ஒரு குதூகலம்தான்.

“உம்மா நான் பள்ளிப் போற” - என்று சொல்லி பதிலையும் எதிர்பார்க்காமல் வெளியே பாய்ந்துவிட்டான்.

இடையில் எப்படியும் இரண்டுமூன்று சகாக்கள் சேர்ந்துவிடுவார்கள். எல்லோருமே ஆறாம் ஏழாம் வகுப்பு துடிதுடிப்புக் காரர்கள்தான்.

ஜம்மா நாளென்றால் பள்ளிவாசலைச் சூழ்ந்து சின்னச் சின்ன வியாபாரிகள் வந்து கூடிவிடுவார்கள். அவ்வக் காலங்களில் மலியும் பழங்கள் நிச்சயமாக முதலிடம் பிடித்து விடும். வாழைப் பழங்கள் முடிசூடாமன்னன்போல் வகைதொகையாய் எங்கும் குவிந்திருக்கும். சட்டித் தயிர் முட்டித் தயி ரெல்லாம் வேன்களிலும் சைக்கிள்களிலும் வேளைக்கு வந்துவிடும். ஊர்க்கடைகள் எல்லாம் பன்னிரண்டு மணியோடு மூடப்படுவதால் வெளித் திண்ணைகளை சந்தர்ப்ப வியாபாரிகள் பிடித்து விடுவார்கள்.

ரிஜா பள்ளியடியை அடையும்போது அவனோடு ஜப்ராணும் சிபானும் கைகோர்த்துக் கொண்டார்கள்.

அன்றும் வழமைபோல் உதவி எதிர்பார்த்து வருபவர்கள் கேற்றடியை ஆக்கிரமித்திருந்தனர். வயதுபோன அயல் கிராமத்துச் சிங்களப் பெண்கள். கால்கை ஊனமுற்றவர்கள். ஊர்ப் பெண்கள் வராவிட்டாலும் வெளியூர் முஸ்லிம் பொம்பிளைகள் சிலவேளை வந்து விடுவார்கள். இப்படியிப்படி...

எல்லோருக்கும் உதவவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லையே. விரும்புவவர்கள் அவரவர் வசதிப்படி உதவி செய்யலாம். அவனது பொக்கற்றில் இருபது ரூபாத் தாள்கள் ஐந்து இருந்தன.

தொழுதுவிட்டு வரும்போது நெருக்கடி நிலவும். பெரிய ஹாஜிமார், முதலாளிமார் நூறு, ஐநூறென்றும் கொடுப்பார்கள். சின்னவர்கள் பார்த்துப் பரவசமடைவர்.

ரிஜாவின் நெடுநாள் ஆசை அன்று அரங்கேறியது. ஆளுக்கு இருபது ரூபாவாக ஐந்து பேருக்குக் கொடுத்தான். தன்னை யாரெல்லாம் வியப்போடு கவனிக்கிறார்களென்று அவன் அக்கறைப்படவில்லை.

“வாவா பாங்கு செல்லமுந்து உள்ளுக்குப் போம்” - அவன் தன் நண்பர்களை அழைத்துக் கொண்டு பள்ளிவாசலுக்குள் புருந்தான்.

உள்ளே எல்லா விளக்குகளும் ஒளிர்ந்தன. எல்லா மின்விசிறிகளும் சுழன்றன. ஜம்மாப் பிரசங்கத்தை எல்லோரும் எதிர்பார்த்திருந்தனர். அமர்ந்துகொள்ள இடமில்லாதபடி ஜன வெள்ளம்.

அம்ரிதாவுக்கு அன்றைய நாள்தான் வாய்த்திருந்தது போலும். பக்கத்து வீட்டு நுஸ்கியாவையும் துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு வெளிப்பட்டாள்.

முதலில் ஓர் இத்தா வீடு. ஒரு கேக் பெட்டியுடன் சரி. இரண்டாவது நோயாளி வீடு. ஒரு சுவந்தல் வாழைப்பழச்சீப்பு. அடுத்ததை அவ்வளவு லேசாகக் கடந்துவிட முடியவில்லை. அவளோடு ஒன்றாகப் படித்தவளுக்கு இரண்டாவது குழந்தை கிடைத்துள்ளது. ஓடிகுலான்... பேபிகிறீம்... சோப் இவ்வாறு பல்வேறு தினிசுகள் அடங்கிய பையொன்று அவளது கையோடு ஓட்டியிருந்தது.

“ரெண்டு மாஸ்தக்கிப் பொறுகுதான் புள்ள பாக்க வந்தீக்கி. ம்... இப்பசரி நெனவு வந்தது போதும்.” - அப்படியொரு மகிழ்ச்சியோடு அஸ்மியா வரவேற்றாள்.

“ஒண்டுக்குமே டைமில்லாத காலம் இப்ப”

இப்படி ஆரம்பித்த கதை பலதடங்களில் பயணித்தது. பல்லாண்டுகள் ஒன்றாகப் படித்தவர்களென்றால் இனிக்கதைகளுக்கா பஞ்சம்? என்னதான் கதைத்தாலும் “மாப்புள”க் கதைகளைப்போல் அவர்களுக்கு இனிப்பது வேறொன்றுமில்லையே.

“சின்னவனுக்கு ஆறு வயஸாகச்செல்லே அவரு டுபாய்க்குப் பெய்த்திட்டாரு. இப்ப அஞ்சி ஒரு மாகீட்டு. எடேல ஒருக்க வந்திட்டிப் போன. இனிப்போதும் வாங்கோ வாங்கோன்னு சென்னத்துக்கு காதுக்காலும் புழுத் தட்டியல்ல.”

“சரிசரி சம்பரிச்சக் கொணுவந்து கடயொண்டு போட்டே. அப்ப ஒனக்கு நல்லம் தானே.”

இப்படிக்கதை உச்சம்தொட்ட நேரமாய்ப் பார்த்து விளையாடிவிட்டு வந்து புகுந்தான் அம்ஜத்.

“இது வந்தீக்கி மூத்த பிசாசி. இவன மேக்கியதுதான் வேல. ஏன்ட உசிரு போற. வாப் பாக்கிட்ட எவளவு அடிபட்டாலும் கணக்கில்ல”

தனது மகன் அப்படி இல்லையே என்ற மெல்லிய மகிழ்ச்சி அம்ரிதாவின் மனதில் மலர்ந்தது.

“இவன் நல்ல புள்ள. இப்ப வெளங்கிய வயஸேன். உம்ம வாப்பக்கு கரச்சல் குடுக்கப் படாது. பாவம்” - அவள் தலை தடவிச் சொன்னாள்.

“உம்ம பொய்க்கிச் செல்லிய. நான் அப்பிடி கொழப்பம் பண்ணியல்ல மாமி” - அவன் விடுவானா!

மகனும் அம்ரிதாவும் கதையில் விழுந்து விட்டார்கள். குழந்தை தூக்கம். இதுதான் வாய்ப்பென்று கொஞ்சம் கோப்பி ஊற்ற அஸ்மியா உள்ளே சென்றாள்.

“சரி புள்ள நீ எத்தினாம் வகுப்பன்.?”

“நான் ஆறாமாண்டு”

“மெய்யா ...அப்ப ரிஜாவத் தெர்மா?”

“ஓ.. ஏன்ட கூட்டாளியேன்”

“இவளவு நாளும் தெரியவேன். நல்லந்தானே. உம்மாம் உம்மாம் கூட்டாளி. மகனும் மகனும் கூட்டாளி.”

“ரிஜா ஜம்மாப்பள்ளீல சல்லி பங்கிட்ட. இருவதுருவத்தாள் அஞ்சி பங்கிட்ட”

அவள் எதிர்பார்க்கவே இல்லை. ஓர் இன்ப அதிர்ச்சியோடு அவள் குழம்பிப் போனாள். அதற்கிடையில் கோப்பிக் கோப்பையோடு வந்து நின்றாள் அஸ்மியா.

கோப்பிக் கோப்பை காலியாவதற்கிடையில் ராலிக் நானாவின் ஹோன் சத்தம் கேட்டது. சொன்னபடி அரை மணித்தியாலத்தில் ஆட்டா வந்திருந்தது.

“சரியா பேசேம் கெடக்கல்ல. நான் மறு பேணம் வாரன்ட”

“கெழமக் கொருக்கவாலும் வா. இந்தப் புள்ள பெருக்கங்காட்டம்” - அன்பு அழைப்பு வேறு விடுத்தாள்.

அம்ரிதா நுஸ்ரியாக் குட்டியைக் கூட்டிக் கொண்டு ஆட்டாவில் ஏறிக் கொண்டாள்.

முச்சக்கர வண்டி வீட்டை நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருந்தது. அவளது மனம் இன்னும் எங்கோ ஓடிக் கொண்டிருந்தது

ரிஜாவுக்கு பணம் எங்கிருந்து கிடைத்த தென்பதை ஊகிப்பதில் அவளுக்கு சிக்கல் எதுவும் இருக்கவில்லை.

நான்கு சாமான்கள் வேண்டிக் கொண்டு வரச்சொல்லி அவனிடம் காசு கொடுத்தால், வந்தபின் ஒவ்வொன்றாக விலையைச் சொல்லிக் கூட்டிப் பார்த்து எஞ்சிய காசை உம்மாவின் கையிலேயே கொடுத்து விடுவான். அப்படித்தான் அவன் பழகியிருந்தான்.

அவனுக்கு சாச்சா, மாமன்மாரென்று பலரும் இருக்கத்தான் செய்தார்கள். இருந்தும் அவன் யாரிடமும் கைநீட்டுவதில்லை. பெரு நாட்களின்போது அவர்கள் “பெருநாள் சல்லி” கொடுத்தால் மறுக்காமல் வாங்கிக் கொள்வான். யார் யார் எவ்வளவு தந்தார்கள் என்பதை மறக்காமல் உம்மாவிடம் சொல்லி விடுவான்.

நாளாந்தம் அவன் பாடசாலைக்குப் போகும்போது உம்மா இருபது ரூபா கொடுத்துண்டு. அதற்கு தின்பண்டங்கள் எதுவும் வாங்கிச் சாப்பிடாமல் சேமித்து அதனால்தான் இந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்கிறான் என்பது அவளுக்கு உறுதியாகிவிட்டது. அவளுக்கு பெருமிதமாகவும் இருந்தது. இந்தச் செய்தியை உடனடியாக அவனது வாப்பாவுக்குச் சொல்ல வேண்டும் போலவும் இருந்தது. இதுபற்றி அவனிடம் விசாரிக்காமல் மேலும் அவதானிப்பதென அவன் உறுதி பூண்டுகொண்டான்.

வண்டி வீட்டை வந்தடைந்தது அவளுக்கு விளங்கவே இல்லை.

⊖ ⊖ ⊖

பாடசாலையில் இரண்டாம் தவணைக்காக இரண்டு கிழமை விடுமுறை வழங்கியிருந்தார்கள்.

விடுமுறையில் வந்த முதலாம் வெள்ளிக் கிழமை அன்று. தினமும் நண்பர்களோடு விளையாட்டில் லயித்துப் போயிருந்த அவன் முகம் அன்று வாடிப்போயிருந்தது.

அவனால் என்னதான் செய்யமுடியும்! விடுமுறை என்பதால் தினம் இருபது ரூபாக்கிடைப்பதில்லை..அவனுக்கு இருபது ரூபாத்தாள்கள் ஐந்து வேவையாக இருந்தது. உண்மையைச் செல்லி உம்மாவிடம் கேட்க

அவனுக்குத் தயக்கமாக இருந்தது.

“இன்டக்கி வெள்ளிக் கெழும். நென வில்லயா? சீக்கரம் பெய்த்துக் குளி.உடுப் பெல்லம் அயன் பண்ணி வெச்சீக்கி தொழப் பொக.”- குசினியில் இருந்த உம்மாவின் குரல் உரத்துக் கேட்டது.

“சரிம்மா”

அன்று ஒரு தடவைதான் மணச் சவர்க்காரம் போட்டுக் குளித்தான். அவனுக்கு பிடித்த மானதோ இல்லையோ உம்மா தயார் பண்ணி வைத்திருந்த உடுப்புக்களை உடுத்திக் கொண்டான். அத்தர் பூசிக்கொள்ள அன்று அவனுக்கு ரூபகம் வரவே இல்லை.

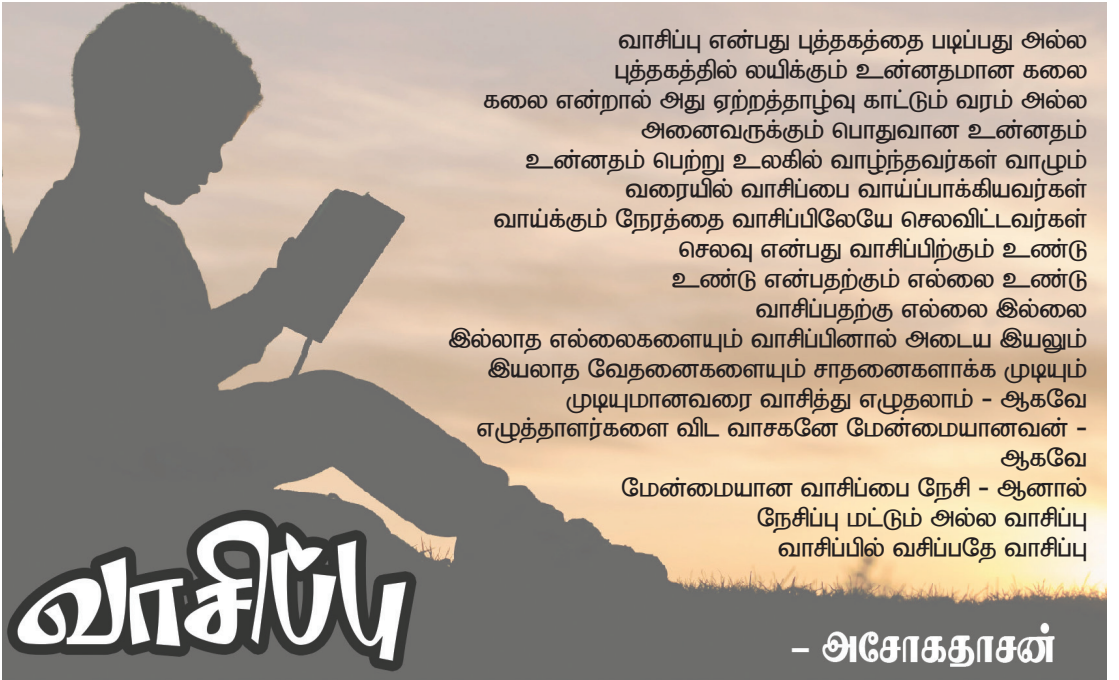
“ரிஜா இங்க வா கொஞ்சம்” - உம்மாவின் அழைப்பு.

என்னவே ஏதோவென்று போய் நின்றான்.

“இதில் இருவதுருவத் தாள் அஞ்சீக்கி. தாருசரி ஏழ மனிசரு அஞ்சி பேருக்கு குடுத்துப் போடு. இல்லாதவங்களுக்கு சின்னச்சின்ன ஒதவியாலும் செய்யோணும்”

அவன் இரண்டு கைகளையும் நீட்டிப் பெற்றுக் கொண்டான். என்றுமில்லாத ஸீனத் அவன் முகத்தில் எங்கிருந்துதான் வந்தமர்ந்து கொண்டதோ தெரியவில்லை!

○○○

வாசிப்பு என்பது புத்தகத்தை படிப்பது அல்ல புத்தகத்தில் லயிக்கும் உன்னதமான கலை கலை என்றால் அது ஏற்றத்தாழ்வு காட்டும் வரம் அல்ல அனைவருக்கும் பொதுவான உன்னதம் உன்னதம் பெற்று உலகில் வாழ்ந்தவர்கள் வாழும் வரையில் வாசிப்பை வாய்ப்பாக்கியவர்கள் வாய்க்கும் நேரத்தை வாசிப்பிலேயே செலவிட்டவர்கள் செலவு என்பது வாசிப்பிற்கும் உண்டு உண்டு என்பதற்கும் எல்லை உண்டு வாசிப்பதற்கு எல்லை இல்லை இல்லாத எல்லைகளையும் வாசிப்பினால் அடைய இயலும் இயலாத வேதனைகளையும் சாதனைகளைக்க முடியும் முடியுமானவரை வாசித்து எழுதலாம் - ஆகவே எழுத்தாளர்களை விட வாசகனை மேன்மையானவன் - ஆகவே மேன்மையான வாசிப்பை நேசி - ஆனால் நேசிப்பு மட்டும் அல்ல வாசிப்பு வாசிப்பில் வசிப்பதே வாசிப்பு

- அசோகதாசன்

ராணி சீதரனின்

'கடவுள் தான் அனுப்பினாரா?'

சிறுகதைத் தொகுதி

ஈ. குமரன்

(சீரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்)

ராணி சீதரன் எழுத்துலகிற்கு ஏலவே நன்கு பரிச்சயமானவர். சிறுகதைகள், சிறுவர் இலக்கியங்கள், கவிதைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் என்பவற்றை ஆர்வத்துடன் எழுதி வருபவர். அவற்றுள் பல தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன.

எனினும் படைப்புலகில் சிறுகதை ஆசிரியராகவே ராணி சீதரன் அதிகம் அறியப்பட்டுள்ளார். அவரது எழுத்து முயற்சிகளில் அதிகமானவை சிறுகதைகளாகவே அமைந்துள்ளன இதற்கு முக்கிய காரணம். பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் என்பவற்றில் தொடர்ச்சியாக அவர் சிறுகதைகளை எழுதி வருகின்றார். 'மாங்கல்யம் தந்தது நீயே', 'கன்யாதானம்', 'நடுகல்', 'நலவும் சூழ்' எனும் சிறுகதைத் தொகுதிகளை அவர் ஏலவே வெளியிட்டுள்ளார். அவரது மற்றோர் முயற்சியாக 'கடவுள் தான் அனுப்பினாரா' என்னும் இச்சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவருகின்றது.

இச்சிறுகதைத் தொகுதியில் பதினொரு சிறுகதைகள் உள்ளன. **மதினொரு** சிறுகதைகளும் வெவ்வேறு பொருண்மை சார்ந்தவை. தனது மனதில் பதிந்த உணர்வுகளை சிறுகதைகளாகச் செவ்வனே செதுக்கியுள்ளார்.

"மனிதவாழ்வியல் கற்றுத் தரும் அனுபவப் பாடங்கள் அளவிறந்தவை. விரும்பியோ விரும்பாமலோ அவற்றோடு நகர்ந்து செல்வது தான் வாழ்க்கை... நாம் அன்றாடம் முகங்கொடுக்கும் மனித நடத்தைகள் சில சந்தர்ப்பங்கள் அல்லது சம்பவங்கள் இவற்றில் ஏதோ ஒன்று அடிமனதில் ஒரு மூலையில் கிடந்து நெருடும். அதைத் தட்டிக்கேள் எனச் சங்கடப்படுத்தும். இல்லை தொட்டாவது செல் எனக் கங்கணங்கட்டும்.. பீறிட்டுப் பாய முனையும் எண்ணங்களைச் சமாதானப்படுத்தி நடுநிலை நின்று அவற்றை உரசிப்பார்த்து உயிர் புறச் செய்ய வேண்டும் என்பதே என் எதிர்பார்ப்பு."

என ஆசிரியர் முகவுரையில் எழுதியிருப்ப தானது அவரது படைப்புக் கொள்கையினையும் அவர் எத்தகைய விடயங்களைச் சிறுகதைகளாக்க முயன்றுள்ளார் என்பதையும் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சிறுகதைகளில் எதனை, எந்தளவிற்குப் பேசமுடியும் என்பது தொடர்பாக அவருக்கு இருக்கும் தெளிவு இப்பதினொரு கதைகளிலும் மிகத் தெளிவாகவே புலப்படுகின்றது. தனது மனதில் பதிந்த அல்லது பாதிப்பை ஏற்படுத்திய மிகச்சிறு விடயங்களையும் கூட அவர் சிறுகதைகளாக்கியிருக்கின்றார். அவரது சமூகப் பார்வையில் ஏற்பட்ட அகற்சியையும் ஆழத்தையும் இது எடுத்துக்காட்டுகின்றது. சிறு விடயங்களாயினும் சமூகத்தில் கணிசமான சலசலப்பினை ஏற்படுத்தும்

இவ்வாறான விடயங்களை அவர் கதைகளாக்கியுள்ள திறன் நோக்குதற்குரியது. அவற்றுள் சில பிற எழுத்தாளர்களது கவனத்திற்கு அதிகம் உள்ளாகாதவை என்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும். சிறுகதை பற்றிய தெளிவும் அனுபவமும் வாய்ந்த ஒருவருக்கே இவ்வாற்றல் கைவரக் கூடியது.

இழப்பு, காணாமல் ஆக்கப்பட்ட குடும்பங்களின் அவலம், கண்மூடித்தனமான நவநாகரிகப் போக்கு, பிறள் நடத்தையை வெளிக்காட்டும் சிறார்கள், அவர்களது பெற்றோர்களின் உள்பாதிப்பு, தாயினைப் பிரிந்த சிறார்களின் உளவடுக்கள், பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்குள்ளாகும் சிறார்கள், பிள்ளைகளால் கைவிடப்பட்ட பெற்றோரின் அவலங்கள், ஏமாற்றுக்கள் முதலான பல விடயங்கள் இக் கதைகளில் கரிசனத்துக்குட்பட்டுள்ளன. இவற்றினைத் தன் அனுபவ எல்லை சார்ந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளமை ஆசிரியரின் பலமாக அமைகின்றது. **தனது சொந்த அனுபவங்களை அல்லது தான் முற்சாட்சியாக நிற்க நடந்த வீடயங்களை அவர் கதைகளாக மாற்றுகின்றார்.** கதைகளில் எடுத்துக்கொண்ட உணர்வினை அதன் பிரதிபலிப்பினை அவர் வெளிப்படுத்துவதோடு மட்டும் அமைதி கொள்கின்றார். தனது கருத்துக்களை, அபிப்பிராயங்களை, தீர்வுகளை, முடிவுகளை வலிந்து திணிக்காத தன்மையை பலகதைகளில் அவதானிக்க முடிகின்றது.

“காரண காரியம் கூறுவதோ விளக்கம் தேடுவதோ என் நோக்கமல்ல. உள்ளதை உள்ளபடிய நிலை நிறுத்த வேண்டும் என்பதே எனது விருப்பம்”

என என்னுரையில் அவர் குறிப்பிட்டதைப் பெரும்பாலான கதைகளில் கச்சிதமாகவே பின்பற்றியுள்ளமை நோக்குதற்குரியதொன்றாகும்.

கதைகளில் வெளிப்படும் **உளவியல் சார்ந்த அணுகுமுறை குறியீட்டுச் சொல்லத்தக்கதொரு வீடயமாகும்.** வளர்ந்தவர்கள், பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள், முதியோர்கள், சிறுவர்கள், பிறழ் நடத்தை கொண்டோர் என்போரது உளவியலை விளங்கிக் கொண்டு இக் கதைகளை நகர்த்தியுள்ளமை தொகுதிக்குப் பலத்தினைத் தருகின்றது. உடல் ரீதியாக அன்றி உள ரீதியாக ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் எவ்வாறு சிறுவர் தொட்டு முதியவர்களைப் பாதிக்கின்றது என்பதை கதாசிரியர் கதைகளில் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகின்றார். பாத்திரங்களின் உளவியலை வெளிக்காட்டும் வகையில் அவற்றின் உரையாடல்களை,

நடத்தைகளை, வர்ணனைகளைக் கதாசிரியர் கட்டமைத்துள்ளமை நோக்குதற்குரியதொன்றாகும். பாத்திரங்களின் உளவியலை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம் ஒருவரின் உளத் தேவையை மற்றவர் எப்படிப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் அதற்கேற்ற வகையில் எப்படிச் செயற்பட வேண்டும் என்பவற்றை எடுத்துச் சொல்கின்றார்.

தனது கருத்துநிலைகளைச் சிறுகதைகளாகப் பின்னுவதில் அவரிடம் சில தனித்துவமான திறன்களை அவதானிக்க முடிகின்றது. குறிப்பாக இக்கதைகளில் அவர் **கையாண்டிருக்கும் மொழி குறியீட்டுச் சொல்லத்தக்கதொன்று.** சிறுகதைகளை ஏலவே எழுதிப்பெற்ற அனுபவம் மொழியினை மிக இலாவகமாகக் கையாள அவருக்கு இடமளித்திருக்கின்றது. அவரது முன்னைய தொகுதிகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது இக்கதைகளில் அவர் கையாண்டிருக்கும் மொழி வினைத்திறன் மிக்கதாகும். உரையாடல்களிலும் பாத்திர, நிகழ்ச்சி விபரிப்புக்கள், வர்ணனைகளில் இத் தனித்திறன் கொண்ட மொழிக்கையாட்சினைக் காணலாம். சாதாரண பழகு தமிழுக்கும் செந்நெறிப்பாங்கான இலக்கிய மொழிநடைக்கும் இடைப்பட்டதான மொழியாக அது அமைந்திருக்கின்றது. தமிழ் மொழி தொடர்பான கற்பித்தல் அனுபவங்களைக் கொண்டவர் என்ற வகையில் அவரிடம் இவ்வாறான நடை இயல்பாகவே கைவந்துள்ளது. வாசகர்களுக்குச் சிரமத்தை ஏற்படுத்தாத அதேவேளை இலக்கியத் தன்மை வாய்ந்த மொழியினை அவர் கையாள்வது கவனத்திற்குரியது. உவமைகள், இலக்கிய மேற்கோள்கள், பழமொழிகள், மரபுத் தொடர்கள் என்பன சிறப்பான முறையில் தருணம் அறிந்து பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

“திருமணத்தின் பின் பிடுங்கியெறிந்த நுங்குக்குலை போல, வசதிக்கேற்ற முறையில் ஒவ்வொரு திகையில் வாழ்க்கை அமைந்து விட்டது ஆனாலும் நாங்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வாழ்ந்த காலங்கள் மறக்கமுடியாதவை.” **(அப்பாவின் மருந்துப் பெட்டி)**

“இந்த மனம் என்ற மந்திரக்கோல் என்னை ஆட்டிப் படைக்கிறது. சில வேளை உன்மத்தம் கொண்டு உசுப்பும் திடீரெனச் சாந்த சொஹியாக மாறி ஞானம் உரைக்கும். விசித்திரமான இந்த இரண்டு தன்மையையும் சமநிலைப்படுத்துவதற்கு என்னைப் போன்ற சாதாரண மனிதரால் எப்படி முடியும்..” **(தற்கொலைப்பாராளர்)**

“ஆனந்திற்கு அவனது அக்கா எட்டாமிடத்துச் சனியைப் போல இருந்தாள் அடிக்கடி சண்டை நடக்கும். அதனால் கோயில் முதலாளி வீட்டில் இருந்து ஆனந் படிக்கட்டும். அங்கு படிக்க நல்ல வசதி.” (சோறுண்ட கண்டன்)

என்பவற்றை அவரது மொழிநடைத் திறனுக்குப் பதச் சோறாக எடுத்துக்காட்ட முடியும். மொழியினை செப்பமாகக் கையா ளும் நேர்த்தி சலிப்புத் தட்டாத வாசிப்பிற்கு இடமளிக்கின்றது.

அதேபோலவே பாத்திர வார்ப்பிலும் அவர் கவனத்தினைச் சூழத்தியருக்கின்றார். கதைகளில் பேச எடுத்துக்கொண்ட விடயத்திற்கு அமை வாக பாத்திரங்களின் எண்ணிக்கையினை அவர் வரையறுத்திருப்பதனைக் காணமுடி கின்றது. பொதுவாகக் கதைகளில் இயங்கு நிலையில் வரும் பாத்திரங்கள் ஒரு சிலவே. பெரும்பாலான கதைகளில் இரண்டு அல் லது மூன்று பாத்திரங்களே முக்கியமான பாத்திரங்களாக வருகின்றன. அவை இயல்பான முறையில் கதையில் தமது உணர்வுகளை வெளியிடுகின்றன. அவற்றினைத் தனது கருத்துக்கு ஏற்ப வழிநடத்துவதைக் கதாசிரியர் பெருமளவிற்குத் தவிர்ந்திருக்கின்றார். பாத்திரங்கள் உரையாடல்கள் மற்றும் செயற் பாடுகளின் ஊடாகக் கதை நகர்ச்சியினை சாத்தியமாக்குகின்றன. பாத்திரங்களை வார்க்கின்ற போது அவற்றினை மிகச் சிறந்த வகைமாதிரிகளாக படைத்துள்ளதைக் காண லாம். அவை சமூக மாந்தர்களின் யதார்த் தமான வெளிப்பாடுகளாக அமைகின்றமை கவனித்தற்குரியது.

கதைப்பின்னல்களைப் பொறுத்தமட்டில் பெரும் பாலான கதைகளில் தொடக்கம், வளர்ச்சி, முடிவு என்னும் மூலமையான அமைப்பை காணப்படு கின்றது. இதனை விட நனவோடை, பின் னோக்கு உத்திகளையும் அவர் கையாண் டுள்ளமையையும் அவதானிக்க முடிகின் றது. குறிப்பாகப் பாத்திரங்கள் கடந்த காலங்களைப் பற்றிய நினைவில் ஆழ்ந்து போகும்போது நனவோடை பின்னோக்கு உத்திகள் கையாளப்படுவதனைக் காண லாம். இதனைவிட மிகச்சிறப்பாக சில கதை களில் முரண்களைக் கையாளுகின்றார். **‘ஐடை டவனி’, ‘அவள் எங்கே ஓடுகிறாள்’** எனும் கதை களை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். கதாசிரியர் முரண்களைக் கட்டமைப்பதன்

ஊடாக தான் கூற விழைந்ததை தாக்கமாக வும் ஒப்பீட்டடிப்படையிலும் வெளிப்படுத்த முனைவது குறிப்பிடத்தக்கது. சிறந்த முறையில் பின்னப்பட்டுள்ள பல கதைகள் கலைத்துவத்தின் நேர்த்தியினைப் பிரதி பலிக்கின்றன.

கதைப்பின்னலில் குறைபாடுடையவையாக வும் சில கதைகள் அமைந்துள்ளமையையும் குறிப்பிட்டாதல் வேண்டும். கதையினை அதன் இயல்பான போக்கில் நகர விடாமல் கதாசிரியர் அதன் நகர்ச்சியை தனக்கேற்றாற் போல் மாற்றியது போன்ற உணர்வினை அவை ஏற்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக **‘அவள் எங்கே ஓடுகிறாள்?’**, **‘கடவுள் தான் அனுப்பினாரா?’** எனும் கதைகளில் இதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. **‘காணாமல் போன கண்ணீர் அஞ்சல்’** சிறுகதை யதார்த்தத்தினை மீறி கற்பனையான உலகிற்குள் வாசகர்களை இட்டுச் செல்கின்றது. தென்னிந்திய சினிமாக்காரர்களின் கைகளில் அது அகப்பட்டால் சிறந்த திரைப்படமாகவும் மாறக்கூடும். இச்சிறு சிறு குறைபாடுகளை விஞ்சி பல கதைகள் கதைப்பின்னலில் பலமா னவையாகவும் சிறுகதைக்கேயுரிய நேர்த்தி யினை வெளிக்காட்டுவனவாகவும் அமைந் துள்ளன. **‘கையொழுங்கையும் ச.ச.ரீவ் கமராவும்’, ‘சோறுண்ட கண்டன்’, ‘நற்கொலைப் வாராள்’** முத லான கதைகள் இந்த வகையில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கன. கலைத்துவ நேர்த்தியோடு கூடிய இக்கதைகள் கதாசிரியரின் திறமையை உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் காட்டி நிற்கின்றன.

ஒரு தொகுதியில் உள்ள எல்லாக் கதை களும் சிறப்பானவையாக இருக்கும் என் பதற்கில்லை. அவற்றுள் குறிப்பிட்ட எண் ணிக்கையானவை வாசகர்களுக்குப் புது வித அனுபவத்தினையும் வாழ்க்கை பற்றிய புரிதலையும் கொடுக்குமாயின் அதனை சிறந்த தொகுதியாக அடையாளங் காணலாம். **‘கடவுள் தான் அனுப்பினாரா?’** என்ற இத்தொகுதியில் உள்ள கணிசமான எண்ணிக்கையான சிறுகதை களில் இருக்கும் கருத்தியல் வெளிப்பாட்டு நேர்த்தியும் கலைத்துவ நுட்பமும் அதனைச் சிலாகித்துப் பேசவே தூண்டுகின்றது. சுட்டிப் பாகச் சொல்வதானால் இத்தொகுதி ராணி சீத்ரனின் திறமைக்கு மற்றோர் மகுடமாக அமைகின்றது எனலாம்.

ஸதகா

கஸ்ஸாலி அஷ்ஷம்ஸ்

கடந்த இரண்டு வாரங்களாகத் தொடர்ந்து பெய்த மழையின் காரணமாக மரக்கறி விலை கிட்ட நெருங்க முடியாதளவு அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. ஒவ்வொன்றிலும் ஐந்நூறு கிராமென வாங்க வந்தவருக்கு, இருநூற்றைம்பது கிராம் வீதம்தான் வாங்க முடிந்தது. கையிலிருந்த பணத்துக்கேற்றவாறு வாங்கிக் கொண்டு ஊரை நோக்கிச் சிறிது தூரம் வரும்போது ரம்ஸான் ஹாபிஸ் கண்களில் பட்டார். பலால் ஹாபிஸை அவர் கண்டு கொண்டது. அருகில் வந்து மோட்டார் சைக்கிளை நிறுத்திய போதுதான்.

“அஸ்ஸலாமு அலைக்கும். ஊருக்கோ வாங்கோ. ஹெல்மட்டும் இரிச்சிய”

பதில் ஸலாத்துக்குப் பிறகு ரம்ஸான் ஹாபிஸையும் ஏற்றிக்கொண்டு பலதைப் பற்றியும் உரையாடியவாறு பயணம் தொடர்ந்தது.

ஹாபிஸ்மார் இருவரும் ஆத்ம நண் பர்கள். ஒரே பாடசாலையில் ஒன்றாகப் படித்து, மதரஸாவிலும் ஒரேநாளில் சேர்ந்து ஒரேநாளில் வெளியாகி, அதே மதரஸாவில் உஸ்தாதாகப் பணியாற்றுவவர்கள்.

பிரதான பாதையால் வந்து குளத்தைத் தாண்டியதும் வரும் சந்தியால் மோட்டார் சைக்கிளைத் திருப்ப முற்பட்டபோது, “பாரவஸா எத” எனும் போர்ட் கண்களில் பட்டது. காலையில் வரும்போது பலால் ஹாபிஸ் அப்படியொன்றைக் காணவில்லை. கிளிளிக், வங்கி என வேலைகளை முடித்துக்கொண்டு வர எப்படியும் இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்கு மேல் சென்றிருக்கும்.

இன்று திங்கட்கிழமை என்பதனாலும், இரண்டு நாட்களாக மழை ஓரளவு ஓய்ந்திருப்பதனாலும் சந்தி பிஸியாகக் காணப்பட்டது.

சந்தி வழியாகச் சென்றால் முந்நூறு

மீற்றருக்குள் ஊர் எல்லை வந்துவிடும். அங்கிருந்து ஹாபிஸ்மார் இருவரினதும் வீடு கூப்பிடு தூரம்தான். மாற்றுப் பாதைகளைப் பயன்படுத்துவதாயின் மேலதிகமாக ஒரு கிலோ மீற்றருக்கு மேல் சுற்ற வேண்டியிருக்கும். ஆதலால், ஊருக்குள் நுழைபவர்கள் இந்த வீதியையே அதிகம் பயன்படுத்துவது வழக்கம்.

சந்தியிலிருந்து சுமார் இருபது மீற்றரளவில் உள்ளே வந்தால் வீதியின் இரு மருங்கிலும் பரந்த வயல். இந்நாட்களில் பச்சைப்பசேலென மனதை வசீகரிக்கும் காட்சி!

மழைநீர் வழிந்தோடுவதற்காக வயலோரமாக வீதியின் இரண்டு பக்கங்களிலும் இருபது வருடங்களுக்கு முன்னர் அமைக்கப்பட்ட வடிகால்கள். “செயாமன் கான்” என மக்கள் அதற்குப் பெயரும் வைத்திருக்கிறார்கள். சுமார் நூறு மீற்றர் நீளங்கொண்ட இந்தக் கான்களில் சேரும் நீர், வயலோரமாகச் சென்று, பிரதான காணூன் இணைந்து ஆற்றை அடையும்.

கான்களிலும் அவற்றைச் சுற்றியும் நான்கடி உயரத்துக்கு குப்பைகூளம். சில இடங்களில் வயலிலும் ரோட்டிலும் தாறு மாறாகக் கொட்டப்பட்டும், நாய்களால் கிளறப்பட்டும் கிடக்கிறது. தூர்நாற்றம் வேறு. இதன் காரணமாக கடந்த சில மாதங்களாக போக்கு வரத்து செய்ய முடியாத அளவுக்கு ரோட்டில் நீர் தேங்கிக் காணப்படுகின்றது.

► ஸதகா - தான தர்மம்

மோட்டார் சைக்கிளை ஓர் ஓரமாக நிறுத்திவிட்டு இருவரும் முன்னே சென்றனர். இவர்கள் நிற்கும் இடத்திற்கும் சனம் கூடியிருக்கும் இடத்திற்கும் இருபது மீற்றர் இடைவெளி இருக்கும். “இவர்கள்தான் அசிங்கங்களை இங்கே கொண்டுவந்து கொட்டுகிறார்கள்” சகோதர மொழியில் ஒருவர் சொல்ல, சிலர் அதனை ஆமோதிக்கின்றனர். கூடாத வார்த்தைகளினால் ஒருவர் ஏசுவதும் தெளிவாகவே கேட்டது.

தொப்பி, தாடி, ஜப்பாவுடன் தங்களைக் கண்டுவிட்டுத்தான் இப்படி வெட்டுகிறார்களா என நினைப்பதற்கிடையில், “ஒருசிலர் செய்யும் தவறுக்காக முழுச் சமூகத்தையும் இப்படிக்குற்றம் சுமத்தலாகாது” என அங்கு நின்ற ஹாமதுரு விளக்கமளிப்பதும், தெளிவாகவே கேட்டது.

இவர்களைக் கண்ட ஹாமதுரு, “மௌலவி மார்களே வாருங்கள்” என அழைக்கவே இருவரும் சென்றனர். காண்களையும் குழவுள்ள பகுதிகளையும் ஜேசீயின் உதவியுடன் துப்பரவாக்கிக் கொண்டிருப்பதை ஹாமதுரு மேற்பார்வை செய்து கொண்டிருந்தார். வங்கி முகாமையாளராகிய விமலசேன, கொழும்பு பெரியாஸ்பத்திரியில் பணியாற்றிய திக்வேல்ல, பாடசாலை அதிபர் ரஞ்சித் ஆகியோரும் சிரமதானப் பணியில் இணைந்திருந்தனர்.

மூன்றடி அகலம், மூன்றடி ஆழம் கொண்ட காண்களிலிருந்து ஜேசீமூலம் தோண்டி எடுக்கப்படும் சேறு, மண், அசிங்கங்கள் லாண்ட் மாஸ்டரின் உதவியுடன் அகற்றப்பட்டு வருகின்றன.

இந்த ரோட்டைப் பயன்படுத்தும் பயனாளிகளில் தொண்ணூறு சதவீதமானோர் தாங்களே என்பதனால், இந்த வேலையைத் தாங்களே ஏற்

பாடு செய்திருக்க வேண்டுமென ஹாபி ஸ்மார் இருவரும் தமக்குள் கதைத்துக் கொண்டனர்.

மறுமுனையில் ஊர் இளைஞர்கள் சிலர் வேலைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்போருக்கு தேநீர் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஊர் மதரசலாவில் ஹிப்பி பிள்ளைகளுக்குப் பாடமெடுக்க வேண்டிய நேரம் நெருங்கி வருகின்றது. வேலை செய்வோருடன் இணைந்து கொள்வதா, மறுபாதையால் வீடுகளுக்குச் செல்வதா என்ற தர்மசங்கடம் இருவருக்கும். “இதும் சுதகாதானே!” என்ற முடிவுடன், அதிபருக்கு அறிவித்துவிட்டுச் சிரமதானப் பணியில் இணைந்து கொள்கின்றனர்.

கான்கள் அமைந்துள்ள சுற்றுப் புறத்தில் அவர்களது குடும்பங்கள் ஓரிரண்டே வசித்து வருகின்றன. அவர்கள் தமது வீட்டுக் குப்பைகளை இங்கு கொட்டுவதில்லையென்பது ஊரறிந்த உண்மை. ரம்ஸான் ஹாபிஸ் மண்வெட்டியால் ஓரிடத்தைக் கிளறியபோது “நொய்ய்” என்ற சத்தத்துடன் ஈக்கள் பறந்து சென்றன.

வீதியின் மறுமுனையில் ஊர்ப்பக்கமாகப் போடப்பட்டிருந்த வீதித் தடைகளை அகற்றி விட்டுச் சிலர் உள்ளே நுழையப் பார்த்ததாகவும், வாக்குவாதப்பட்டுத் திரும்பிச் சென்றதாகவும் சிலர் கதைத்துக் கொண்டனர்.

முஹியத்தீன் மஸ்ஜித் தலைவர் பஸ்லான் ஹாஜியார் காரை உள்ளே போட நினைத்து தடைகளைக் கண்டு திரும்பிவிட்டார். குப்பை போடவந்த ஒருவரை மறுமுனையில் இளைஞர்கள் சிலர் ஹு போட்டு விரட்டிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

சுபஹ் தொழுகைக்காகப் பள்ளிவாசலுக்கு வரும்போதே பேக் பேக்காகக் கொண்டுவந்து கொட்டுவோரும் உள்ளனர். மார்க்க விடயங்களில் முரண்பட்டுக் கொள்வோர் இந்த விடயத்தில் மாத்திரம் அந்தளவுக்கு ஒற்றுமை.

வேலைக்கு மத்தியில் ஹாபிஸ்மார் இருவரும் சமூக நடைமுறை பற்றி மௌனமாகத் தமக்குள் கருத்துப் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர். கொட்டிக் கிடப்பவற்றைக் காணும்போது வெட்க உணர்வு. கோழியிறைச்சிக் கடைகளின் கழிவுகள், இன்னும் என்னென்னவோ தாராளமாக..... அவற்றுள் ஒரு சொப்பிங் பேக் நிறைய குழந்தைகளின் பெம்பஸ். யாரும் பார்க்காத விதத்தில் ரம்ஸான் ஹாபிஸ் லேண்ட் மாஸ்டருக்குள் வீசினார்.

“ரோட்டில் போடப்பட்டிருந்த கம்பு தடி களையும் சிலர் காலையில் அகற்றிவிட்டுச் சென்றார்களாம்” பெயர் குறிப்பிடாமல் பொது வாகவே ஒருவர் சொன்னாலும் இந்த அடியாருக்கென்பது ஹாபிஸ்மாருக்குப் புரியாமலா இருக்கும்?

“பயானுகள் எவளவுதான் சென்னாலும் எங்கட மனிஷருக்கு ஒண்டும் வெளங்கீல்ல. ஜம் ஆக்கு பொறகு எத்தின டிப் செல்லி இருச் சமன்? ஊட்டுகன்ட ஜராவ நஜீஸ யெல்லம் கொண்டந்து போடிய பொது எடத்தில” இப்படிக் கூறிச் சலித்துக்கொண்டார் பாஸில் ஹாபிஸ்.

“அதுதானே! ஊத்தகள போடியோமில்ல வீசிட்டுதான் போற. ஊருட ஒரு தொங்கல் லிருந்து மறு தொங்கல் வரங்காட்டும் கொண்டந்து போடிய”

“அதுதானே! இதுகள பத்தி எங்கட பள்ளிகள்ல செல்லியில்லயோ எண்டு அவங்கட ஓராளும் கேட்ட”

“அத உட பெரிய பயமொண்டு முன்னுக் கிருச்சிய ”

“அதென்தேன்?” குறுக்கிட்டார் பாஸில் ஹாபிஸ்.

“வார ஹஜ்ஜு” பெருநாளுக்கு மாடுகன்ட ஊத்த சீத்தகள இங்க கொண்டந்து போட போனா கேஸ் பாரம்”

“அநியாயம் செல்லப்படாது, அவங்கட ஆள்க இப்பிடி பொது எடங்கள்ல ஊத்தகள வீசிட்டு போறில்ல. சொந்த காணிகள்ல பொதச்சி கொளிய. ரெண்டு மூனு வருஷதுகளுக்கு முன்னுக்கும் இப்பிடி துப்பரவாக்கினதானே!”

“இந்த கெழம இதுகள பத்தீம் கொது பால செல்லோணும்” ரம்ஸான் ஹாபிஸ் முடிவெடுத்துக் கொண்டார். அவரே மீண்டும் வாய் திறந்தார். “பேர் மட்டும் அகமது மொகமது எண்டிருந்து போதுமோ? பீஎச்சேயும் கண்ண பொத்திக்கொண்டு ”

இப்படியாக இருவரும் கருத்துப் பரிமாறிக் கொண்டே சிரமதானப் பணியில் ஈடுபட்டனர்.

இப்போது வேலைகள் முடிவடைந்து ரோட்டும் திறக்கப்பட்டுவிட்டது. “கட்ட சம்பலுடன்” மரவள்ளிக் கிழங்கு தயார். கைகளைக் கழுவிக்கொண்டு மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து இருவரும் பாயில் உட்கார்ந்தனர்.

தவறான புரிதல்

அறிவுடமை: 426² குறள்:

எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு

எவ்வ துறைவ தர்வு

பொருள்: உலகத்தோடு மாறுகொள்ளாதபடி நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

இங்கு **உலகம்** என்பது உலக மக்களை குறிப்பிடுவதாக பல இடங்களில் சொல்லி கொடுக்கப்படுகிறது. இது தவறாகும்.

அதாவது, உலக மக்கள் எவ்வாறு நடந்துகொள்கிறார்களோ அவ்வாறே நாமும் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதுவே சிறந்த அறிவாகும், என சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது.

இதற்கு ஒப்பாக ஊரிலே சொல்லப்படும் ஒரு பழமொழி “ஊரோடு ஒத்தோடு” என்பதாகும்.

அப்படியென்றால், ஊரிலே மது அருந்துவோர் அதிகம் கஞ்சா விற்பனை செய்வோர் அதிகம் என்பதற்காக மற்றவர்களும் அதைத்தான் செய்ய வேண்டுமோ..? ஏன்..? நாட்டிலும் அதுதானே நடக்கிறது.

இல்லை, படித்தவர்கள் அதிகார நிலையில் உள்ளவர்கள் என பலர் அரசு சொத்தினை அரசு நிதியினை திருடுகிறார்கள். ஆகவே, நாமும் திருடுவோம் என நினைப்பதும் சரியாகிவிடும் அல்லவா..?

இவை யாவும் தவறான புரிதல்கள்.

திருவள்ளூர் சொன்ன குறளின் பொருள் ஏதோவாகவும், பரிமேலழகர், மு.வரதராஜன், கலைஞர் என ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பாட்டிற்கு என பொருள் எழுதி சென்றிருக்கிறார்கள். அதையே தாமும் எழுதியும் சொல்லியும் வருகிறார்கள். போதாக்குறைக்கு வகுப்பறையில் பிள்ளைகளுக்கும் சொல்லி கொடுக்கிறோம்.

உண்மைப்பொருள்: உலகம் (இந்த பூமி) தன்

இயற்கை சமநிலையில் இருந்து மாறிவிடாதபடி மனிதர்களாகிய நாம் அதை பாதுகாத்து பார்த்துக் கொள்வதே அறிவாகும்.

பூமியை பாதுகாக்க நினைக்காததின் விளைவே இன்றைய கால பூமியின் இந்த கொடும் வெப்பநிலை. இன்னும் பல.

— கார்தாலன்

எழுத்துத் தூண்கும் எண்ணெய்கும்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

தேர்தல் தருவோ

நமது நாட்டில் எத்தனையோ ஜனாதிபதித் தேர்தல்கள் நடந்திருக்கின்றன. பெரும்பாலான மக்கள் அவ்வப்போது தமது ஆட்சியாளர்களாகப் பேரினவாதிகளையும், சற்று நல்லது செய்யவேண்டும் என்று விரும்பியவர்களையும், கொள்ளை, கொலை, ஊழல் என எந்தப் பாவங்களுக்கும் அஞ்சாத மாபாவி களையும், முதுகெலும்பு அற்றவர்களையும், முட்டாள்களையும், தந்திரசாலிகளையும் தெரிவு செய்து வந்திருக்கின்றனர். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், அதே மக்கள், தம்மால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் உதவாக்கரை என்று தெரிந்த பின்னர், அவரை இருந்த இடம் தெரியாமல் விரட்டியடித்துள்ளனர். தற்போது ஒரு புதிய ஆட்சியாளரைத் தெரிவு செய்யுமுகமாகத் தேர்தல் திருவிழா நடைபெறவுள்ளது. தேர்தல் திருவிழாவை ஒட்டி, அங்கும் இங்கும் அலைபாய்ந்து ஓடித்திரியும் விளையாட்டு வீரர்களையும் ஆங்காங்கே காணமுடிகிறது.

வழக்கமாக நாட்டின் ஜனாதிபதித் தேர்தல்களில் இரு முக்கிய வேட்பாளர்களுக்கு இடையிலேயே கடும் போட்டி நிலவுவது வழக்கம். ஆனால், அது இம்முறை மும்முனைப் போட்டியாக மாறியுள்ளது. அதிர்ஷ்டவசமாக இப்பதவிக்கு வந்த தற்போதைய ஆட்சியாளர், உள்நாட்டில் சர்வாதிகாரியாகவும், வெளிநாடுகளுக்கு ஜனநாயகவாதி வேஷத்தோடும் நடந்துகொள்கிறார். ஆனால், மோசமான நிலையில் இருந்த நாட்டைத் தற்போது இருக்கும் நிலைக்கு மாற்றியமைத்த பெருமை அவருக்கு உரியது. தமிழர் பிரச்சினைகள் விடயத்தில் வாக்குறுதிகளை அள்ளிவீசத் தெரிந்த அவர், அவற்றை நிறைவேற்றுவதில் அக்கறை இல்லாதவராகவே விளங்குகிறார். தந்திரம் மூலம் எதையும் சாதிக்கலாம் என்ற மனத்திண்மை கொண்டவர், அவர். நகர்ப்புறவாசிகளும், வர்த்தகர்களும் பெரும்பாலும் அவர் பக்கமாக இருக்கின்றனர்.

முன்னொரு காலத்தில் தற்போதைய ஆட்சியாளர் பக்கம் இருந்து, பின்னர் எதிர்ப்பக்கமாகத் திரும்பியுள்ள ஜனாதிபதி வேட்பாளருக்கும் மக்கள் மத்தியில் பலத்த ஆதரவு இருக்கின்றது. அவர் முன்னர் அமைச்சராக இருந்தபொழுது, நாடு முழுவதும் ஆயிரம் விகாரைகள் கட்டவேண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். அதன் உள்நோக்கத்தைத் தமிழ் மக்கள் புரிந்து வைத்துள்ளார்கள். வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களைப் பௌத்த மயமாக்கவே அதன் உள்நோக்கம் என்பது வெளிப்படை. இப்போதும் அதே கொள்கையைக் கொண்டுள்ளாரா என்பது தெரியவில்லை. 13^{ஆம்} அரசியல் திருத்தத்தைத் தாம் முழுமையாக அமுல்படுத்துவார் என்றும் பகிரங்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்.

சிவப்புச்சாயக் கட்சியின் தலைவருக்கும் இம்முறை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் பலத்த வரவேற்பு உண்டு. வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பைப் பிரிப்பதற்குக் காரணமானவர்கள் என்ற வெறுப்புணர்வு, அக்கட்சியினர்மீது தமிழ்மக்கள் மத்தியில் நிரந்தரமாக உண்டு. அக்கட்சியின் தலைவரை இந்திய அரசு அழைத்துப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியிருக்கிறது. அதனால், வழக்கமாக அக்கட்சியினரிடம் காணப்பட்ட இந்திய எதிர்ப்புணர்வு தற்போது தணிந்திருக்கிறது. தற்போதைய மும்முனைப் போட்டியில் சிவப்புச்சாயக் கட்சித் தலைவருக்கும் கணிசமான சிங்கள வாக்குகள் கிடைக்க வாய்ப்புண்டு.

ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த இளவரசர் இம்முறை தேர்தல் திருவிழாவில் கலந்து கொள்கிறார். அவர் செல்லும் இடமெல்லாம் ராஜவம்சத்தின் முன்னைய ராஜாவான தந்தையும் நடக்கமுடியாமல் நடந்து திரிகிறார். இம்முறை மக்கள் தங்களைக் கைவிட்டுவிடுவார்களோ என்ற பயமும், எப்படியும் தங்களுக்கு வாக்குகள் கிடைக்கும் என்ற நம்பாசையும் ராஜவம்சத்திடம் காணப்படுகிறது. ஆனால், பாவிக்களாக முத்திரை குத்தப்பட்ட அவர்கள், எந்த முகத்தோடு மக்கள் முன்வருவர்

என்ற கேள்வியும் மக்களிடையே உண்டு. தேர்தல் திருவிழாவில் நான்காவது இடம் இளவரசருக்குக் கிடைக்கலாம் என்று நம்பலாம்.

இத்திருவிழாவில் இரண்டு பிரபலங்களான முன்னாள் தளபதி ஒருவரும், சட்டம் தெரிந்தவரான முன்னாள் அமைச்சர் ஒருவரும் கலந்துகொள்கின்றனர். இருவரும் அப்பட்டமான பேரினவாதிகள். முன்னாள் தளபதியானவர், முன்னொரு காலத்தில் ராஜவம்சத்து ராஜாவோடு தேர்தல் களத்தில் குதித்தபோது, தமிழ்மக்கள்தான் அவரது கொஞ்சநஞ்சு மானம் மரியாதையைக் காப்பாற்றினார்கள். ஆனால், முன்னாள் தளபதி வசதியாக அதனை எல்லாம் மறந்து, பேரினவாதம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். சட்டம் தெரிந்த முன்னாள் அமைச்சர், கனவான் வேஷம் போட்டுக்கொண்டு, உள்ளார்ந்தரீதியில் பேரினவாதியாகவே விளங்குகிறார்.

இவ்விழாவில் கலந்து கொள்ளும் தொழில் அதிபரான ஒருவரது கூட்டணியில், நாட்டின் உயர்சபையிலும், வெளியிலும் பேரினவாதத்தையே பேசுபொருளாகக் கொண்டிருக்கும் சிலர் இணைந்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர், சூரியன் உதிக்கும் திசையில் முன்னாள் அரசு ஆளுமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த ஒரு பெண்மணியாவார். இவர்கள் சேர்ந்த கூட்டணி எப்படி இருக்கும் என்பதைச் சொல்லத்தேவையில்லை. இந்த இலட்சணத்தில், அக்கூட்டணி சார்பாகத் தேர்தல் திருவிழாவில் கலந்துகொள்ளும் முக்கியஸ்தர் அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் பேசும்போது, தாங்கள் எல்லாம் நல்லவர்கள் போலவும், தமிழ் அரசியல்வாதிகள்தான் இனவாதம் பேசுவதாகவும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர்கள் பேசும் பேரினவாதம் தேசியம்! தமிழ் அரசியல்வாதிகள் எழுப்பும் உரிமைக்குரல்கள் அவர்களுக்கு இனவாதம்!

இந்தத் தேர்தல் திருவிழாவில் இன்னொரு வேடக்கையும் இருக்கிறது. அரசரிமையைத் துறந்து, ஞானமார்க்கத்தில் சென்ற ஒரு மகானின் சீடர்கள் போலத் தம்மைக் காட்டிக்கொள்ளும் இருவர் தேர்தல் திருவிழாவில் கலந்துகொள்கிறார்கள். மகான் ஆசையைத் துறக்கும் வழியைக் காட்டி உயர்ந்து நிற்கிறார். இத்தகைய சீடர்களோ, ஆசைகளையே தமது அடிப்படைக் கொள்கைகளாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இத்தேர்தல் திருவிழாவில் பேசுபொருளாக விளங்கும் ஒரு முக்கிய விடயம், தமிழ்ப் பொதுவேட்பாளர் பற்றியதாகும். இது பற்றித்

தமிழ்மக்களிடையேயும், தமிழ் அரசியல்வாதிகள் இடையேயும் இருபக்கக் கருத்துகள் உள்ளன. ஒருசாரார், தமிழர் பிரச்சினைகள் இந்நாட்டில் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை என்பதை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாக இது அமையும் என்னும் கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு சாரார், இத்தகைய தீர்மானத்தை விடுத்து, முக்கிய கட்சிகளுடன் பேரம் பேசி, யார் சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் தமிழ்மக்கள் பிரச்சினைகள் தொடர்பான நியாயத்தை எடுத்துக் காட்டி, வெளிப்படைத்தன்மையுடன் தமிழர் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வினை வழங்குவதற்கு உத்தரவாதம் வழங்குகிறார்களோ, அவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்குவதே பொருத்தமானது என்று கருதுகிறார்கள். இவர்கள் பக்கத்தில் நியாயம் இருப்பதை மறுக்கமுடியாது.

தமிழ்த் தேசியக் கட்சிகளுள் ஒன்று, எப்போதும் தன்வழி தனிவழி என்று காட்டு முகமாகத் தேர்தல் திருவிழாவைப் பகிஷ்கரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறது. 2005ஆம் ஆண்டிலும் இப்படித்தான் ஒருசாரார் தேர்தல் திருவிழாவைப் பகிஷ்கரிக்கச் சொன்னமையால், ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த மிக மோசமான ராஜா ஒருவர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார். அதன் விளைவுகள் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் இன்னும் தீர்ந்தபாடில்லை.

இம்முறை தேர்தல் திருவிழாவில், தமிழ், முஸ்லிம் வாக்குகள்தான் எதிர்கால ஆட்சியாளர் தொடர்பான தீர்மானச் சக்தியாக விளங்கப் போகின்றன. அதனால்தான், இத்திருவிழாவில் பங்குபற்றும் பலரும் என்றும் இல்லாதவாறு வடக்குக்குப் படையெடுக்கின்றனர். இத்தேர்தல் திருவிழாவில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குபவர்கள் மூவர் மட்டுமே. அவர்களில், சிவப்புச்சாயக் கட்சியினருக்குச் சில உதிரியான குழுக்களைத் தவிர, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களுடைய வாக்குகள் கிடைக்கப்போவதில்லை. ஆனால், சிங்கள வாக்குகள் அவர்களுக்குக் கணிசமாகக் கிடைக்கும். தமிழ், முஸ்லிம் வாக்குகள் தற்போதைய ஆட்சியாளருக்கும், எதிர்த்தரப்பு முக்கியஸ்தருக்கும் பகிரப்படும். எதிர்த்தரப்பு முக்கியஸ்தருக்கும் கணிசமான சிங்கள வாக்குகள் நிச்சயம் கிடைக்கும். இத்தேர்தல் திருவிழாவின் முக்கிய கட்டமாகத் தற்போதைய ஆட்சியாளருக்கும், எதிர்த்தரப்பு முக்கியஸ்தருக்கும் இடையிலான போட்டியே மிகுந்து காணப்படும் எனலாம்.

○○○

வாசகர் பேசுந்ரார்

ஆகஸ்ட் 2024ல் வெளியான 'ஞானம்' - 291ல் தமிழ் வானலைக் கலைவடிவங்களுக்கு நியமங்கள் வகுத்த அன்புக்கும் பெருமதிப்புக்கும் உரிய B.H. சிப்தூல் ஹமீத் அவர்களுடன் ஞானம் மேற்கொண்ட சிறப்புச் செவ்வியினை வாசித்து மிகவும் ஈர்க்கப்பட்டு இம்மடலை 'வாசகர் பேசுகிறார்' பகுதிக்கு அனுப்பிவைக்கிறேன்.

தமிழ்க் கலையுலகில் அறிவிப்பாளர், தொகுப்பாளர் என ஞானம் பாலச்சந்திரன் அவர்கள் தனது செவ்விக் கு முன்னுரையில் பட்டியலிட்டிடுக் காட்டி அறிமுகப்படுத்திய அப்துல் ஹமீத் அவர்களின் பல்வேறு வகிபாகங்களின்மூலம் வெளியான கலைப்பணியைத் தமிழ்த்தொண்டினைப் பலவண்ணத்திலான பளபளக்கும் பதினாறு சிறப்புப் பக்கங்களை ஒதுக்கிக் கண்ட செவ்வி மூலம் வாசகர்களுக்கு விலாவாரியாகப் புட்டுப் புட்டுவைத்தமையால் செவ்வி கண்டவருக்கும் 'ஞானம்' சஞ்சிகைக்கும் எனது நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந் நீண்ட செவ்வியிலே ஏனைய பல செவ்விகளில் காணாத ஒரு சிறப்பம்சம் என்னவெனில் அப்துல் ஹமீத் அவர்களின் பதில்களில் வந்த தகவல்களை விட செவ்வி கண்ட ஞானத்தின் கேள்விகளின் ஊடாகவும் கூடுதலான பல புதுத் தகவல்களை வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாக இருப்பதாகும்.

செவ்வி முதற்பக்கத்தின் முழுப்படத்தில் முகத்தில் காட்டும் முறுவலிப்பு அவரின் கள்ளமிலா அகத்தழகைக் காட்டிநிற்கிறது. மூத்த தமிழறிஞர்களின் படங்கள், ஐயர் வேடம், பண்டிதர் வேடம், அடர்ந்து சுருண்டு முழுமுடியுடனான இளமைத் தலைக்கோலம், தென்னிந்தியக் கலைஞர்களுடன் கலந்து நின்று எடுத்த படங்கள் மற்றும் சமகால வானொலிக் கலைஞர்களுடனான குழுநிலைப் படம் போன்ற அரிய படங்களையெல்லாம் வாசகர்களுக்கு விருந்துவைத்தீர்கள்.

அப்துல் ஹமீத் அவர்கள் செவ்வியில் குறிப்பிட்டதுபோல் அவர் நீண்டகாலம் தயாரித்து வழங்கிய 'ஓலி மஞ்சரி' நிகழ்ச்சியில் கவியரங்குப் பகுதிக்கு நான் அன்றும் 'நிலவூர்ச் சித்திரவேல்' என்னும் புனைபெயரில் வாரந்தோறும் அனுப்பிய கவிதைகளை உணர்வுபூர்வமாக வாசித்து என்போன்றவர்களையெல்லாம் அவர் ஊக்கப்படுத்தியதால்தான் இன்று நான் 'ஞானம்' சஞ்சிகையின் ஒரு கவிதைப் படைப்பாளியாக இருக்கமுடிகிறது.

"ஓரிரு வானொலிகள் வானொலி நிகழ்ச்சிகளுக்கு மீண்டும் புத்துயிர் அளிக்க முயன்றாலும் அவற்றுக்கு ஆதரவு தரும் நேயர் வட்டம் மிகக் குறுகியதாகவே இருந்தது. எங்களைப் போன்றவர்கள் பழைய பசமையான நினைவுகளை அசைபோட்டவாறே இளைப்பாறும் காலம் இது. அத்துடன் எம்மிடமிருந்து பங்களிப்புகளை ஊடகங்கள் எதிர்பார்ப்பதுமில்லை" என்று தனது அடிமனதின் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தியமை எங்கள் நெஞ்சங்களையும் வருத்துகிறது.

- கெ.சித்திரவேலாயுதன், திருகோணமலை.

ஞானத்தில் வெளிவந்த, எழுத்தாளர் ஸ்ரீரஞ்சன் அவர்களின் 'ஏகாநேகம்' சிறுகதை மிகவும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. இலட்சிய தம்பதி, இன்றைய அன்றைய இல்லறவாழ்வு, தம்பதியின் தனிப்பட்ட சதந்திரம், காலம் நிலம் புலம் தலைமுறை இடைவெளி சார்ந்த வாழ்வியல் போராட்டங்கள், சிந்தனா மாற்றங்கள், இவற்றை ஏற்பதற்கு சிரமம் கொள்ளும் பாசம் மிகுந்த தாயுள்ளம், புலத்தின் வேறுபட்ட நடைமுறைகளின் முன்னேற்றம், கோவிட் காலத்தில் கர்ப்பிணிகள் எதிர்கொண்ட சங்கடங்கள் என்ற ஒப்பீட்டு மனநிலையுடன் நேர்த்தியாகப் பின்னப்பட்ட கதை. தாய்மை உள்ளம் கொண்ட தந்தையின் சித்திரம் அருமை. நல்வாழ்த்துகள்.

அழகான தலைப்பு. அதற்கான தெளிவான விளக்கத்தினை படைப்பாளரிடம் கேட்டேன். "ஏகன் அநேகன் இறைவனடி வாழ்க" - என்கிறது திருவாசகம். எனக்குப் பிடித்த வரி அது. ஏகம் என்றால் ஒன்று என்று பொருள். கடவுள் ஒன்றாகவும் பலவாகவும் என மாணிக்கவாசகர் சொன்னதை - துணைவர் என்ற உறவு பல்வகைமைப்பட்டதாக இருக்கிறது எனப் பொருள்படச் சொன்னேன்" அருமையான விளக்கம். ஸ்ரீரஞ்சனி அவர்களுக்கும் ஞானம் கலை இலக்கிய சஞ்சிகையினருக்கும் நல்வாழ்த்துகள்.

- ரஞ்சனி சுப்ரமணியம், கொழும்பு.

25^{ஆம்} அகவையில் தடம்பதித்திருக்கும் ஞானம் சஞ்சிகைக்கும் அதன் குழுவினருக்கு இனிதான வாழ்த்துகள். ஞானம் 290, 291 புதிதாகச் சிறப்புப் பக்கங்களுடன் மெருகூட்டப்பட்டுள்ளமை வரவேற்கத்தக்கது. புதிய இளைய கவிஞர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து ஊக்கமளிப்பது பாராட் டத்தக்கது. அந்த வகையில் **உ.தருண்காவின்** 'அவசரத்தின் அகராதி' மற்றும் **கவிஞர் சிற்பாய் சோமுன்** 'பாலைவனப் பெருமழை' கவிதைகள் சிறப்பாக உள்ளன. **சீனா உதயகுமார்** 'புதுக்காட்டுச் சந்திக்கடை வடையும் வடிவான காதலும்' நாகரீகமான இயல்பான காதல் கதை அந்த சந்திக்கடை வடைபோலவே உருசிக்கிறது.

291^{ஆவது} இதழில் கலாபூசணம் **வைரமுத்து சந்திரசேகரம்** அவர்களைப் பற்றி எழுதும்போது இரண்டாவது பத்தியில் "பூதத்தம்பி என்றவுடன் கலாபூசணம் மா. அனந்தராசனும், அந்திராசி என்றவுடன் கலாபூசணம் வே.க.பாலசிங்கமும் மனங்களில் முன்துருத்தி வருகின்றனர்" என சீனா உதயகுமார் எழுதியிருக்கிறார். உண்மையில் பூதத்தம்பி நாடகத்தை வட இலங்கையில் அதிக தடவை நடத்து மேடையேற்றியவர் அண்மையில் காலமான யாழ் பல்கலை விரிவுரையாளர் **கலாநீதி த.கலாமணி** அவர்கள் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. கலாபூசணம் மா.அனந்தராசன் அவர்கள் நடிகநாதமணி மூ.செ.விவேகானந்தனுடன் காத்தவராயன் சிந்துநடைக் கூத்தில் (ரூபவாஹினியிலும்) சின்னானாகவும், அரிச்சந்திரா மயானகாண்டத்தில் சத்தியகீர்த்தியாகவும் நடத்துப் பிரபலமானவர் பூதத்தம்பியாக நடத்ததாக எனக்கு நினைவில்லை, என்பதை இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

வதர் ச.ரவீந்திரன் தன் கவிதைமூலம் காரியகாரர்களை கிழித்துத் தொங்கவிட்டுள்ளார்.

மேலும் அனைத்து எழுத்தாளர்களினது ஆக்கங்களும் ஞானத்தின் ஒவ்வொரு இதழ்களிலும் சிறப்பாகவும் நயமாகவும் வெளிவருகின்றன. **வாகரைவாணனை**ச் சிலகாலம் காணவில்லையே...?

- கனகசபாபதி செல்வநேசன், புத்தளம்

பூவே நீ ஒரு பொழுதில்
மடிவாய் என்பது தெரிந்தும்
மலர்வதேன்
நீ.. ஊற்றிய நீருக்கும்
இட்ட முட்டை கோதுக்கும்
நன்றி சொல்ல
என்னில், மழையாய் பனியாய்
வேட மேற்று
விழுந்த நீருக்காக
மெல்லத் தொட்டு பின்
இறுகத் தழுவிய
வெயிலுக்காக
தொட்ட தென்றலுக்கும்
தொடும் தேனீக்களுக்கும்
மலை முகட்டில்
தளிர் பறித்து, தேத்தாளாக்கி
உலகிற்கும் உனக்கும் பருகத்தந்து.

பூவின் ஞரல்

எச்சத்தை என் தூரில் இட்ட
உன் மனைவியின் கூந்தலில் சூட
உன் பேரப் பிள்ளைகளின்
குரும்பட்டி தேர்களுக்கு
பூக்கள் வேண்டாமா?
அந்த மென் கரங்கள்
என்னை தொட்ட போது
என் மென்மையின் மிருதும்
ஆணவமும் தொலைந்து போனது
உன் மடியில் எனக்கு
தலை சாய முடியாது - என்றாலும்
என்னை மணந்து இதம்பெறு
இதழை சுவைத்துக் கொள்
உதிர்வதும் உலர்வதும்
உறுதியாகி விட்ட பின்
மலர்ந்து விட்டுப் போகிறேன்
விடுதலைப் போராளிகள்
பிஞ்சிலே நஞ்சருந்தவில்லையா?

- எஸ். கிருஷ்ணன் (கேகாலை)

வேளம் நாணயங்கள்

19

1841^{ம்} வருடம் யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவரத் தொடங்கிய இருமொழிப் பத்திரிகையான உதயதாரகை தமிழ் வரலாற்றில் மிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மாதத்துக்கு இருமுறை வெளிவந்த உதயதாரகை ஈழத்தின் முதலாவது பத்திரிகை என்கின்ற மகுடத்தைத் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளது. ஈழத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் பிரபலம் பெற்றிருந்த இந்தப் பத்திரிகையின் முதலாவது இதழ், யாழ்ப்பாண அமெரிக்கன் மிஷனில் 1841-ஜனவரி-7^{ம்} திகதி அன்று வெளியிடப்பட்டது. முதலாம் பத்திரிகையின் தொடக்கப்பகுதி இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன்படி ஒரு பத்திரிகையின் விலை இரண்டு 'பென்சு' (PENNY) என்பதை அறியமுடிகிறது. அதாவது பென்சு எனும் நாணயம் ஈழத்திலும் தமிழ் நாட்டிலும் பொதுவாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

சந்திக்கை. க.] து.அ.ச.க. (ரு). கை. எ. திகதி. வியாழக்கிழமை. Thursday, January 7, 1841. [No. 1.]

வரலாறு:

உதயதாரகைப் பத்திரிகையில் கற்கை, சாத்திரம், பொதுவான கல்வி, பயிற்செய்கை, அரசாட்சி மார்க்கம் முதலானவையெல்லாம், பிரதான புதினச் சங்கதிகளைப் பற்றியும் அச்சடிக்கப்பட்டுமே.
 அது தமிழ்ப் பாஷையிலும், இடைக்கிடையே தமிழும் இக்கிலிசுங் கடினதாயும், எட்டுப் புறமுள்ளதாக நாகரிகம் மடித்ததான் அளவில் ஒவ்வொரு மாதத்து முதலாம் மூன்றாம் வியாழ்கிழமைகளில் வெளிவந்த பண்ணப்பட்டும்.
 இதின் விலை, பத்திரம் ஒன்றுக்கு, உ. பென்சு அல்லது மக. வென்சு சலவ்.

முதலாம் உதயதாரகை பத்திரிகையின் தொடக்கப் பகுதியும், ஒரு - அரை - கால் பென்சு நாணயங்களும்

பென்சு

1825^{ம்} வருடம் தொடங்கி பிரித்தானியரின் பொதுத் திறைசெய்யில் வெளியிடத்தொடங்கிய பென்சு நாணயங்கள் இலங்கை - இந்தியா உட்பட பிரித்தானியர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த நாடுகளில் நடைமுறையில் இருந்தன. இந்நாணயத்திலே 'பிரிட்டானியா' எனும் பெண் வீராங்கனையின் அல்லது பெண் தெய்வத்தின் உருவம் பொறிக்கப்பெற்றிருக்கும். தலையிலே கவசமணித்து கையிலே சூலத்தைக்கொண்ட இந்தப் பெண்ணின் அமாந்தநிலை உருவம் பென்சு நாணயங்களிலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். நாணயங்களின் மறுபக்கத்திலே அக்கால அரசரின் அல்லது அரசியின் முகம் பொறிக்கப்பெற்றிருக்கும். இதனடிப்படையில் இங்கு நான்காம் ஜோர்ஜ் மன்னன் மற்றும் விக்டோரியா அரசியின் பென்சு நாணயங்களின் படங்கள் தரப்பெற்றுள்ளன.

பிரித்தானியாவின் அடையாளமாகக் கொள்ளப்படுகின்ற பிரிட்டானியா பெண் உருவத்துடன் சங்கமும் தொடர்புபடுத்தப்படுவது கவனிக்கத்தக்கது. இந்து மரபியலின் தூர்க்கையின் உருவத்துடன் பிரிட்டானியாவின் உருவ ஒற்றுமை தனித்த ஆய்வுக்குரியது.

விக்டோரியா அரசி மற்றும் 4^{ம்} ஜோர்ஜ் அரசரின் பென்சு நாணயங்கள்

இடது - பிரித்தானியாவின் அடையாளம் - பிரிட்டானியா. வலது - தூர்க்கை - இந்து மரபியலில் பெண் தெய்வம்

(குறிப்பு: இக்கட்டுரையில் காட்டப்பட்ட நாணயங்கள் யாவும் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்பிலிருந்து)

தொடரும்...

சந்தன நுஃமான் வாழ்க

பவள அிகவை காணும் கவிமானாம் நுஃமான்

மனிதமே உருவும்; என்றும்
மனதிலே கனிவும்; மேவும்
புனிதமே செயலும்; நானும்
புவனச் சிரிப்பும்; எந்தைத்
தனிமுக வடிவும்; பெற்ற
தாயவள் தயைவும்; நாவின
நுனிதனில் கவியும் கொள்ளும்
நுஃமானே என்றும் வாழ்க!

குருவென ஆகி நின்றே
குவலயம் அறியவைத்தாய்!
பெருமனதோடு நல்ல
பெற்றிகள் எய்த வைத்தாய்!
'உருவது உண்மை' என்றே
உணர்நி நீ பதிய வைத்தாய்!
குருவென நின்றாய்! எந்தன்
குருபர நுஃமான் வாழ்க!

ஆயுதம் விரும்பா எந்தன்
அற்புதக் குருவே! பெயரில்
ஆய்த எழுத்துத் தாங்கும்
அருமையாம் சிறப்பே! என்றும்
ஐயுதல் இல்லாதோடும்
ஒருபெரும் மனிதத் தேரே!
சாயுதல் சற்றும் இல்லாச்
சந்தன..! நுஃமான் வாழ்க!

விமர்சன விழியைத் தந்தாய்!
வீறுகொள் ஆய்வைத் தந்தாய்!
சமர்புரி எழுத்தைக் காட்டி
சால்புகள் பலவும் தந்தாய்!
தமரெனத் தரணி யாவும்
தாங்கிடும் வழிகள் தந்தாய்!
அமரனைப் போன்றாய்! எந்தன்
அற்புத...! நுஃமான் வாழ்க!

அன்பினால் தடவி; நல்ல
அறிவினை உடட்டி; நூலுள்
இன்பமாய் வீடு கட்டி
இருக்கலாம் என்று சொன்னாய்!
என்பதும் உருக்கும் பேச்சை
ஏந்தியே வாழ்வோய்! புல்லும்
தன்பதம் நோகாத் தாள்கள்
தாங்கிடு நுஃமான் வாழ்க!

மாணவர் மனதில் என்றும்
மணிதிருக் கோயில் கொண்டாய்!
நாணதில் புறக்கும் அம்பாய்
நல்கலைச் சமர்கள் கண்டாய்!
காணவே விரும்பிச் சென்றால்
கதவுகள் திறந்து வைப்பாய்!
பேணலே பெரிதென் றோதும்
பெருந்தகை நுஃமான் வாழ்க!

வகுப்பறை தன்னில் வல்ல
வடிவென விரிந்து செல்வாய்!
புகுந்துமே புத்தியுள்ளே
புதுப்பயிர் நாட்டி நிற்பாய்!
நகுதலைக் கொண்டே என்றும்
நலிவுகள் நலியச் செய்வாய்!
மகுடமே மதியாய்! எந்தன்
மணித்திரு நுஃமான் வாழ்க

— செ.சுதர்சன்

விருதுகள் விரும்பா எந்தன்
வித்தக! விண்ணாய் நீளும்
பெரும்புகழ் பெற்றும் மாறாப்
பெருங்குணக் குன்ற! உள்ளத்
தெருவெலாம் தேரில் ஏகும்
செம்மையின் தெய்வ! தேவ
உருவமாய் உலவும் எந்தன்
உத்தம...! நுஃமான் வாழ்க!

மொழியியல் அறிஞ! கல்வி
மொழிவதின் வடிவ! எந்தன்
விழியது விரும்பிக் காணும்
விந்தைய! விண்ணாய் நின்று
எழிலருள் பொழியும் முகில!
என்கவிப் பொருள! என்கைச்
செழிப்புற வைத்த செம்மைய!
செந்தமிழ் நுஃமான் வாழ்க!

மேடையில் நின்றால் கொட்டும்
மேகமாய்ப் பொழிவாய்! உள்ளக்
கூடையில் மனிதர் தம்மைக்
குவித்துமே வைத்திருப்பாய்!
ஆடையில் எளிமை கொள்வாய்!
அணிகளே அணியாய்! கவியின்
வாடையில் மயங்கும் எந்தன்
வரிகளில் நுஃமான் வாழ்க!

சாதியும் பாராய்! எந்தச்
சமயமும் பாராய்! கீழ்மைச்
சேதிகள் பாராய்! கிள்ளும்
சேட்டைகள் என்றும் பாராய்!
ஆதியைப் போல வாழும்
அற்புத வாழ்வு கொண்டாய்!
ஓதியே நானும் போற்றும்
ஒருதனி நுஃமான் வாழ்க!